

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

11-14 Temmuz
2019
BANDIRMA

SEMPOZYUM ÖZET KİTAPÇIĞI CONFERENCE ABSTRACTS

**Uluslararası Tıp
ve Sağlık Bilimleri
Araştırmaları Kongresi**
International Congress on Medical
and Health Sciences Research

www.utsakcongress.com

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

**International Congress on Medical and
Health Sciences Researche
(UTSAK)**

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

(ABSTRACT BOOK)

**5. Uluslararası Tıp ve Sağlık Bilimleri
Araştırmaları Kongresi
(UTSAK)**

(11-14 Temmuz 2019, Bandırma, Türkiye)

(ÖZET KİTABI)

Edited by / Editor
Prof. Dr. Mustafa Bekir SELÇUK

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

**International Congress on Medical and
Health Sciences Researche
(UTSAK)**

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

(ABSTRACT BOOK)

**5. Uluslararası Tıp ve Sağlık Bilimleri
Araştırmaları Kongresi
(UTSAK)**

(11-14 Temmuz 2019, Bandırma, Türkiye)

(ÖZET KİTABI)

**Edited by / Editor
Prof. Dr. Mustafa Bekir SELÇUK**

Bandırma / Temmuz 2019

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Yayın Koordinatörü/ Broadcaste Coordinator •
Prof. Dr. Mustafa Bekir SELÇUK

Yayın Yönetmeni / General Publishing Director •
Dr. Esra TÜRE

Editörler / Edited by •
Prof. Dr. Mustafa Bekir SELÇUK

Sözlü Sunum Özetler (SS)
Poster Sunum Özetler (PS)

Kapak Tasarım / Cover Design
Bülent POLAT

İç Tasarım / Interior
Gamze YILDIRIM

Birinci Basım / First Edition • ©
Temmuz 2019 // June 2019-Bandırma

ISBN:
978-605-80780-7-9

web: www.utsakcongress.com

e-mail: utsakcongress@gmail.com

Bandırma – Temmuz / 2019

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

KURULLAR

ONUR KURULU BAŞKANI

Bandırma Onyedli Eylül Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Süleyman ÖZDEMİR

DÜZENLEME KURULU

Doç. Dr. Sibel AKYOL
Dr. Öğr. Üyesi Burcu ARKAN
Dr. Öğr. Üyesi Neslihan ARSLAN
Dr. Öğr. Üyesi Kemal ÇİFTYILDIZ
Öğr. Gör. Dr. Hava GÖKDERE ÇINAR
Prof. Dr. Uğur GÜNŞEN
Doç. Dr. Emel İSLAMOĞLU
Doç. Dr. Nazan Atalan ÖZLEN
Prof. Dr. Mustafa Bekir SELÇUK
Öğr. Gör. Dr. Dilek YILMAZ
Dr. Öğr. Üyesi Yasemin Ulutürk SAKARYA
Öğr. Gör. Gülser AKTAN

BİLİM KURULU

Dr. Perihan ERKAN ALKAN
Prof. Dr. Dilek Sema ARICI
Doç. Dr. Rana ARSLAN
Doç. Dr. Teslime AYAZ
Prof. Dr. Ayşe Nefise BAHÇECİK
Doç. Dr. Amy BAXTER
Prof. Dr. İsmail BAYRAM
Prof. Dr. João Luis BELO
Prof. Dr. Ali Altuğ BIÇAKCI
Prof. Dr. Leyla BLİLİ
Doç. Dr. Beyzagül BOLAT
Dr. Loris BONETTI
Prof. Dr. Murat BOYDAK
Prof. Dr. Elif ÇADIRCI
Prof. Dr. Taner ÇAMSARI
Doç. Dr. Ayfer Bayındır ÇEVİK
Doç. Dr. Özge ÇEVİK
Dr. Lopes DIAS
Dr. Öğr. Üyesi Yasemin DURDU
Prof. Dr. Türkan EVRENSEL
Prof. Dr. Ergin GARİPTAŞ
Doç. Dr. Gülşen GONCAGÜL
Doç. Dr. Metin GÜLDAŞ
Prof. Dr. Savaş GÜRİSOY
Doç. Dr. Sinem Somunoğlu İKİNCİ

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Prof. Dr. M. Ayfer KAYNER
Prof. Dr. Fahrettin KELEŞTEMUR
Doç. Dr. Aynur KIRBAŞ
Prof. Dr. Nimet Haşıl KORKMAZ
Prof. Dr. Kosta Slavov KOSTOV
Doç. Dr. Sibel KÜÇÜKOĞLU
Prof. Dr. Ayhan LASH
Prof. Dr. Gülçin METE
Prof. Dr. Alireza Nikbakht NASRABADI
Prof. Dr. B. Ben NİSSAN
Prof. Dr. Nilsel OKUDAN
Doç. Dr. Sevim Yılmaz ÖNDER
Prof. Dr. Cüneyt ÖZAKIN
Doç. Dr. Yavuz PEHLİVAN
Prof. Dr. Sacide PEHLİVAN
Dr. Öğr. Üyesi Seda PEHLİVAN
Dr. Abu Ali İbni SİNO
Prof. Dr. Emine SUSKAN
Doç. Dr. Ela TARAKÇI
Doç. Dr. Şehime G. TEMEL
Doç. Dr. Dilbar TUKSANOVA
Prof. Dr. İbrahim TÜMEN
Prof. Dr. Gürkan TÜRKER
Doç. Dr. Nurcan Bektaş TÜRKMEN
Prof. Dr. Hugo VANKELECOM
Dr. Öğr. Üyesi Nursel VATANSEVER
Prof. Dr. Roger WATSON
Prof. Dr. Fatma Meriç YILMAZ
Doç. Dr. Gündüz YÜMÜN

SEKRETERYA

Gülser AKTAN

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Farklı Ülkelerden Katılımcılar

Pof. Dr. Alireza Nikbakht Nasrabadi - Tehran University, Iran

Prof. Dr. İryna Sokur - Kherson Regional Oncologic Dispensary, Ukrayna

Dr. Chato Bashkan, Dental Park Klinik, Kazakistan

Dr. Ioannis Papatiriou - Reserach Genetic Cancer Center, Switzerland

Prof. Dr. B. Ben-Nissan - University of Technology, Sydney / Australia

Dr. Ömer Faruk Demirel – Berlin Teknik Üniversitesi

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Özetler

Abstracts

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Geçmişten Günümüze Veriler Işığında Batman İli Katı Atık Yönetimi

Dr. Öğretim Üyesi Nilgün Onursal

ÖZ: 1990 yılı öncesine kadar Siirt'in ilçesi olan Batman, günümüzde nüfus itibari ile Siirt ilinin neredeyse iki katına yaklaşmış durumdadır. 2018 yılı verilerine göre Batman ilinin nüfusu 599.103 kişidir. Beş ilçesi bulunan şehir stratejik açıdan TPAO (Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı) tesisleri bulunması ve Siirt ile Diyarbakır illerinin tam ortasında yer alması nedeniyle önemli bir konumdadır. Bu çalışma içerisinde çok kısa sürede büyük bir göçe maruz kalan şehrin katı atık yönetimi ele alınacaktır. Batman ilinde katı atık sorununun hangi oranda çözüme kavuşturulduğu ve 2012 ile 2017 yılları arasında katı atık yönetimi ile ilgili ne tür gelişmelerin sağlandığı elde edilen verilerle analiz edilecektir. Genel bir kavram olan katı atık içerisinde evsel, tıbbi, sanayii, tehlikeli ve moloz atıkları barındırmaktadır. Bu atıkların Batman ilinde hangi oranlarda bulunduğu ve ne şekilde toplanıp bertaraf edildiği konusu titizlikle ele alınmalıdır. Elde edilen veriler ışığında istatistiksel sonuçlar değerlendirilerek, her türdeki atığın (tehlikeli atıklar, bitkisel yağ atıkları, cüruf, madeni atık, ömrünü tamamlamış lastik atıkları, elektrik ve elektronik atıklar ile akü ve sıhhi atıklar) toplanmalarından geri dönüşüm aşamasına kadarki süreçlerin sağlıklı bir şekilde ele alınıp alınmadığı yıllara göre incelenecektir. Bunlardan herhangi birisinde başarısız olunması durumunda ortaya çıkabilecek veya hâlihazırda vuku bulan durumlara ilişkin olası çözüm önerileri de yine çalışma içerisinde ortaya konulacaktır. Özetle, bu çalışmada Batman ili katı atık yönetim sürecinin ulusal ve uluslararası normlara uygun olup olmadığı belirlenerek, ne tür önlemlerin alınabileceği belirlenerek, olası çözümler önerilecektir.

Anahtar Kelimeler: Batman, Katı Atıklar, Atıkların Toplanması, Atıkların Depolanması, Atıkların Bertaraf Edilmesi, Geri Dönüşüm

Solid Waste Management in Batman Province in the Light of Data From Past to Present

Abstract: Batman, a province that was a district of Siirt until 1990, has a population which is nowadays almost twice as much that of the Siirt. According to data from 2018, the population of Batman is 599,103 people. The city that has five districts also has a significant strategic location due to TPOA's (Turkish Petroleum Corporation) facilities located in the city and the fact that Batman is located in the middle of Diyarbakır and Siirt provinces. In this study, the solid waste management of the city that has been exposed to a large migration in quite short time duration will be discussed. The analysis regarding to which extend the problems of solid waste management has been solved in Batman province and what type of

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

improvements have been achieved in solid waste management will be conducted in the light of the data gathered in between 2012 and 2017. Solid waste is a general term and it includes household, medical, industrial, hazardous, and debris wastes. The extent to which these wastes are found in Batman province and how these wastes are collected and disposed shall be meticulously addressed. The results will be evaluated in the light of the gathered data and examination regarding whether the processes from the collection to the disposal of all types of solid wastes (hazardous wastes, vegetable oil wastes, slag, mineral waste, a worn out tire wastes, electrical and electronic wastes, battery and sanitary wastes) are handled in a healthy manner or not will be examined in accordance with the determined year. In case of a failure in any of these processes, outcomes that may arise or already existed will be addressed in the scope of possible solutions for these outcomes in the study as well. In summary, this study aims to determine whether the solid waste management process in Batman province is in line with national and international norms or not, what sort of measures can be taken and possible solutions to be proposed.

Keywords: Batman, Solid Wastes, Waste Collection, Waste Storage, Waste Disposal, Recycling

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Sağlık Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Okuldan Memnuniyet Düzeyleri ve Akademik Başarı Puanları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Dr. Öğretim Üyesi Burcu Arkan
Kıymet Koç

ÖZ: Bu çalışma sağlık bilimleri fakültesi hemşirelik bölümü öğrencilerinin okuldan memnuniyet durumlarını belirlemek ve memnuniyet durumları ile akademik başarı puanları arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırma için gerekli izinlerden alındıktan sonra, Bursa Uludağ Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesinde 2018-2019 güz yarısında öğrenim gören, araştırmaya katılmaya gönüllü olan ve formları eksiksiz dolduran 413 hemşirelik öğrencisi ile yapılmıştır. Veri toplamı aracı olarak Sosyodemografik Veri Formu ve Öğrenci Doyum Ölçeği-Kısa Formu kullanılmıştır. Akademik başarı puanları ise 2018-2019 yılı güz döneminin tüm not girişleri yapıldıktan sonra öğrenci bilgi sisteminden alınmıştır. Verilerin incelenmesinde; Shapiro-Wilk testi, t-testi ve tek yönlü varyans analizi, Pearson korelasyon katsayısı yöntemleri kullanılmıştır. Öğrenci doyum ölçeği kısa formundan alınan toplam puan $181,18 \pm 29,55$ tir (en az 65, en fazla 265 puan). Alt ölçekler bazında değerlendirildiğinde; en yüksek puan ortalamasına kararlara katılım alt ölçeği ($3,54 \pm 0,64$) almıştır ve sırasıyla öğretim elemanları ($3,51 \pm 0,61$), eğitim ve öğretimin niteliği ($3,43 \pm 0,64$), okul yönetimi ($3,36 \pm 0,66$), bilimsel sosyal ve teknik olanaklar ($3,28 \pm 0,67$) alt ölçekleri takip etmektedir. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda öğrencilerin akademik ortalamaları ile öğrenci doyum ölçeğinden aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p > 0,05$). Sonuç olarak; öğrencilerin memnuniyet durumları orta düzeyin biraz üzerinde tespit edilmiştir ve akademik başarıları ile ilişkisi bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler: Akademik Başarı, Memnuniyet, Öğrenci Doyumu, Öğrenci Memnuniyeti, Hemşirelik Öğrencileri

Investigation of the Relationship Between School Satisfaction Levels and Academic Achievement Scores of Faculty of Health Sciences Students

Abstract: This study has been performed to determined the school satisfaction levels of nursing students and to investigate the relationship between academic success mean and school satisfaction mean. After obtaining the necessary permissions for Research, Faculty of Health Sciences of the Uludag University in Bursa 2018-2019 studying in fall semester, which volunteered to participate in the study and complete fill out forms that are made with 413 nursing students. In the data collection method, it was used Socio-demographic Form and Student Satisfaction Scale Form. The academic success mean was gathered from student

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

information system after all grades data were entered into the system. To analyze the data, Shapiro-Wilk test, t-test, one dimensional variance analysis and Pearson correlation factor analysis were used. The total score obtained from student satisfaction scale form is $181,18 \pm 29,55$ (minimum 65, maximum 265 points). When analyzed on the basis of sub-scales; the scores are Decisional Involvement Scale ($3,54 \pm 0,64$), instructor ($3,51 \pm 0,61$) and educational quality ($3,43 \pm 0,64$), school management ($3,36 \pm 0,66$), scientific, social and technical facilities ($3,28 \pm 0,67$), respectively. According to statistical analysis results, there is not a statistically significant relationship between student academic success scores and student satisfaction scores ($p > 0,05$). As a result; the satisfaction level of the students was found to be slightly above the middle level and it was not associated with academic achievement.

Keywords: Academic Success, Satisfaction, Student Satisfaction, Nursing Students

SS

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Alt Gastrointestinal Sistem Endoskopisi: 121 Vakamın Histopatolojik Değerlendirmesi

Dr. Öğretim Üyesi Yasemen Adalı

ÖZ: Giriş: Endoskopik incelemelerin kullanımının artması birçok hastalığın erken ve doğru tanısında önemli rol oynamaktadır. Gastrointestinal sistemin (GİS) endoskopik incelenmesi ve biyopsi alınması benign, premalign ve malign lezyonların tanısını mümkün kılmaktadır. Bu çalışmada alt GİS endoskopik incelemesi ile biyopsi alınan olguların histopatolojik tanıları incelenmiştir. Gereç ve yöntem: Çalışmaya 2017 yılında bir üniversite hastanesi patoloji laboratuvarında incelenen 121 alt GİS biyopsisi dahil edildi. Tanısal yönden yetersiz biyopsiler değerlendirmeye alınmadı. Olguların yaş ve cinsiyet bilgileri hastane bilgi yönetim sisteminden elde edildi. Verilerin analizleri SPSS 15.0 paket program ile yapıldı. Bulgular: Olguların yaşları 20 ile 84 arasında değişmekte olup 44 (%36.4) olgu kadın, 77 (%63.6) olgu erkektir. Olguların histopatolojik tanıları incelendiğinde 16 (%13.2) olguda karsinom, 19 (%15.7) olguda adenom, 9 (%7.4) olguda hiperplastik polip varlığı dikkati çekti. Diğer tanılar arasında enflamatuvar durumlar, iskemik süreçler ve morfolojik limilerde mukozanın yer aldığı gözlemlendi. Sonuç: Alt GİS endoskopik incelemesi biyopsi ile birlikte değerlendirildiğinde neoplastik ve nonneoplastik hastalıklarda tanısal olarak hastalığa yaklaşımı yönlendirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Alt Gis, Endoskopi, Kolonoskopi

Lower Gastrointestinal Tract Endoscopy: Histopathological Evaluation of 121 Cases

Abstract: Introduction: The increased use of endoscopic examinations plays an important role in the early and accurate diagnosis of many diseases. Endoscopic examination and biopsy of the gastrointestinal tract (GIT) allows the diagnosis of benign, premalignant and malignant lesions. In this study, histopathological diagnosis of lower GIT endoscopic examination and biopsy cases were investigated. Materials and methods: 121 lower GIT biopsies examined in a pathology laboratory of a university hospital in 2017 were included in this study. Non-diagnostic biopsies were excluded. Age and gender information of the patients were obtained from hospital information management system. Data were analyzed with SPSS 15.0 package software. Findings: The ages of the cases ranged from 20 to 84 years. 44 (36.4%) were female and 77 (63.6%) were male. Histopathologic diagnosis of the cases was carcinoma in 16 (13.2%) cases, adenoma in 19 (15.7%) cases and hyperplastic polyp in 9 (7.4%) cases.. Other diagnoses included inflammatory conditions, ischemic processes, and mucosa in morphological limits. Result: When lower GIT endoscopic examination is evaluated together with biopsy, it guides the diagnostic approach in neoplastic and nonneoplastic diseases.

Keywords: Lower Gıt, Endoscopy, Colonoscopy

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Anne Sütü Alım Süresi ve Beslenme Alışkanlıklarının Malnütrisyon Gelişimine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi Elif Çelik
Dr. Öğretim Üyesi Şükrü Güngör

ÖZ: Giriş-Amaç Yaşamın ilk 1000 gününde bebek beslenmesi paterni, çocuğun büyüme ve gelişiminde önemli bir etkiye sahiptir. Anne sütü kullanım süresi ile beslenme alışkanlıklarının malnütrisyon gelişimi üzerine etkisini araştırmayı amaçladık. Materyal-Metod Çocuk Gastroenteroloji ve Genel Pediatri polikliniklerine ardışık başvuran 9 ay-5 yaş aralığındaki 250 primer malnütrisyonlu ve 250 malnütrisyonsuz hastalara anne sütü alım sürelerini ve beslenme alışkanlıklarını sorgulayan bir anket formu doldurtuldu. Çalışma öncesi ailelerden bilgilendirilmiş onam formu alındı. Bulgular Çalışmaya katılan hastaların yaş ortalamaları $20,18 \pm 10,45(9-54)$ aydı. Malnütrisyonu olan hastaların yaş ortalaması $19,77 \pm 9,90$ ay, malnütrisyonu olmayan hastaların ise $20,58 \pm 10,97$ aydı. İki grup arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p=0,385$). Cinsiyet açısından değerlendirildiğinde de, iki grup arasında anlamlı fark yoktu ($p=0,140$). Kilo Z skoru, boy Z skoru ve vücut kitle indeksi Z skoru beklenildiği gibi malnütrisyonlu grupta anlamlı olarak düşüktü ($p<0,001$). Sadece anne sütü alma süresi ile toplam anne sütü alma süresi malnütrisyonlu hasta grubunda anlamlı olarak daha düşüktü (sırasıyla $p<0,001$, $p=0,001$). Sadece anne sütü kullanım süresinin malnütrisyon gelişimi için cut off değeri $\leq 4,5$ ay olup duyarlılığı %72, özgüllüğü %54 ($p=0,001$) idi. Aynı zamanda malnütrisyonlu grupta bebek beslenmesine baba ve diğer aile fertlerinin (babaanne, anneanne) anlamlı olarak daha az katıldığını tespit ettik ($p=<0,001$). On üç ay ve üzerinde olan çocuklarda kendi kendini beslemesine izin verilmeme oranının ve parmak besinlere geçme yaşının malnütrisyonlu grupta daha yüksek olduğunu gördük ($p=<0,001$). Öğününü bitirme süresinin malnütrisyonlu grupta daha uzun olduğunu ($p<0,001$) ve malnütrisyonlu grupta yaşına uygun olmayan besleme sıklığının daha fazla olduğunu saptadık ($p=<0,001$). Sonuç Çalışmamız anne sütü alım süresi ve beslenme alışkanlıklarının malnütrisyon gelişimi üzerine etki ettiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Anne Sütü, Beslenme, Malnutrisyon

SS

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Antibacterial Effects of Lidocaine and Adrenaline

Uzman Dr. Sevgi Kesici
Dr. Öğretim Üyesi Mehmet Demirci

ÖZ: Introduction: The most commonly used local anesthetics for the procedures of postoperative analgesia and surgical anesthesia are lidocaine and bupivacaine. Adrenaline is a vasopressor agent used for many purposes in anesthesia practice. It is reported that it has the antimicrobial effect when used alone or it increases the antimicrobial effect potential when used in combination with local anesthetics. The aim of this study was to present the antibacterial efficacy of the combined use of lidocaine, mupirocin adrenaline and lidocaine adrenaline. Metod: In our study, in-vitro antimicrobial effect of one mL steril saline, 20 mg/mL mupirocine, 20 mg/mL Lidocaine, 1 mg/mL adrenaline, and 20 mg/mL Lidocaine and Adrenaline were tested against Staphylococcus aureus American type culture collection (ATCC) 29213, Pseudomonas aeruginosa ATCC 27853 and Escherichia coli ATCC 25922 as a Group C (Control), Group M (Mupirocine), Group L (Lidocaine), Group A (Adrenaline), and Group LA (Lidocaine+adrenaline) respectively. S.aureus ATCC 29213, P. aeruginosa ATCC 27853 and E. coli ATCC 25922 were cultured onto Mueller Hinton agar (Oxoid, UK) plates for 18-24 hours at 37°C. Results: In terms of inhibition zone diameters; the 12 hours and 24 hours values of S.Aureus ATCC 29213, P.Aeruginosa ATCC 27853 and, E.Coli ATCC 25922 were significantly higher in Group M than Group C, Group A, Group L and Group LA ($p < 0.05$) Conclusion: The results obtained in our study show that lidocaine, which is widely used in clinical practice, has a strong antibacterial effect. Adrenaline when used alone has no antibacterial effect but when combined with lidocaine, it reports a significant contribution to the antibacterial effect potential of lidocaine. Therefore, we believe that the use of lidocaine and lidocaine + adrenaline combinations can make a significant contribution to the prevention of nosocomial and wound infections, and reduce the cost of antibacterial treatment.

Anahtar Kelimeler: Antibacterial, Lidocaine, Adrenaline, Staphylococcus Aureus, Pseudomonas Aeruginosa, escherichia Coli

Antibacterial Effects of Lidocaine and Adrenaline

Abstract: Introduction: The most commonly used local anesthetics for the procedures of postoperative analgesia and surgical anesthesia are lidocaine and bupivacaine. Adrenaline is a vasopressor agent used for many purposes in anesthesia practice. It is reported that it has the antimicrobial effect when used alone or it increases the antimicrobial effect potential when used in combination with local anesthetics. The aim of this study was to present the antibacterial efficacy of the combined use of lidocaine, mupirocin adrenaline and lidocaine

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

adrenaline. Metod: In our study, in-vitro antimicrobial effect of one mL steril saline, 20 mg/mL mupirocine, 20 mg/mL Lidocaine, 1 mg/mL adrenaline, and 20 mg/mL Lidocaine and Adrenaline were tested against Staphylococcus aureus American type culture collection (ATCC) 29213, Pseudomonas aeruginosa ATCC 27853 and Escherichia coli ATCC 25922 as a Group C (Control), Group M (Mupirocine), Group L (Lidocaine), Group A (Adrenaline), and Group LA (Lidocaine+adrenaline) respectively. S.aureus ATCC 29213, P. aeruginosa ATCC 27853 and E. coli ATCC 25922 were cultured onto Mueller Hinton agar (Oxoid, UK) plates for 18-24 hours at 37°C. Results: In terms of inhibition zone diameters; the 12 hours and 24 hours values of S.Aureus ATCC 29213, P.Aeruginosa ATCC 27853 and, E.Coli ATCC 25922 were significantly higher in Group M than Group C, Group A, Group L and Group LA ($p < 0.05$) Conclusion: The results obtained in our study show that lidocaine, which is widely used in clinical practice, has a strong antibacterial effect. Adrenaline when used alone has no antibacterial effect but when combined with lidocaine, it reports a significant contribution to the antibacterial effect potential of lidocaine. Therefore, we believe that the use of lidocaine and lidocaine + adrenaline combinations can make a significant contribution to the prevention of nosocomial and wound infections, and reduce the cost of antibacterial treatment.

Keywords: Antibacterial, Lidocaine, Adrenaline, Staphylococcus Aureus, Pseudomonas Aeruginosa, escherichia Coli

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Antral Gastrit Tespit Edilen Hastalarda Farklı Yaş Gruplarında Kronik Aktif Gastrit ve Kronik İnaktif Gastrit Varlığı ile Helicobacter Pylori Pozitifliğinin Karşılaştırılması

Dr. Öğretim Üyesi Uğur Kesici

ÖZ: Giriş: Mide mukoza inflamasyonu gastrit olarak tanımlanmaktadır. Gastritlerde nötrofilik infiltrasyon varsa akut, ek olarak mononükleer hücreler varsa kronik gastrit söz konusudur. Kronik gastritlerde kendi içinde aktif ve inaktif olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmada üst GİS endoskopisi sonrası antral gastrit tespit edilen farklı yaş grubundaki hastalarda kronik aktif (CAG) ve inaktif gastrit (CIG) sıklığının ve Helicobacter pylori (HP) pozitifliğinin karşılaştırılması planlandı. Metod: Bu çalışmada Ocak 2017-Mart 2019 tarihleri arasında üst gastrointestinal (GIS) sistem endoskopisi yapılan hastalar retrospektif olarak incelendi. Bu çalışmaya dispeptik yakınmaları nedeniyle tanı amaçlı yapılan üst GIS endoskopisi sonucu antral gastrit tespit edilen 18-89 yaş arası 1569 hasta dahil edildi. Hastaların demografik olarak yaş ve cinsiyetleri ile antrum histopatolojik biyopsi sonuçları retrospektif olarak incelendi. Çalışmadaki hastalar ≤ 50 ve ≥ 51 olmak üzere 2 gruba ayrıldı. Antrumdan alınan biyopsi örneklerinde CAG ve CIG varlığı ile HP varlığı kaydedildi. Bulgular: Hastaların 57%'sinde CIG, 43%'ünde CAG tespit edildi. CAG olan hastalarda ise HP pozitifliği 80.74% olarak tespit edildi. CIG varlığı, ≥ 51 yaş grubunda, ≤ 50 yaş grubuna göre anlamlı düzeyde yüksek, CAG varlığı ise anlamlı düzeyde düşük tespit edildi ($p < 0.001$). HP pozitifliği, ≥ 51 yaş grubunda, ≤ 50 yaş grubuna göre anlamlı düzeyde düşük tespit edildi ($p < 0.001$). Her iki grup içinde CIG varlığı CAG varlığına göre anlamlı düzeyde yüksek tespit edildi ($p < 0.001$). Her iki grup içinde CAG varlığında HP pozitifliği anlamlı düzeyde yüksek bulundu ($p < 0.001$). Sonuç: HP toplumda sıklıkla görülen ve gastrik karsinom gelişimine neden olabilen bir bakteridir. Literatürdeki çalışmalarda farklı yaş gruplarında farklı oranlarda tespit edildiği bildirilmektedir. Çalışmamızda antral gastrit olgularında CAG varlığında HP pozitifliği yüksek oranda görüldü. CAG gelişimi ile HP arasında anlamlı bir ilişki tespit edildi. CAG ve HP pozitifliğinin özellikle 50 yaş ve altı grupta ileri yaştaki hastalar göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu dikkate alındığında dispeptik yakınmaları olan genç yaştaki hastalarda endoskopik olarak CAG ve HP varlığının erken tanı ve tedavisinin GC gelişimini önlemede klinik açıdan oldukça önemli olabileceği kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: Endoskopi, Gastrointestinal Sistem, Gastrit, Kronik, Helicobacter Pylori

SS

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Aromaterapinin Bilişsel Fonksiyonlar Üzerine Etkisi

Dr. Öğretim Üyesi H. Dilek Doğan

ÖZ: Giriş: Aromaterapik yağların en güvenli kullanım şekli inhalasyon yöntemiyle kullanılmasıdır. Esansiyel yağlar solunduğunda farklı reseptörlerde oluşan elektrokimyasal mesaj, olfaktor soğan ve olfaktor yol aracılığıyla limbik sisteme iletilir. Bu durum hipotalamus aracılığıyla duygusal yanıtları tetikler ve uyarıcı nörokimyasal eylemler gerçekleşir. Amaç: Çalışmada, aromaterapinin bilişsel fonksiyonlar üzerine etkisinin yapılan çalışmalar doğrultusunda incelenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: Araştırma 2005-2019 yılları arası “aromaterapi ve bilişsel fonksiyonlar” anahtar kelimeleri yazılarak “Pub Med” “Google Akademik” “Cochrane Klavuzu” taranmıştır. Tarama sonucunda 292 çalışma “Pub Med”, 127 araştırma “Google Akademik” ve 218 çalışma “Cochrane Klavuzun” da görülmüştür. Çalışmaya pediatri grubu, aromaterapinin birlikte kullanıldığı masaj, acupresör, kompres ve banyo uygulamaları ile olgu sunumu ve ölçek geliştirme çalışmaları alınmamış, yalnızca inhalasyon yöntemi uygulanan ve kriterlere uyan deneysel çalışmalar incelenmiştir. Bulgular: Yapılan çalışmalarda aromaterapinin ciddi duygusal bozukluğu olan hastaları sakinleştirdiği, uyku, depresyon, kan basıncı ve strese bağlı oluşan yan etkileri azalttığı saptanmıştır. Sıklıkla kullanılan esansiyel yağlar lavanta, biberiye, okaliptus, papatya, gül, rosemary, yasemen, geranyum ve nanedir. Huang ve ark. demanslı bireylerde lavanta ve melisa yağının ligand kapılı iyon kanallarını etkileyerek anti- ajitasyon özelliğinin olduğunu saptamışlardır. Köse ve ark. solunum yolu ile gül esans yağı alan ratların hedef noktayı daha kısa sürede buldukları ve gül esans yağının öğrenme ve hafızada etkili olduğunu belirtmişlerdir. İleri demanslı bireylerde lavanta yağı, kekik yağı, kokusuz üzüm çekirdeği yağının ajitasyonu; farklı bir çalışmada (Barati ve ark.) hemodiyaliz hastalarında gül suyu inhalasyonunun kaygıyı belirgin azaldığı saptanmıştır. Sonuç: Araştırmalarda esans yağlarının bilişsel fonksiyonlar, hafıza, ruhsal denge ve duygulanım üzerine olumlu etkilerinin olduğu görülmüştür. Analiz sertifikası olan yağların kullanılması önemlidir. İnhaler kullanımının güvenilirliği için çok merkezli, randomize kontrollü, deneysel araştırmaların yapılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Aromaterapi, Bilişsel Fonksiyonlar, İnhalasyon.

The Effect of Aromatherapie On Cognitive Functions

Abstract: ABSTRACT Introduction: The safest way to use aromatherapy oils is by inhalation. When the essential oils are inhaled, the electrochemical message that occurs at different receptors is transmitted to the limbic system via olfactory onion and olfactory route. This triggers emotional responses through the hypothalamus and stimulating neurochemical actions take place. Objective: The aim of this study

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

was to investigate the effect of aromatherapy on cognitive functions in the light of the conducted studies. Method: The research was conducted by writing the keywords “aromatherapy” and “cognitive functions arası between 2000-2019 and“ Pub Med ”, Akademik Google Scholar“ and “Cochrane Guide”. As a result of the screening, 292 studies were seen in Med Pub Med ”, 127 studies were in Akademik Google Scholar” and 218 studies were in “Cochrane Guidelines. Pediatric group, aromatherapy combined massage, acupressor, compress and bath applications, case presentation and scale development studies were not included Results: In studies, it was found that aromatherapy calmed patients with severe sensory disorders and decreased side effects related to sleep, depression, blood pressure and stress. Commonly used essential oils are lavender, rosemary, eucalyptus, chamomile, rose, rosemary, jasmine, geranium and mint. Huang et al. found that lavender and lemon balm oil had anti-agitation properties by affecting ligand gated ion channels. Köse et al. reported that rats receiving rose essential oil by respiratory tract found the target point in a shorter time and rose essential oil was effective in learning and memory. Lavender oil, oregano oil, odorless grape seed oil reduces agitation in advanced dementia individuals, In another study (Barati et al.), it was found that rose water inhalation significantly reduced anxiety in hemodialysis patients. Conclusion: Essential oils have positive effects on cognitive functions, memory, mental balance . It is important to use oils with an analysis certificate. Multicenter, randomized controlled, experimental studies are needed for the safety of inhaler use.

Keywords: Aromatherapy, Cognitive Functions, Inhalation.

SS

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Balıkesir’de Perakende Satışa Sunulan Çiğ Etlerde Metisilin Dirençli Staphylococcus Aureus Türlerinin Prevalansı, Moleküler İdentifikasyonu ve Antibiyotik Duyarlılığının Belirlenmesi*

Dr. Öğretim Üyesi Mukadderat Gökmen

ÖZ: Amaç: Bu çalışmanın amacı, Balıkesir’de perakende satışa sunulan çiğ etlerde MRSA prevalansı, moleküler karakterizasyonu ve antibiyotik duyarlılığını belirlemektir. Materyal ve Metot: Balıkesirdeki marketlerden 250 çiğ et örneği (sığır eti n=100, tavuk eti n=100 ve hindi eti n=50) toplandı. Ön zenginleştirme için %6,5 NaCl içeren Mueller-Hinton Broth ve seçici besiyeri olarak Baird Parker Agar kullanıldı. PCR tekniği Şüpheli kolonilere S. aureus için nuc geni ve MRSA mecA geni ile doğrulama yapıldı. Antibiyotik duyarlılığı için Kirby-Bauer’in standart disk difüzyon yöntemi uygulandı. Bulgular: Toplam 250 çiğ et örneğinin %21,2’sinde (53/250) (sığır eti %31’inde, tavuk eti %14’ü ve hindi eti %8’inde) S. aureus pozitif ve örneklerin %4’ünde (10/250) (sığır eti %6’sında, tavuk eti %3’ünde ve hindi etinin %1’inde) MRSA pozitif. MRSA izolatlarının tamamının penisilin, sulfametoksazol trimetoprim, sefoksitin ve oksasiline dirençli olduğu ancak vancomycin’e duyarlı olduğu saptandı. Sonuç ve Öneri: MRSA son yıllarda zoonoz bir patojen olarak adlandırılmakta ve bu da gıda güvenliği ve halk sağlığı açısından ciddi bir risk teşkil etmektedir. Bu nedenle çalışmanın ülkemizin farklı bölgelerinde çeşitli hayvansal kaynaklı gıdalarda MRSA prevalansı ile ilgili yapılacak yeni çalışmalara ışık tutacağı kanaatindeyiz. *Bu çalışma, Balıkesir Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından 2015/93 nolu proje ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çiğ Et, Mrsa, Prevalans, Antibiyotik Duyarlılık

Prevalence, Molecular Identification and Determination of Antibiotic Susceptibility of Methicillin-Resistant Staphylococcus Aureus in Raw Meats in Retail Sale in Balıkesir

Abstract: Objective: The aim of this study was to determine the prevalence, molecular identification and antibiotic susceptibility of MRSA in raw meats of retail sale in Balıkesir. Materials and Methods: A total of 250 raw meat samples (beef n=100, chicken n=100 and turkey n=50) were collected from various supermarkets. Mueller-Hinton Broth medium containing 6.5% NaCl was used for pre-enrichment and Baird Parker Agar was used as selective medium. PCR technique was used to confirm the suspected colonies with the nuc gene for S. aureus and the mecA gene for MRSA. Kirby-Bauer standard disc diffusion method was applied for antibiotic susceptibility of MRSA. Results: Of the 250 investigated raw meat samples, 21.2 % were positive for S. aureus, which comprised 31 % beef,

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

14 % chicken, and 16 % turkey samples. Of the 250 investigated raw meat samples, 4% were positive for MRSA, which comprised 6% beef, 3% chicken, and 2% turkey samples. All MRSA isolates were found to be resistant to penicillin, sulfamethoxazole, trimethoprim, cefoxitin and oxacillin, but they were susceptible to vancomycin. Conclusion and Recommendation: Recent years, MRSA has been called as zoonotic pathogen which poses a serious risk for food safety and public health. Therefore, we believe that this study will shed light on new studies on the prevalence of MRSA in various animal originated foods in different regions in Turkey.

Keywords: Raw Meat, Mrsa, Prevalence, Antibiotic Susceptibility

SS

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Besinlerdeki Mikrobiyolojik Kirlilikler

Prof.Dr. Uğur Günşen
Ars. Gör. Ramazan Mert Atan

ÖZ: Günümüzde, gıda maddesi üretiminin çeşitlenmesi ile tarımsal üretimden son tüketiciye ulaşmaya kadar geçen süreçte çeşitli işlemlerden geçmesi, tüketicilerin aklına acaba bu gıdalar ne kadar sağlıklı sorusunu getirmektedir. Besin kirliliğine yol açan etmenler besinlerin sağlık bozucu hale gelmesine neden olurlar. Besinlerdeki kirlilik miktarlarını coğrafik ve iklimsel koşullar, tarımsal uygulamalar, yerel endüstriyel faaliyetler ve besin hazırlama ve depolama uygulamaları gibi çeşitli faktörler etkilemektedir. Biyolojik tehlikeler, besin kaynaklı hastalıklara (enfeksiyonlara ve intoksikasyonlara) sebep olmaktadır. Besinin bileşiminde doğal olarak bulunan zehirli maddeler (yeşillenmiş ve filizlenmiş patates, zehirli bal, bazı mantar türleri vb.), besinlere bulaşan ve uygun koşullarda saklanmaması, hijyenik koşulların yeterince sağlanamaması nedeniyle hızla üreyen mikroorganizmalar (bakteriler, virüsler, parazitler, küfler, algler ve prionlar) biyolojik kirlenmeye neden olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Besin Kirliliği, Mikrobiyolojik Tehlikeler

Microbiological Pollutions in Foods

Abstract: Nowadays, the diversification of food production and the various processes in the process from agricultural production to reaching the last consumer brings to mind the question of how healthy these foods are. Factors leading to food pollution cause food to become harmful. Geographical and climatic conditions, agricultural practices, local industrial activities and food preparation and storage practices affect the amount of food pollution. Biological hazards cause foodborne diseases (infections and intoxications). Toxic substances (greened and sprouted potatoes, poisonous honey, some fungus species, etc.) found naturally in the composition of food and fast-growing microorganisms (bacteria, viruses, parasites, molds, algae and prions) due to the contamination with nutrients and storing the foods under non-suitable conditions and insufficient hygienic conditions are the factors that cause biological pollution.

Keywords: Nutritional Pollution, Microbiological Hazards

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Bir Devlet Hastanesinde Çalışan Hemşirelerin Hemşirelik Mesleğine Yönelik İmajları

Dr. Öğretim Üyesi Hilal Seki Öz
Dr. Öğretim Üyesi Didem Ayhan

ÖZ: Giriş: İmaj, kişinin yaşantısında önemli bir yere sahiptir ve diğerlerinin kişiyi nasıl gördüğüne ilişkin mesajları içerir. Hemşirelik imajı uzun tarihsel süreç içerisinde her zaman tartışılan, meslek mensuplarının doyumunu ve sunulan hizmetin kalitesini etkilemesi nedeniyle önemle irdelenmesi gereken bir konu olmuştur. Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikte olan bu çalışma ile bir devlet hastanesinde çalışan hemşirelerin mesleğe yönelik imajlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Gereç ve Yöntem: Araştırma için gerekli izinler alındıktan sonra, 01.05.2019-20.06.2019 tarihleri arasında araştırmaya katılmak isteyen 126 hemşire araştırma kapsamına alınmıştır. Verilerin toplanmasında ‘Tanıtıcı Bilgiler Formu’ ile ‘Hemşirelik Mesleğine Yönelik İmaj’ ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS-25 programı ile değerlendirilmiş, sayı, yüzdelik, ortalama, standart sapma ile sunulmuş, analizlerde bağımsız örneklem t test ve One way Anova kullanılmış, $p<0,05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir. Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelerin yaş ortalaması 37.2 ± 7.36 olup, %72.2’si kadın, %81.7’si evli, %46.8’i lisans mezunu ve meslekte çalışma süresinin ortalaması 16.02 ± 8 ’dir. Hemşireler %42.1 düzeyinde mesleği isteyerek seçtiğini, %40.5’i meslekten kısmen memnun olduğunu, %50.8’i mesleğini değiştirmek istediğini belirtmiştir. Hemşirelik Mesleğine Yönelik İmaj ölçeğinden alınan toplam puanlar analiz edildiğinde ortalama puan 137.6 ± 9.99 olup, ölçek toplam puanı ile cinsiyet ve çalışma süresinin arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Sonuç: Hemşirelerin hemşirelik mesleğine yönelik orta düzeyde imaj algısına sahip oldukları saptanmış olup, hemşirelerin mesleki imajını geliştirebilmek adına mesleki imajlarını olumsuz etkileyen etmenler değerlendirilmeli ve mesleki imajın önemi hakkında farkındalıklarının artırılması sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Hemşirelik İmajı, Mesleki İmaj

Images for Nursing Profession for Nurses Working in a State Hospital

Abstract: Introduction: Image has an important place in one's life and includes messages about how others see the person. The image of nursing has always been discussed in the long historical process, and it has to be considered as a matter of importance as it affects the satisfaction of the members of the profession and the quality of the service provided. In this cross-sectional and descriptive study, it was aimed to determine the professional image of nurses working in a state hospital. Materials and Methods: After obtaining the necessary permissions for the study, 126 nurses who wanted to participate in the study between 01.05.2019-20.06.2019 were included in the study. The ‘Introductory Information Form’ and the ‘Image

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

for the Nursing Profession' scale were used to collect the data. Data were evaluated with SPSS-25 program, presented with number, percentage, mean, standard deviation, independent samples t test and One way Anova were used in the analyzes, $p < 0.05$ was considered statistically significant. Results: The mean age of the nurses participating in the study was 37.2 ± 7.36 , 72.2% were female, 81.7% were married, 46.8% were undergraduate graduates and the average working time in the profession was 16.02 ± 8 . The nurses stated that they chose the profession willingly at the level of 42.1%, 40.5% stated that they were partially satisfied with the profession and 50.8% said they wanted to change their profession. When the total scores obtained from the Image Scale for Nursing Profession were analyzed, the mean score was 137.6 ± 9.99 , and it was found that there was a statistically significant difference between the scale total score and gender and working time in the profession ($p < 0.05$). Conclusions: It has been determined that nurses have a medium level image perception towards the nursing profession and the factors that affect their professional image negatively should be evaluated in order to improve the professional image of nurses and awareness of the importance of professional image should be increased.

Keywords: Nursing, Nursing İmage, Professional İmage

SS

Bir Eğitim ve Araştırma Hastanesinin Bir Yıllık Uyku Polikliniği Verileri

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Uzman Aygöl Güneş

ÖZ: Giriş: Uyku bozuklukları uyku süresindeki değişiklikler, ya da uyku sırasında normalde olmayan olayların yaşanmasından ibarettir. Şubat 2014’de AASM “International Classification of Sleep Disorders ICSD 3” şeklinde yeniden 7 ana başlık altında düzenlenerek yayınlanmıştır. Uykunun değerlendirilmesi ve ölçülmesinde altın standart polisomnografidir. Bu çalışma Uyku Polikliniğine başvuran hastaların aldıkları uyku bozuklukları tanımlarını gözden geçirmek amacı ile yapılmıştır. Metot: Mayıs 2018- 2019 tarihleri arasında Bursa Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Uyku Polikliniğinde değerlendirilen ve anamnez, uyku ölçekleri ile tanı alıp tedavisi başlanan Huzursuz Bacaklar Sendromu (HBS), insomni hastaları ve bir gecelik polisomnografi sonrası ve MSLT testi ile tanı alan Hipersomni, Obstrüktif Sleep Apnea Syndrom (OSAS), Uykuda Periyodik Hareket Bozukluğu (UPHB) hastaları retrospektif olarak değerlendirildi. Ayrıca OSAS tanısı alıp titrasyon için yatırılan hastalar retrospektif olarak değerlendirildi. Bulgular: Bir gecelik polisomnografi ve gerekirse MSLT uygulandıktan sonrası tanı durumuna baktığımızda ; ağır OSAS 115, REM ilişkili ağır OSAS 1, orta OSAS 68, pozisyonel orta OSAS 1, REM ilişkili orta OSAS 9, hafif OSAS 39, REM ilişkili hafif OSAS 26, pozisyonel hafif OSAS 9, basit horlama 57, bruksizm 3, UPHB 16, yetersiz uyku 8, fragmante uyku 2, idyopatik hipersomni 11, narkolepsi 3, ağır santral apne 2, orta santral apne 1, hafif santral apne 1 ve parasomni 2 kişi idi. Titrasyon için yatırılan hastaların durumuna baktığımızda 99 kişide CPAP ile başarılı titrasyon, bir kişide oto-CPAP ile başarılı titrasyon sağlanırken, 5 kişide BPAP ile başarılı titrasyon ve 1 kişide AVAPS ile başarılı titrasyon sağlandı. 19 kişide ise başarısız titrasyon ve üç kişide kompleks uyku apne sendromu saptandı. Uyku polikliniğinde değerlendirilip anamnez, muayene ve uyku ölçeklerine göre uyku bozukluğu tanısı alanlara baktığımızda: 28 HBS tanısı alan, 10 insomni tanısı alan, 19 insomni ve depresyon tanısı alan var iken 3 kişi sekonder hipersomni (OSAS’a sekonder) tanısı aldı. 5 kişide idyopatik hipersomni (daha önce tanı konmuş ve takipte olan) tanısı almıştı. Sonuç: Uyku bozukluklarının farkındalığını arttırarak bireylerin var olan uyku ile ilgili sıkıntıları için Uyku Polikliniklerine başvurmaları sağlanmalıdır. Çok yoğun geçen poliklinik muayeneleri sırasında uyku bozukluklarını ortaya çıkaracak ayrıntılı bilgi almak mümkün olmamaktadır. Oysa ki sorgulandığında ortaya çıkan çok farklı ve fazla uyku bozuklukları vardır. Bu nedenle uyku ile ilgili sorunu olan hastalar Uyku Polikliniklerine yönlendirilmelidirler.

Anahtar Kelimeler: Uyku Polikliniği, Uyku Bozuklukları

Annual Sleep Polyclinic Data of a Training and Research Hospital

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Abstract: Introduction: Sleep disorders are changes in duration of sleep or any occurrence not normally occurring during sleep. The definition re-organized under 7 main headings, published as "AASM ICSD 3" in February 2014. The gold standard method for assessment of sleep is polysomnography. This study was done to review the diagnosis of sleep disorders in patients applied to the Sleep Polyclinic. Method: The patients with Restless Legs Syndrome (RLS), insomnia who were diagnosed by being assessed with sleep anamnesis, sleep scales and subjected to treatment; and with Hypersomnia, Obstructive Sleep Apnea Syndrome (OSAS), Periodic Limb Movement Disorder (PLMD) who were diagnosed after overnight polysomnography and by MSLT at the Sleep Polyclinic of Bursa Yüksek İhtisas Training and Research Hospital between May 2018-2019. In addition, patients diagnosed with OSAS, hospitalized for titration were assessed retrospectively. Findings: After overnight polysomnography and MSLT if necessary, when looked at the diagnostic status; 115 severe, 1 REM-associated severe, 68 moderate, 1 positional moderate, 9 REM-associated moderate, 39 mild, 26 REM-associated mild, 9 positional mild OSAS; 57 simple snoring, 3 bruxism, 16 PLMD 16, insufficient sleep 8, 2 fragmented sleep, 11 idiopathic hypersomnia, 3 narcolepsy; 2 severe central, 1 moderate central, 1 mild santral sleep apnea and 2 parasomnia cases existed. The condition of patients hospitalized for titration was: Successful titration achieved with CPAP in 99 patients, 1 patient with auto-CPAP, 5 patients with BPAP, 1 patient with AVAPS. 19 patients had failed titration, 3 patients had complex sleep apnea syndrome. The assessment in the sleep policlinic according to the anamnesis, examination, sleep scales: By diagnosis; 28 RLS, 10 insomnia, 19 insomnia, depression; 3 secondary hypersomnia (secondary to OSAS) cases existed. 5 idiopathic hypersomnia cases existed (previously diagnosed, in follow-up). Conclusion: By increasing the awareness of sleep disorders, individuals should be applied to Sleep Policlinics for existing sleep problems. It cannot be possible to obtain detailed information to ascertain the sleep disorders during very intensive policlinic examinations. However, many different and excessive sleep disorders found when questioned. Therefore, the patients should be applied to Sleep Polyclinics.

Keywords: Sleep Polyclinic, Sleep Disorders.

SS

Biyomateryal Aracılı Kompleman Aktivasyonunda; Mac

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Doç.Dr. Sibel Akyol
Prof.Dr. Besim Ben Nissan

ÖZ: Doğal immün sistemde, kompleman sistemi kemik homeostazi, rejenerasyon ve inflamasyonda önemli bir rol oynar. Kompleman aktivasyonunda, membran atak kompleksi (MAC) çeşitli patojenler ve biyomateryalleri gibi yabancı yapılara karşı litik aktivite gösteren makromoleküler bir yapıdır. Antijenleri doğrudan çoklu vuruş mekanizmasıyla parçalar ve sinyal yollarını aktive eder. Kompleman komponentlerinin, kemik-biyomateryal etkileşiminde önemli rol oynadığı düşünülmektedir. Bu çalışmanın temel amacı, kompleman sisteminde MAC' in, SS, Ti ve Ti 500 gibi biyomateryallere karşı konakçı yanıtını nasıl etkilediğini göstermektir. Materyal ve Metod Çalışmada 28 Wistar albino soyu sıçan 4 gruba ayrıldı ve grup I' e sham cerrahisi, grup II' ye Ti alloy , grup III' e Ti 500, grup IV' e SS alloy implantasyonu uygulandı. Sıçanlarda biyomateryaller L5 ve L6 bölgesi arasına yerleştirildi. Periferik kanda MAC (Membran Atak Kompleksi), proinflamatuvar (IL-17A, TNF- α , TGF- β) sitokin analizi ELISA yöntemiyle yapıldı. Sonuçlar SS alaşım grubundaki MAC, IL-17A, TGF- β ve TNF- α seviyeleri sham, Ti ve Ti 500 gruplarına kıyasla tüm günlerde önemli bir artış göstermiştir (p <0.05 ile p <0.001). Ti alaşımı grubunda sham grubuna ve Ti 500'e göre MAC ve TGF- β 'da anlamlı bir artış vardı (p <0.05 ile p <0.001). Ti alaşım grubunda, MAC ve IL-17A seviyelerinde sham grubunun aksine bir azalma görülürken, TNF- α seviyelerinde fark gözlenmedi Tartışma Cerrahide kullanılan biyomateryallerin proinflamatuvar reaksiyonları ve litik aktiviteyi tetiklemeyecek özellikte olmasının, implantasyonun başarısını arttıracaklarını düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Mac, Proinflamatuvar Sitokinler, İmplantasyon

In Biomaterial-Mediated Complement Activation; Mac

Abstract: In the innate immune system, the complement system plays an important role in bone homeostasis, regeneration, and inflammation. In complement component activation, the membrane attack complex MAC is a macromolecular structure that exhibits lytic activity against foreign including various pathogens and biomaterials. It breaks down antigens directly by a multi-hit mechanism and activate signalling pathways. The complement components are thought to play an important role in bone-biomaterial interaction. The main aim of this study shows how MAC affect in the complement system influences the host response to foreign biomaterials as SS, Ti and Ti 500. Material and Method 28 Wistar albino male rats were divided into four groups; group I underwent a sham surgery(K), and groups II, III and IV were implanted Ti alloy, Ti 500 and SS alloy disc respectively. Biomaterials were placed between L5 and L6 region in rats. Peripheral blood was collected on the 1st and 7th days. The MAC, proinflammatory (IL-17A, TNF- α , TGF- β)cytokines in the blood were analyzed by ELISA. Results MAC, IL-17A,

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

TGF- β and TNF- α levels in the SS alloy group showed a significant increase on all days in comparison with the sham, Ti and Ti 500 groups ($p < 0.05$ to $p < 0.001$). There was a significant increase in MAC and TGF- β in the Ti alloy group compared with the sham group and Ti 500 ($p < 0.05$ to $p < 0.001$). While there was a decrease in MAC and IL-17A level in the Ti alloy group as opposed to the sham group, no difference was observed in TNF- α levels. Discussion We think that biomaterials used in neurosurgery should not trigger proinflammatory reactions and lytic activity. This will increase the success of implantation.

Keywords: Mac, Proinflammatory, Implantation

SS

Çam Fıstığının (Pinus Pinea) Yaşlanma Üzerine Etkisinin Araştırılması

**Dr. Öğretim Üyesi Günnur Demircan
Dr. Yeliz Yılmaz Miroğlu**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Amaç: Yaşlanma, genetik bir programla düzenlenen ve organizmada çevresel faktörlerin etkisiyle oluşan yapısal, işlevsel ve psikolojik değişmelerin tamamıdır. Yaşla birlikte dermis ve epidermis kalınlığında azalma, melanosit ve fibroblast hücrelerinde azalma görülür. Fibroblastlar, kollajen, retiküler ve elastik lifleri ve hücreler arası matriksi sentezlemeden sorumludur. Kollajen içinde bulunduğu dokulara eşsiz bir esneklik ve dayanıklılık kazandırır. Bu nedenle yaşlanmada fibroblast hücreleri oldukça önemlidir. Çalışmada, çam fıstığı ekstraktının farklı konsantrasyonlarının fibroblast hücrelerine uygulanarak hücreler üzerinde sitotoksik etkisinin ve antioksidan/oksidan özelliklerinin belirlenerek yaşlanmaya etkisinin ortaya konması amaçlanmıştır. Materyal Metot: Deney aşamalarında öncelikle çam fıstığının soxhlet yöntemiyle ekstraktı elde edildi. Elde edilen bu ekstrakt 12,5 mg/ml, 25 mg/ml, 50 mg/ml, 100 mg/ml ve 250 mg/ml olarak belirlenen dozlarda BJ fibroblast hücrelerine uygulandı. 24 saat sonra hücrelerin invert mikroskopta görüntüleri çekildi. Sitotoksikite ve canlılık belirlenmesi için MTT analizi yapıldı. Sitotoksik doz belirlendikten sonra total antioksidan ve total oksidan kapasite analizleri yapıldı. Bu analizlere ait veri tabloları ve grafikleri oluşturuldu. Sonuç: Çalışma sonucunda, çam fıstığı ekstraktının 50 mg/ml olarak belirlenen dozu sitotoksik doz olarak tespit edildi. Total antioksidan ve total oksidan kapasite analiz sonuçlarına bakıldığında, artan dozlarda antioksidan kapasitenin de arttığı tespit edildi. Oksidan kapasitede ise sabit bir durumun ardından azalma gözlemlendi. Bütün sonuçlar değerlendirildiğinde, çam fıstığının (Pinus pinea) yaşlanma karşıtı bir özelliğinin olduğu ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Çam Fıstığı (Pinus Pinea), Fibroblast, Ekstraksiyon, Yaşlanma, Antioksidan

SS

Çocuk Kliniklerinde Primer Hemşirelik Bakım Modelinin Önemi

Arş.Gör.Dr. Vildan Apaydın Cırık

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Prof.Dr. Emine Efe

ÖZ: Primer hemşirelik (Primary Nursing (PN)), özellikle çocuk kliniklerinde çocuklar ve ebeveynleri için oldukça olumlu sonuçlar yaratan bir hemşirelik bakım modelidir. Bu derlemenin amacı da çocuk kliniklerinde primer hemşirelik bakım modelinin önemi hakkında bilgi vermektir. Primer hemşirelik anlayışında temel düşünce; hemşireliğin iş merkezli bir aktivite değil, bilgiye dayalı profesyonel bir uygulama olmasıdır. Primer hemşirelik sisteminde çocukla en az sayıda hemşire ilişkiye girdiği için, hemşire ve çocuk arasında tutarlı ve yakın bir ilişki kurulabilir. Primer hemşire, bireyin sağlık öyküsünü almada, sağlık sorunlarını belirlemede, bakımını planlamada, uygulamada ve gerekli sağlık bakımını koordine etmede sorumlu kişidir. Yapılan çalışmalarda, primer hemşirelik bakım modelinin kullanılmasının hemşirelerin bakım niteliğini ve iş doyumunu artırdığı belirlenmiştir. Primer hemşire sorumluluğu olan çocuğun ve ebeveynlerinin gereksinimlerinin sürekli tanımlanmasına, en etkili bakım planının saptanıp geliştirilmesine yönelik olup, bu planın kendisinin olmadığı çalışma saatlerinde de tam olarak uygulanmasını sağlamada görevlidir. Bu nedenle, primer hemşireliğin bakım anlayışında süreklilik önemli olduğu için çocuk ve ailesine sürekli ve kesintisiz bir bakım sağlamada oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, Primer Hemşirelik, Hemşire, Bakım.

The Importance of Primary Nursing Care Model in Children Clinics

Abstract: Primary nursing (PN) is a nursing care model that creates very positive results especially for children and their parents in child clinics. The aim of this review is to give information about the importance of primary nursing care model in pediatric clinics. The basic idea in the understanding of primary nursing; nursing is a business-centered activity, not a knowledge-based professional practice. Since a minimum number of nurses interact with the child in the primary nursing system, a consistent and close relationship can be established between the nurse and the child. The primary nurse is responsible for coordinating the health history of the individual, in determining health problems, in planning the care, in practice and in the necessary health care. In the studies, it was determined that the use of primary nursing care model increased the nursing care and job satisfaction. The primary nurse is responsible for the continuous identification of the needs of the child and their parents, to determine and develop the most effective care plan, and to ensure that it is fully implemented during the working hours itself. Therefore, continuity of care in primary nursing is important in providing continuous and uninterrupted care to the child and his/her family.

Keywords: Child, Primary Nursing, Nurse, Care.

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

SS

Development Process of Neonatal Intestinal microbiota

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Arş. Gör. Şule Çiftcioğlu
Prof. Dr. Emine Efe

ÖZ: Background: Until recently, the traditional view has been that the intrauterine environment of a healthy pregnancy is free from any bacteria. Recent studies, however, have challenged the idea of a sterile intrauterine environment by demonstrating the presence of bacterial DNA in the amniotic fluid, umbilical cord blood, meconium, placenta and fetal membranes from healthy pregnancies without any indication of infections or inflammation. Aim: Evaluation of development process of neonatal intestinal microbiota. Method: Review of the studies conducted on this field. Results: In humans, the intestinal pathway microbiota is a complex and dynamic ecosystem formed by numerous and diverse microorganisms. Intestinal system microbiota includes anaerob, facultative anaerob, aerob bacteria. The neonate's intestinal microbiota is similar to the mother's skin and vaginal microbiota, and thus affects the microbiota that the birth-type baby will have. In neonates born by vaginal birth, their intestinal microbiotas constitute maternal genitourinary system microorganisms, and when cesarean birth occurs, neonatal intestinal system is similar to skin microorganisms. Other important factors affecting microbiota of gastrointestinal system in neonates; diet, gestational age, hospitalization and infantile period. This difference in the formation of intestinal microbiota during the neonatal period plays an important role in the development of the immune system and possibly in childhood allergic diseases. Conclusion: Research has shown that neonates face their mother's gastrointestinal microbiota and colonization begins in the fetal period; indicating that microorganisms are transferred placentally and play a role in the development of intestinal microbiota.

Anahtar Kelimeler: Neonatal, Intestinal Microbiota, Microorganism, Intestinal System.

Development Process of Neonatal Intestinal microbiota

Abstract: Background: Until recently, the traditional view has been that the intrauterine environment of a healthy pregnancy is free from any bacteria. Recent studies, however, have challenged the idea of a sterile intrauterine environment by demonstrating the presence of bacterial DNA in the amniotic fluid, umbilical cord blood, meconium, placenta and fetal membranes from healthy pregnancies without any indication of infections or inflammation. Aim: Evaluation of development process of neonatal intestinal microbiota. Method: Review of the studies conducted on this field. Results: In humans, the intestinal pathway microbiota is a complex and dynamic ecosystem formed by numerous and diverse microorganisms. Intestinal system microbiota includes anaerob, facultative anaerob, aerob bacteria. The neonate's intestinal microbiota is similar to the mother's skin and vaginal microbiota, and thus affects the microbiota that the birth-type baby will have. In

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

neonates born by vaginal birth, their intestinal microbiotas constitute maternal genitourinary system microorganisms, and when cesarean birth occurs, neonatal intestinal system is similar to skin microorganisms. Other important factors affecting microbiota of gastrointestinal system in neonates; diet, gestational age, hospitalization and infantile period. This difference in the formation of intestinal microbiota during the neonatal period plays an important role in the development of the immune system and possibly in childhood allergic diseases. Conclusion: Research has shown that neonates face their mother's gastrointestinal microbiota and colonization begins in the fetal period; indicating that microorganisms are transferred placentally and play a role in the development of intestinal microbiota.

Keywords: Neonatal, Intestinal Microbiota, Microorganism, Intestinal System.

SS

Diş Altın Oranınmın Yüz Estetiği Açısından Değerlendirilmesi

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Prof.Dr. Ahmet Hilmi Yücel

Dr. Sema Polat

Arş.Gör.Dr. Ayşe Gül Uygur

Dr. Yiğit Çevik

ÖZ: Özet Amaç: Sağlıklı insan yüz estetiğinde, dişin ve yüzün altın oranını araştırmaktır. Gereç ve Yöntem: 18-22 yaş arası 66 öğrenci (30 kadın, 36 erkek) çalışmaya dahil edilmiştir. Sabit ışık altında ve 1 metre mesafeden, çalışmaya dahil edilen kişilerin kafaları Frankfurt Düzlemine getirildikten sonra, DSLR fotoğraf makinesi (Canon EOS 80D) ayarları ISO 100 f/4.5 pozlama 1/25 olacak şekilde sabitlendi ve fotoğrafları çekildi. Ölçek olarak kullanılmak üzere her çekimde boyutu bilinen bir ölçeklendirme kağıdı kullanıldı. Elde edilen görüntüler bilgisayar ortamına aktarıldıktan sonra ölçümler Image J 1.52a programı kullanılarak 1/100mm hassasiyetinde yapıldı. Bu ölçümlerden sonra SPSS 21.00 paket programı kullanılarak minimum, maksimum, ortalama ve standart sapma değerleri elde edildi. Ölçümlerde cinsiyetler arası farklılıklar One Way ANOVA yöntemi kullanılarak yapıldı. Verilerin birbiriyle ilişkilerini belirlemek için Pearson Korelasyon Analiz yöntemi kullanıldı. Anlamlılık için $p < 0,05$ kabul edildi. Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 30 kadın ve 36 erkek toplam 66 kişinin ölçüm sonuçları incelendiğinde, kadınlarda üst dişler sırasıyla Incisive uzunluğu I ($9,62 \pm 1,00$ mm); Incisive genişlik I ($9,10 \pm 0,93$ mm); Incisive uzunluğu II ($7,36 \pm 1,27$ mm); Incisive genişliği II ($6,59 \pm 1,03$ mm); Canine uzunluğu ($7,34 \pm 1,25$ mm); Canine genişliği ($6,16 \pm 1,17$ mm); alt dişler Incisive uzunluğu I ($7,44 \pm 1,23$ mm); Incisive genişlik I ($6,35 \pm 1,24$ mm); Incisive uzunluğu II ($7,43 \pm 1,25$ mm); Incisive genişliği II ($6,39 \pm 1,17$ mm); Canine uzunluğu ($7,47 \pm 1,02$ mm); Canine genişliği ($6,17 \pm 1,44$ mm); yüz uzunluğu (199,69 mm); yüz genişliği (147,14 mm); bi-mandibular genişlik (128,64 mm); üst yüz yüksekliği (63,73 mm); orta yüz yüksekliği (67,00 mm) ve alt yüz yüksekliği (67,38 mm) iken, erkeklerde sırasıyla Incisive uzunluğu I ($9,92 \pm 0,96$ mm); Incisive genişlik I ($9,01 \pm 1,01$ mm); Incisive uzunluğu II ($7,79 \pm 1,24$ mm); Incisive genişliği II ($6,62 \pm 1,02$ mm); Canine uzunluğu ($8,05 \pm 1,91$ mm); Canine genişliği ($6,22 \pm 1,10$ mm); alt dişler Incisive uzunluğu I ($7,79 \pm 1,67$ mm); Incisive genişlik I ($6,09 \pm 1,30$ mm); Incisive uzunluğu II ($7,70 \pm 1,64$ mm); Incisive genişliği II ($6,12 \pm 1,02$ mm); Canine uzunluğu ($8,24 \pm 1,88$ mm); Canine genişliği ($6,29 \pm 1,32$ mm); yüz uzunluğu (208,40 mm); yüz genişliği (151,20 mm); bi-mandibular genişlik (137,16 mm); üst yüz yüksekliği (64,08 mm); orta yüz yüksekliği (65,12 mm) ve alt yüz yüksekliği (78,29 mm) ölçümleri değerlendirilmiştir. Bolton indeksi kadınlarda $86,02 \pm 9,25$ iken erkeklerde aynı parametre $84,53 \pm 9,23$ olarak hesaplanmış ve cinsiyet açısından anlamlı fark bulunmamıştır (0,519). Alt yüz yüksekliği ve bi-mandibular genişlik ölçümlerinde her iki cinsiyette anlamlı farklılık bulunmuştur ($p < 0,05$). Alt yüz yüksekliği erkeklerde kadınlara göre 10.91 mm (%13.94) daha fazla bulunmuştur. Sonuç: Bolton indeksinde görülen bu farklılıkların çalışmalarda kullanılan metodoloji ile yaş ve genetik faktörlerle ilişkili olabileceği ileri sürülebilir. Ayrıca, elde ettiğimiz

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

verilerin sağlıklı Türk popülasyonuna ait referans değerlerin oluşmasına, sonuçların diş ve yüz estetik konusunda cerrahi ve diş hekimliği alanında normal boyutların belirlenmesi açısından yol gösterici olacağı, yeniden yüzlendirme ve adli tıp çalışmalarına katkı sağlayacağı düşünüldü.

Anahtar Kelimeler: Altın Oran, Diş, Yüz Estetiği, Incisive, Canine, Bolton İndeksi

*"Bu çalışma Çukurova Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından desteklenmektedir (TSA-2018-10152)". ibaresini eklemek istiyoruz. Özet metin ektedir.

SS

Diş Hekimliği Fakültesine Başvuran Hastalarda Sosyoekonomik Durumun Oral Hijyen Alışkanlıkları ve Periodontal Sağlık İle Olan İlişkinin Değerlendirilmesi

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğretim Üyesi Başak Şeker
Arş.Gör. Tuğba Kavalcı
Arş.Gör. Melike Demirayak Akdemir
Doç.Dr. Hakan Özdemir

ÖZ: Amaç: Ağız sağlığı bireylerin sosyo-ekonomik durumundan, oral hijyen alışkanlığından ve çevresel faktörlerden etkilenmektedir. Ağız sağlığının iyi olmadığını gösteren en önemli bulgulardan biri periodontitis varlığıdır. Periodontitis kemik kaybıyla karakterize diş çevresi dokuların iltihabi hastalığıdır. Bu çalışmadaki amacımız Eskişehir ve çevre illerden fakültemize başvuran hastalardan alınan kişisel bilgiler ve yapılan klinik muayenelerle hastaların alışkanlıkları ve sosyoekonomik durumları ile ağız sağlığı ve periodontitis varlığı arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Kliniğimize çeşitli sebeplerle başvuran 18 ile 60 yaş arasında, 1002 hastanın cinsiyet, yaş, eğitim durumu, diş fırçalama sıklığı, diş ipi kullanımı, sigara kullanımı, sistemik durum bilgileri kaydedilmiştir. Klinik muayenede plak indeksi, kalkulus indeksi, sondlamada kanama varlığı, ataçman kaybı ve cep derinlikleri belirlenmiştir. Her dişin altı noktasından cep ve ataçman kayıpları ölçülmüş ve kaydedilmiştir. 4 mm ve üzeri cep derinliğine sahip hastalara periodontitis teşhisi konmuştur. Verilerin normal dağılıma uygunluğunun araştırılmasında Shapiro Wilk's testinden yararlanılmıştır. Normal dağılıma uygunluk göstermeyen grupların karşılaştırılmasında, grup sayısı iki olan durumlar için Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Oluşturulan çapraz tabloların analizinde Pearson Ki-Kare analizi kullanılmıştır. Analizlerin uygulanmasında IBM SPSS Statistics 21.0 (IBM Corp. Released 2012) programından yararlanılmıştır. İstatistiksel önemlilik için $p < 0.05$ değeri kriter kabul edilmiştir. Bulgular: İstatistiksel sonuçlara göre toplumun %38.8'inde periodontitis varlığı saptanmıştır. Erkeklerde(464) kadınlara(538) göre periodontitis görülme sıklığı daha fazla olduğu görülmüştür. Kemik yıkımı göstergesi olan klinik ataçman kaybı miktarı da erkeklerde daha yüksek tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Ayrıca yaş ilerledikçe, eğitim seviyesi azaldıkça ve ağır sigara kullananlarda periodontitis görülme sıklığının artış gösterdiği belirlenmiştir ($p < 0.05$). Diş fırçalama sıklığı azaldıkça plak ve kalkulus indeksi skorlarının arttığı dolayısıyla periodontal hastalık oluşumuna oldukça fazla etkisi olduğu görülmüştür ($p < 0.05$). Sonuç: Ağız sağlığının korunması ve periodontal hastalık görülme sıklığının azaltılması için bireylere oral hijyen eğitimi verilmesi, motivasyon programlarının hazırlanmasının gerektiği, böylece bireylerin oral hijyen alışkanlıklarını geliştirmesi ve kişisel alışkanlıklarını değiştirmesi ile ağız sağlığını sürdürmesi üzerine etkili olacağı görüşündeyiz.

Anahtar Kelimeler: Periodontoloji, Oral Hiyen, Periodontitis, Sigara, Periodontal Sağlık

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

SS

Effects of Amelogenin-X Gene Polymorphisms On Dental Caries: A Meta-Analysis

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğretim Üyesi Faruk Saydam
Dr. Öğretim Üyesi Ömer Hatipoğlu

ÖZ: Amelogenin makes significant contributions to enamel mineralization by controlling the crystal growth, size and shape. Due to these important roles, it is considered that polymorphisms of amelogenin are associated with dental caries. This study aimed to make a meta-analysis of the studies which investigated the relationship between dental caries and Amelogenin X polymorphisms. The PRISMA statement guide was followed for the meta-analysis. Electronic databases (PubMed, Web of science, Scopus and Cochrane Library) were scanned by 2 independent researchers. The Funnel plot, Egger Regression and Begg and Mazumdar Rank Correlation statistical analyses were used in determining the publication bias. Cohen's d was used in measuring the effect size. Six studies were included in the meta-analysis, a total of 3 polymorphisms (rs17878486, rs946252, rs2106416) and a total of 8 polymorphism models were analysed. According to the Egger regression and Begg Mazumdar analyses, the meta-analysis had no significant publication bias ($P>0.05$). The highest susceptibility effect was in rs17878486 (CC+CT vs TT) model ($d=0.95$, 95% CI: -9.16, 11.06) but this effect was not significant ($p=0.233$). Only protective effect was in rs2106416 (CC vs CT) model ($d=-0.22$, 95% CI: -3.22, 2.78), but not significant too ($p=0.358$). There were significant susceptibility effects in rs17878486 (CC vs CT+TT) model ($d=0.92$, 95% CI: -0.06, 1.78; $p<0.001$) and in rs17878486 (CC vs CT) model ($d=0.34$, 95% CI: -0.21, 0.89; $p=0.048$). AMELX polymorphisms especially rs17878486 may be associated with dental caries susceptibility, further studies should be done to support this hypothesis.

Anahtar Kelimeler: Susceptibility, Dental Caries Resistance, Human Genome, Single Nucleotide Polymorphism, Meta-Analysis

Effects of Amelogenin-X Gene Polymorphisms On Dental Caries: A Meta-Analysis

Abstract: Amelogenin makes significant contributions to enamel mineralization by controlling the crystal growth, size and shape. Due to these important roles, it is considered that polymorphisms of amelogenin are associated with dental caries. This study aimed to make a meta-analysis of the studies which investigated the relationship between dental caries and Amelogenin X polymorphisms. The PRISMA statement guide was followed for the meta-analysis. Electronic databases (PubMed, Web of science, Scopus and Cochrane Library) were scanned by 2 independent researchers. The Funnel plot, Egger Regression and Begg and Mazumdar Rank Correlation statistical analyses were used in determining the publication bias. Cohen's d was used in measuring the effect size. Six studies were included in the meta-analysis, a total of 3 polymorphisms (rs17878486, rs946252, rs2106416) and a total of 8 polymorphism models were analysed. According to the

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Egger regression and Begg Mazumdar analyses, the meta-analysis had no significant publication bias ($P>0.05$). The highest susceptibility effect was in rs17878486 (CC+CT vs TT) model ($d=0.95$, 95% CI: -9.16, 11.06) but this effect was not significant ($p=0.233$). Only protective effect was in rs2106416 (CC vs CT) model ($d=-0.22$, 95% CI: -3.22, 2.78), but not significant too ($p=0.358$). There were significant susceptibility effects in rs17878486 (CC vs CT+TT) model ($d=0.92$, 95% CI: -0.06, 1.78; $p<0.001$) and in rs17878486 (CC vs CT) model ($d=0.34$, 95% CI: -0.21, 0.89; $p=0.048$). AMELX polymorphisms especially rs17878486 may be associated with dental caries susceptibility, further studies should be done to support this hypothesis.

Keywords: Susceptibility, Dental Caries Resistance, Human Genome, Single Nucleotide Polymorphism, Meta-Analysis

SS

El Becerisi İnmede Gnlk Yaşam Aktiviteleri ve Yaşam Kalitesi İle İlgilidir

Dr. Öğretim Üyesi Emin Ulaş Erdem

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğretim Üyesi Banu Ünver

ÖZ: Introduction: Hand dexterity and function are adversely affected in stroke. Impaired hand dexterity may influence independence in daily living activities and health related quality of life. Also, it is known that affected hand dexterity shows recovery during the first 6 months in stroke. Objective: The first aim of this study was to investigate the effectiveness of duration after stroke on the patients. The other purpose was to investigate the correlations of hand dexterity with activities of daily living and quality of life. Methods: Forty-seven individuals (mean age: 67.51 ± 9.60 , 18 female) with stroke participated to study. Participants divided into two groups. The first group was composed of the patients who had stroke within past 6 months ($n=26$) and the second group was composed of the patients who had stroke within 6 to 24 months ($n=21$). Hand dexterity was assessed with ABILHAND Questionnaire, Minnesota Dexterity Test (placing, turning) and Purdue Pegboard Test (paretic hand, bilateral and assembly). Activities of daily living was evaluated with Barthel Activities of Daily Living (ADL) Index and The Lawton Instrumental Activities of Daily Living (IADL) Scale. Health related quality of life was evaluated with Nottingham Health Profile. Results: There were no significant difference in hand dexterity scores ($p>0.05$) except Purdue Pegboard Test – bilateral score ($p=0.015$) between patients who had stroke within 6 months and within 6 to 12 months. There were significant moderate to strong correlations of hand dexterity with activities of daily living and quality of life ($p<0.05$). Conclusion: Our study indicated that there was not an evident improvement in hand dexterity in patients with stroke after 6 months. Impaired hand dexterity has an adverse effect on activities of daily living and quality of life.

Anahtar Kelimeler: Stroke, Abılhand, Minnesota Dexterity Test, Purdue Pegboard Test

Hand Dexterity Is Related With Activities of Daily Living and Quality of Life in Stroke

Abstract: Introduction: Hand dexterity and function are adversely affected in stroke. Impaired hand dexterity may influence independence in daily living activities and health related quality of life. Also, it is known that affected hand dexterity shows recovery during the first 6 months in stroke. Objective: The first aim of this study was to investigate the effectiveness of duration after stroke on the patients. The other purpose was to investigate the correlations of hand dexterity with activities of daily living and quality of life. Methods: Forty-seven individuals (mean age: 67.51 ± 9.60 , 18 female) with stroke participated to study. Participants divided into two groups. The first group was composed of the patients who had stroke within past 6 months ($n=26$) and the second group was composed of the patients who had stroke within 6 to 24 months ($n=21$). Hand dexterity was assessed

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

with ABILHAND Questionnaire, Minnesota Dexterity Test (placing, turning) and Purdue Pegboard Test (paretic hand, bilateral and assembly). Activities of daily living was evaluated with Barthel Activities of Daily Living (ADL) Index and The Lawton Instrumental Activities of Daily Living (IADL) Scale. Health related quality of life was evaluated with Nottingham Health Profile. Results: There were no significant difference in hand dexterity scores ($p>0.05$) except Purdue Pegboard Test – bilateral score ($p=0.015$) between patients who had stroke within 6 months and within 6 to 12 months. There were significant moderate to strong correlations of hand dexterity with activities of daily living and quality of life ($p<0.05$). Conclusion: Our study indicated that there was not an evident improvement in hand dexterity in patients with stroke after 6 months. Impaired hand dexterity has an adverse effect on activities of daily living and quality of life.

Keywords: Stroke, Abilhand, Minnesota Dexterity Test, Purdue Pegboard Test

SS

Emeklilik Dönemi: Yaşam Doyumu'nun Psikolojik Sağlık ve İyi Oluş İle İlişkisi

Gülşah Şerifoğlu

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Bu çalışmanın amacı emekli bireylerin yaşam doyumunun ne ölçüde olduğunun ve bunun yanında psikolojik sağlamlık ve psikolojik iyi oluş kavramlarının yaşam doyumu üzerindeki etkisinin belirlenmesidir. Sosyodemografik değişkenlere göre fark olup olmadığı araştırılmıştır. Emeklilik çalışma hayatının son bulması olarak tanımlanabilir. Bireyin hayatını etkileyen ve uyum gerektiren bir dönemdir. Son zamanlarda artan yaşlı nüfus ile birlikte bu dönem önem kazanmıştır. Araştırmanın örneklemi Rize şehir merkezi ve ilçelerinde yaşayan 50-93 yaş aralığındaki emekli bireylerden oluşmaktadır. Çalışma 93 emekli birey ile yürütülmüştür. Katılımcıların yaş ortalaması 62.67 olarak bulunmuştur. Veri toplama araçları olarak araştırmacı tarafından oluşturulan sosyodemografik bilgi formu, Yaşam Doyumu Ölçeği, Psikolojik Sağlamlık Ölçeği ve Psikolojik İyi Oluş Ölçeği kullanılmıştır. T- Test, Anova, Korelasyon ve Regresyon analizleri yapılmıştır. Veri analizleri sonucunda bireylerin kronik rahatsızlık, sigara ve alkol kullanımı ile yaşam doyumu arasında bir fark bulunamamıştır. Gelir durumu iyi ve orta olan bireylerin yaşam doyumu gelir durumu kötü olan bireylerden daha yüksek bulunmuştur. Evli bireylerin psikolojik sağlamlık ve iyi oluş düzeyleri bekar bireylerden daha yüksek olduğu saptanmıştır. Yapılan regresyon analizi sonucunda psikolojik sağlamlık ve iyi oluş değişkenleri yaşam doyumunun yordayıcısı olarak bulunmuştur. Yaşam doyumu, psikolojik sağlamlık ve psikolojik iyi oluş ile ilişkili bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Emeklilik, Yaşam Doyumu, Psikolojik Sağlamlık, Psikolojik İyi Oluş

Retirement Period: the Relationship Between Life Satisfaction and Psychological Stability and Well-Being

Abstract: The aim of this study is to determine the life satisfaction of retired people and determine the effects of psychological stability and psychological well-being concepts on the life satisfaction. Whether that there is a difference with regard to the sociodemographic variables has been studied. It is a period that affects the life of a person and requires adaptation. This period has gained importance with the recent increase of elder population. The sampling of the consists of the retired people whose ages ranged between 50 and 93 who live in the center and the districts of Rize city. The study has been conducted on 93 retired individuals. The mean age of the participants is calculated as 62,67. The data collection tools include the sociodemographic information from which was created by the researcher, the satisfaction with life scale, the resilience scale and the psychological well-being scale. T-test, Anova, Correlation and regression analyses have been made. The results of data analyses have suggested no differences between the individuals' chronic diseases, smoking or alcohol usage and the satisfaction with their lives. It has been found that individuals whose income status are good or average had higher satisfaction with their lives compared to those who had bad

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

income status. The psychological resilience and well-being levels of the married individuals have been determined as higher compared to the single individuals. As a results of the regression analysis, the psychological resilience and well-being scales have been found as predictor variables of the satisfaction with life. The satisfaction with life has been determined as being related with the psychological well-being and resilience.

Keywords: Retirement, Life Satisfaction, Psychological Stability, Psychological Well-Being

SS

Esmolol ve Metoprolol'ün Endotel Fonksiyonları Üzerine Etkileri

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğretim Üyesi Selim Durmaz
Prof.Dr. Erdem Ali Özkısacık

ÖZ: Amaç: Kardiyovasküler hastalıklar sahasında son yüzyılda gerçekleştirilen gelişmelere rağmen bu hastalıklara bağlı ölümler halen ilk sıradadır. Endotel uzun yıllardır bilinen ve damar iç yüzeyini döşeyen tek sıra epitel dokusudur. Çeşitli çalışmalarda da gösterildiği gibi kardiyovasküler homeostasisin çok önemli bir bileşenidir. β_1 reseptör selektifliği yüksek olan ve kardiyak operasyon geçirenler de dahil olmak üzere bir çok alanda yaygın olarak hızlı yanıt veren beta blokerler kullanılmaktadır. Bu ilaçlara örnek verilecek olursa sırası ile metoprolol ve esmololdür. Çalışmamızda bu moleküllerin organ banyosunda rat aortalarına olan etkisini inceledik. Çalışma planı: 32 adet erkek Wistar-Albino rat 4 gruba ayırdı. Metoprolol endoteli sağlam (grup 1) grubu (n= 8), Metoprolol endoteli hasarlı (grup 2) grubu (n= 8), Esmolol endoteli sağlam (grup 3), Esmolol endoteli hasarlı (grup 4) grubu (n= 8) oluşturuldu. Rat aortaları çıkarıldı ve organ banyosunda çalışıldı. Damar halkaları 1 μ M norepinefrin ile kasıldıktan sonra vazodilatasyon yanıtları alındı. Daha sonra metoprolol ve esmolol ile doz-cevap eğrileri alınarak çalışıldı. Bulgular: Gruplar arasındaki karşılaştırmada metoprolol verilen gruplar arasında anlamlı bir farklılık saptanmadı. Ancak endoteli hasarlanmış olan gruplar arasında esmololün, metoprolole göre daha fazla vazodilatasyon yanıtı oluşturduğu gözlemlendi. Sonuç: Bu çalışmada esmolol ile endotel hasarı olan ve olmayan grupta terapötik dozlarda metoprololden daha fazla vazodilatasyon yanıtına yol açtığı gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Metoprolol; Esmolol; Endotel Disfoksiyonu; Vazodilatasyon.

Effects of Esmolol and Metoprolol On Endothelial Functions

Abstract: Objective: Despite the developments in the field of cardiovascular diseases in the last century, deaths due to these diseases are still in the first place. The endothelium is a single row epithelial tissue that has been known for many years and lays on the inner surface of the vessel. It is a very important component of cardiovascular homeostasis, as shown in several studies. Beta-blockers with high β_1 receptor selectivity and rapid response are widely used in many areas, including those undergoing cardiac surgery. Examples of these drugs are metoprolol and esmolol, respectively. In this study, we investigated the effect of these molecules on rat aorta in the organ bath. Methods: 32 male Wistar-Albino rats were divided into 4 groups. Metoprolol endothelium-intact (group 1) group (n = 8), Metoprolol endothelium damaged (group 2) group (n = 8), Esmolol endothelium-intact (group 3), Esmolol endothelium damaged (group 4) group (n = 8) . Rat aortas were removed and studied in the organ bath. Vasodilatation responses were obtained after the contraction of the vascular rings with 1 μ M norepinephrine. Metoprolol and esmolol were used for dose-response curves. Results: There was no significant

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

difference between the groups receiving metoprolol. However, esmolol produced more vasodilatation responses than metoprolol among endothelial damaged groups. Conclusion: In this study, it was observed that esmolol caused more vasodilatation response than metoprolol at therapeutic doses in the group with and without endothelial damage.

Keywords: Metoprolol; Esmolol; Endothelial Dysfunction; Vasodilatation

SS

Farklı Ölçü Teknikleriyle Elde Edilen Zirkonya Kopinglerin Kenar ve İç Yüzey Uyumlarının Değerlendirilmesi: İn –vitro Çalışma

Öğr.Gör. Merve Benli

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Amaç: İki farklı dijital ve geleneksel ölçü yöntemiyle üretilen zirkonya kopinglerin kenar ve iç yüzey uyumlarını karşılaştırmaktır. Gereç ve yöntem: Çalışmada toplam üç grup olup, her grupta 12 adet örnek bulunmaktadır. Çekilmiş üst birinci büyük azı dişi 6 °'lik okluzal yaklaşım açısıyla prepare edilerek, zirkonya koping üretimine hazırlanmıştır. Kopinglerin üretimi için ağız-içi tarayıcı (Grup I), ağız-dışı tarayıcı (Grup E) kullanılan dijital ölçüler ve geleneksel ölçü tekniği (Grup G) kullanılmıştır. Elde edilen kopinglerin kenar ve iç yüzey uyumları replika tekniğine başvurularak ve 50x büyütme taramalı ışık mikroskobu ile ölçülmüştür. Ölçüm verileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olup olmadığına Oneway Anova ve Tukey HSD testleri kullanılarak karar verilmiştir. Bulgular: Ortalama kenar ve iç yüzey uyumu ölçümlerine göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($p=0,001$; $p<0,01$). Gruplarda elde edilen kenar uyumu değerleri sırasıyla: Grup I ($65.73\pm 6.04 \mu\text{m}$), grup E ($76.74\pm 3.45 \mu\text{m}$) ve grup G ($96.23\pm 3.22 \mu\text{m}$) iken; iç yüzey uyum değerleri aynı grup sırası izlenmek üzere $38.93\pm 3.34 \mu\text{m}$, $45.52\pm 3.99 \mu\text{m}$ ve 57.34 ± 2.34 'tür. Değerlendirilen her iki parametre açısından en düşük değerler grup I'da elde edilirken, grup G'de en yüksek değerler saptanmıştır ($p=0,001$; $p<0,01$). Sonuç: Dijital ölçü yöntemleri kenar ve iç yüzey uyumu açısından geleneksel ölçü yöntemine göre daha iyi sonuçlar vermektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital Ölçü, Geleneksel Ölçü, koping.

The Evaluation of the Marginal and Internal Fit of Zirconia Copings Obtained by Different Impression Techniques: An In-Vitro Study

Abstract: Aim: The aim of this study was to compare the marginal and internal fit of zirconia copings fabricated using conventional and two different digital impression systems. Materials and methods: There were three groups in the study and 12 samples in each group. The extracted upper first molar tooth was prepared with 6 ° taper and utilized for zirconia coping production. For the production of copings, digital impressions using an intraoral scanner (Group I), an extraoral scanner (Group E), and conventional impression technique (Group G) were used. Marginal and internal fit of the obtained copings was measured by applying replica technique and with a 50x magnification scanning electron microscope. According to the datasets obtained from replica technique, statistically significant differences among the impression techniques were evaluated with Oneway Anova ve Tukey HSD tests ($\alpha: .05$). Results: A statistically significant difference was found between the groups according to marginal and internal fit measurements ($p=0.001$; $p<0.01$). Marginal fit values of the groups were as follows: Group I ($65.73 \pm 6.04 \mu\text{m}$), group E ($76.74 \pm 3.45 \mu\text{m}$) and group G ($96.23 \pm 3.22 \mu\text{m}$); internal fit values were $38.93 \pm 3.34 \mu\text{m}$, $45.52 \pm 3.99 \mu\text{m}$ and 57.34 ± 2.34 , respectively. The lowest fit values were obtained in group I, and the highest values were found in group G for

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

both parameters evaluated ($p=0.001$; $p<0.01$). Conclusion: Digital impression techniques gave better results than conventional impression technique in terms of marginal and internal fit measurements.

Keywords: Digital Impression, Conventional Impression, Coping.

SS

Gastrik Ülserasyonda Adanms ve Adan Seviyeleri

Doç.Dr. Muserref Hilal Sehitoglu

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Aspirin, parasetamol ve indometazin gibi nonsteroid inflamatuvar ilaçlar artrit, inflamasyon ve kalp damar sağlığı açısından çok sık kullanılan ilaçlardır. Bununla birlikte bu ilaçların kronik kullanımı, peptik ve gastrik ülser ayrıca erozyon gibi gastrointestinal komplikasyonlara neden olurlar. Bununla birlikte peptik ülserde etkisi netleştirilememiş olsa da alkol kullanımının gastrik mukoza hasarına neden olduğu çeşitli çalışmalarla belirlenmiştir. Alkolün lipid peroksidasyonunu arttırdığı, reaktif oksijen türleri üretimini hızlandırdığı, mukozal hasar sırasında pro- ve inflamatuvar sitokin ekspresyonlarını etkilediği ortaya konmuştur. ADAMTS'ler (trombospondin motiflerine sahip bir disintegrin ve metaloproteinaz) önemli bir proteaz grubudur. ADAMTS'ler, büyüme faktörleri ve yapışma reseptörleri dâhil olmak üzere, çeşitli hücre yüzey moleküllerinin ektodomain dökülmesinde veya aktivasyonunda rol oynayan ADAM proteinleriyle yakından ilgilidir. Bununla birlikte, birkaç istisna dışında protein transmembran proteinleri olan memeli ADAM'larından farklı olarak, ADAMTS'ler, bazıları ekstrasellüler matrikse bağlanan moleküllerdir. Başlangıçta MDC proteinleri (metalloproteinaz/disintegrin / sistein bakımından zengin) olarak da bilinen ADAM'lar (bir disintegrin ve metaloproteinazlar), metaloproteinazların Metzincin süper ailesine aittir. ADAM'lar adezyon ve füzojenik potansiyele sahiptir. ADAM'lar ayrıca bir EGF-like tekrarı, bir transmembran alanı ve bir sitoplazmik kuyruk içerir. Ek olarak, bazı ADAM'ların kuyrukları içsel sinyal aktivitesine sahiptir ve proteolizi düzenler. Disintegrin ve sistein bakımından zengin alanlara sahip bu proteinler, sadece integrinlere değil aynı zamanda sindikanlar gibi heparansülfat proteoglikanlarına da bağlanarak hücreler arası etkileşimlere aracılık edebilir. NSAİİ'lerin ve alkolün meydana getirdiği gastrik erozyon ve akabinde inflamasyon dikkate alındığında; gelişim, inflamasyon ve yara iyileşmesindeki işlevleri göz önünde bulundurulduğunda, ADAMTS ve ADAM'ların gastrointestinal hastalıklarda da önemli süreçlerde yer alıyor olmaları muhtemeldir. Bu çalışma ÇOMÜ BAP birimi tarafından desteklenen TSA-2018-2592 kodlu projeden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ülser, Gastrik Mukoza Hasarı, Adamts, Adam

SS

Genişletilmiş Spektrumlu Beta-Laktamaz Üreten Escherichia Coli'ye Bağlı Komplike Olmayan Üriner Sistem Enfeksiyonlarının Tedavisinde Oral Antibiyotikler Kullanılabilir Mi'

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Uzman Çiğdem Arabacı

ÖZ: Escherichia coli komplike olmayan alt üriner sistem enfeksiyonlarından (ÜSE) en sık izole edilen mikroorganizmadır. E. coli kökenlerinde artmış genişlemiş spektrumlu beta-laktamaz (GSBL) üretimi, alternatif tedavi arayışlarını gündeme getirmiştir. Çalışmamızda üriner GSBL pozitif E.coli suşlarında başlıca nitrofurantoin, fosfomisin ve alternatif oral seçeneklerden siprofloksasin, trimetoprim/sülfametoksazol (TMP-SXT) ile amoksisilin- klavulanik asit (AMC) duyarlılığının saptanması amaçlanmıştır. Çalışmaya alınan 500 adet GSBL üreten E.coli için, AMC %22, siprofloksasin %35, TMP-SXT %34, fosfomisin % 95 ve nitrofrantoin % 98 duyarlı bulunmuştur. Fosfomisin ve nitrofrantoin bu izolatlar için en etkili ajanlardır. Bu sonuçlarla, GSBL pozitif E. coli ile meydana gelen komplike olmayan ÜSE'lerin tedavisinde fosfomisin ve nitrofurantoinin tedavi amacıyla kullanılabileceği kanaatine varılmıştır. Ancak yapılan çalışma in vitro yapılmış olup fosfomisin ve nitrofrantoin için daha çok klinik çalışmaya ihtiyaç vardır

Anahtar Kelimeler: Gsbl, E.Coli, Oral Antibiyotik, Direnç

Is It Possible to Use Oral Antibiotics to Cure Uncomplicated Urinary Tract Infections Related to Escherichia Coli Producing Extended Spectrum Beta-Lactamase'

Abstract: Escherichia coli is the most commonly isolated microorganism from uncomplicated lower urinary tract infections (UTI). The increased production of extended spectrum beta-lactamase (ESBL) at E. coli sources brings forth further searches for alternative treatments. In our study; urinary ESBL positive pozitif E.coli strains were tested for the susceptibility against nitrofurantoin, fosfomycin ciprofloxacin, trimethoprim/sulphametoxazole (TMP-SXT) and amoxicillin-clavulanic acid(AMC). For the 500 ESBL(+) E.coli isolates included in this study, susceptibility was found as AMC 22%, ciprofloxacin 35%, TMP/ SMX 34%, phosphomycine 95%, and nitrofurantoin 98%. Fosfomycin and nitrofurantoin are effective antibiotics for urinary infections. Hence, to treat the patients applying to our hospital for uncomplicated UTI arising from ESBL positive E.coli, it was concluded that phosphomycine and nitrofurantoin may be used for treatment purposes. However, more clinical research is needed for phosphomycine and nitrofurantoin since this study was conducted in vitro.

Keywords: Esbl, E.Coli, Oral Antibiotic, Resistance

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

SS

Gıda Zincirinde Antibiyotik Dirençli Zoonoz Patojenler

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Tülay Elal Muş
Prof.Dr. Figen Çetinkaya

ÖZ: Son yıllarda antibiyotik direnç genlerinin yayılımı tüm dünyada en kaygı verici sorunlardan biri olmuştur. Direnç genlerinin bakteriler arasında yayılması, mobil genetik elementler aracılığıyla gerçekleşir. Bu genler *Listeria monocytogenes*, *Salmonella*, *Escherichia coli* ve *Staphylococcus aureus* gibi zoonotik patojenlere kolaylıkla transfer edilebilir. Antibiyotiklere dirençli zoonotik patojenlerin gıdalardaki varlığı, halk sağlığı için risk oluşturur. Gıdalar çeşitli patojenler için önemli bir kaynak olup zoonotik patojenler farklı gıdaları ve içecekleri kolaylıkla kontamine edebilir ve her yıl bu konuya ilişkin pek çok araştırma ve hastalık raporları yayınlanmaktadır. Gıdaların antibiyotiklere dirençli zoonotik patojenlerle kontaminasyonu çeşitli şekillerde gerçekleşebilir. Çiftlik hayvanları yetiştiriciliğinde ve tarımsal uygulamalar sırasında antibiyotiklerin kullanımı, gıdaların ilk kontaminasyon yoludur. İkincisi gıdaların işlenmesi sırasında ilave edilen bakterilerdeki direnç genlerinin olası varlığıdır. Gıda işleme hattında antibiyotiklere dirençli patojen bakterilerle çapraz kontaminasyonlar ise son yoldur. Kontamine çiğ gıdaların tüketimi antibiyotik direnç genlerinin insan sindirim sistemi mikroflorasına nakledilme riskini beraberinde getirmekte ve zoonotik patojenler infeksiyöz dozlarla ulaştığında ise hastalık tehdidi söz konusu olmaktadır. *L. monocytogenes* ve *Salmonella* gibi düşük minimal infeksiyon dozlarına sahip zoonotik patojenlerde antibiyotik dirençliliğinin bulunması, tedavi prosedürleri bakımından son derece önemlidir. Antibiyotiklere dirençli zoonotik ve/veya diğer patojenlerin yayılmasının önlemek için, öncelikle gıdalar tüketim öncesinde işlemeye maruz bırakılmalı ve ayrıca işleme, nakil ve muhafaza aşamalarında çapraz kontaminasyonlar bertaraf edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Gıda, Antimikrobiyal Direnç, Zoonoz, Patojen Bakteri

Antibiotic Resistant Zoonotic Pathogens in the Food Chain

Abstract: Recently the spread of antibiotic resistance genes is one of the most concerning subjects of the worldwide. Transmission of resistance genes among bacteria is actualized via mobile genetic elements. These genes can be easily transferred to zoonotic pathogens such as *Listeria monocytogenes*, *Salmonella*, *Escherichia coli* and *Staphylococcus aureus*. The presence of antibiotic resistant zoonotic pathogens in food generates a direct risk to public health. Food matrix is desirable source of various pathogens so zoonotic pathogens can contaminate different foods and beverages easily, and many relevant researches and disease reports are coming out every year about this topic. Antibiotic resistant zoonotic pathogens can contaminate foods by different ways. Use of antibiotics during livestock breeding and agricultural production is the first contamination route of the food. Second way is the possible presence of resistance genes in bacteria that are

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

intentionally added during the processing of food. Cross-contamination with antibiotic resistant pathogen bacteria in the food processing line is the last way. Consumption of contaminated raw foods involves transmission risk of antibiotic resistance genes to human gastrointestinal microflora and when the zoonotic pathogen reach the amount of infection dose it harbor disease treat. The presence of antibiotic resistance in the zoonotic pathogens which has low minimal infection doses as *L. monocytogenes* and *Salmonella* are vitally important in terms of treatment procedure. To prevent spread of antibiotic resistant zoonotic and/or other pathogens, firstly food must process before consumption and then cross contamination during processing, transport and preservation of food must be avoided.

Keywords: Food, Antimicrobial Resistance, Zoonosis, Pathogen Bacteria

SS

**Glioblastoma Multiformede Hızlandırılmış Fraksiyon ve Kemoterapi Kombinasyon
Sonuçları**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Selvi Dinçer

ÖZ: AMAÇ: Glioblastoma multiforme (GBM) tanılı hastalarda hızlandırılmış fraksiyone radyoterapi(CHART) ile kemoterapi(KT) kombinasyonunun sağkalıma katkısı ve tedavinin yan etkilerinin değerlendirilmesi GEREÇ VE YÖNTEMLER: Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Radyasyon Onkolojisi Anabilim Dalı'nda Mart 1999-Kasım 1999 tarihleri arasında postoperatif GBM tanısı almış 14 hasta çalışmaya dahil edilmiştir.Olguların ortanca yaşı 59 (47-66), Karnofsky performans durumu(KPS) medyan 70 (40-100) olup 7 (%50) hastaya total tümör rezeksiyonu uygulanmıştır.Postoperatif olarak hastalara RT toplam tedavi süresi 19 gün olacak şekilde tatil günleri de ara vermeden ve hastalar hospitalize edilerek tüm beyine sabah-akşam olmak üzere günde 2 kez (105 cGy/fx) toplam 3990 cGy ve öğle saatlerinde primer tümör bölgesine ek doz verilerek 5985 cGy RT uygulanmıştır.KT tedavisi olarak bir nitrozüre ajanı olan Fotemustine 100 mg/m2 haftada bir gün olmak üzere RT ile eşzamanlı uygulanmıştır. BULGULAR: Takip esnasında medyan 6,5 haftada hastaların 10 tanesinde(%71,4) progresyon tespit edilmiştir.Progresyona dek geçen süre 59 yaşından küçük olan (p=0,015) ve KPS 80-100 (p=0,036) olanlarda anlamlı bulunurken;cerrahi ile RT arasında geçen sürenin 4 haftadan az olması durumunda anlamlılığa doğru bir eğilim gözlemlendi(p=0;032).Tüm hastalarda medyan sağkalım süresi 27,5 (6-47)haftadır.RT'ye bağlı akut yan etkiler cilt reaksiyonu,konjonktivit ve alopesi açısından değerlendirildiğinde;%14,3'er hastada Grad I ve Grad II cilt reaksiyonu gözlenirken,Grad III ıslak desquamasyon %38,5 hastada saptandı.Alopesi ise %64,3 hastada mevcuttu.Kemoterapi açısından yan etkiler araştırıldığında;8 hastada gastrointestinal yan etki olarak en çok antiemetik tedavi gerektiren Grad III bulantı-kusma gözlenirken 5 hastada ise hematolojik yan etki olarak Grad II-IV arasında değişen lökopeni ve trombositopeni tespit edilmiştir. SONUÇ:Malign gliomalar en sık görülen primer beyin tümörleri olup geniş cerrahi rezeksiyonu takiben uygulanan adjuvan RT ve KT sağkalım üzerine olumlu etkisi olan tedavi yöntemleridir.Sağkalım avantajını arttırmak üzere kullanılan farklı tedavi yöntemlerinden CHART şeklinde uygulanan RT ve KT kombine model tedavi malign gliomalı hastaların <50 yaş, KPS >70 ve total cerrahi rezeksiyon uygulanabilen hasta alt grubunda etkin olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Glioblastoma Multiforme,chart,fotemustine

SS

Glioblastomda Egfr Reseptör Pozitifliği ve Rt Yanıtı İle Sağkalım Arasındaki İlişki

Dr. Baki Tarakçı

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Prof.Dr. Şaban Çakır Gökçe
Prof.Dr. İryna Sokur

ÖZ: Beyin tümörleri içinde en agresifi olan Glioblastoma Multiforme tanısı alan kliniğimizde adjuvan Radyoterapi tedavisi gören hastaların retrospektif olarak EGFR reseptör durumları ile (Negatif, 1+,2+ ve 3+) RT yanıtı ve sağkalım arasındaki ilişkiyi inceledik. Bu çalışmanın amacı cerrahi,RT ve KT gibi standart tedavilerle Genel Sağ Kalım ve Hastalısız Sağ Kalım oranları son derece düşük olan bu hastalık grubunda hedefe yönelik tedavilere aday hasta grubunu saptamaktı. Yapılan istatistiksel çalışmalar sonucunda istatistiksel olarak anlamlı bir veri elde edemedik. Öneri olarak bu son derece agresif seyirli beyin tümöründe yeni prediktif faktörlerle multivaryete analizlere ihtiyaç olduğunu düşünüyoruz. Ayrıca moleküler onkolojideki gelişmelerin bu tümör grubundada çözümcül olabileceğinizi düşünüyoruz.

Anahtar Kelimeler: Glioblastom, Radyoterapi Yanıtı ve Egfr Reseptör Pozitifliği

SS

**Glukoz Metabolizması Görüntülemesi ile Valide Edilen Testis İskemi Reperfüzyonlu
Rat Modeli Sonrası Koenzim Q10 ve Vitamin E'nin Zıt Etkileri**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğretim Üyesi Ersan Arda

ÖZ: Konu 18F-fluorodeoksiglukoz Pozitron Emisyon Tomografi (FDG-PET) çoğunlukla onkolojik vakalarda çalışılmış ve kullanılmıştır, ancak aslında glukoz metabolizmasını gösteren bir yöntemdir. Testis torsiyonu ile ortaya çıkan hipoksiye bağı gelişen anaerobik glikoliz stimülasyonu ile hücre içi glukoz alımı artmaktadır. Amaç Antioksidanların, testis hücre içi düzeyinde, post iskemi reperfüzyon hasarındaki etkinliğinin gösterilmesi ve FDG-PET ile bu etkinliğin valide edilmesi. Materyal ve Metod Elli altı adet Sprague-Dawley soyu yetişkin erkek sıçan gelişigüzel olarak her grupta 8 rat olmak üzere 7 gruba ayrıldı. 1. grup sham grubu olarak belirlendi, 2. grupta iskemi reperfüzyon oluşturuldu, 3. grupta iskemi reperfüzyona ek olarak vitamin E (100mg/kg) uygulandı, 4. grupta iskemi reperfüzyon oluşturulmadan sadece vitamin E uygulandı, 5. grupta iskemi reperfüzyona ek olarak koenzim Q10 (10mg/kg) uygulandı, 6. grupta iskemi reperfüzyon oluşturulmadan sadece koenzim Q10 uygulandı ve 7. grupta iskemi reperfüzyona ek olarak vitamin E ile koenzim Q10 birlikte uygulandı. Tüm gruplardaki hayvanların ağırlığına göre detorsiyon sonrası FDG uygulandıktan 1 saat sonra FDG-PET çekimi yapıldı. Görüntülemenin hemen ardından, patolojik ve biyokimyasal inceleme için, orşiektomi yapıldı. Bulgular Gruplara göre katalaz (KAT), standart uptake value (SUV max.) ve seminifer tübül çaplarında (STÇ) anlamlı değişiklikler izlendi ($p < 0.005$). Buna göre I/R ile vitamin E nin kombine edilmesi SUV max değerlerinde diğer gruplara göre belirgin artış oluşturması ile birlikte KAT değerlerinde de Grup 4-5-6 ya göre anlamlı yüksekliğe yol açmıştır. Histopatolojik değerlendirme, kontrol grubunda STÇ'lerinin Grup2-3-4'den daha geniş olduğunu, ayrıca sadece "I/R" yapılan grupta STÇ'lerinin Grup 6 ve 7'den daha küçük olduğunu ortaya koymuştur. Sonuç Koenzim Q10, vitamin E'ye kıyasla, oksidatif stress ile tetiklenen enzimlerde belirgin düşüş sağladığı ve histopatolojik sonuçlara benzer biçimde etki ettiği gösterilmiş ve bu bulgular FDG-PET ile valide edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İskemi Reperfüzyon, Testis, Fdg Pet, Koenzim Q10, Vitamin E

Contrary Effects of Coenzyme Q10 and Vitamin E After Testicular Ischemia Reperfusion in a Rat Model Validated With Glucose Metabolism Imaging

Abstract: Background 18F-fluorodeoxyglucose Positron Emission Tomography (FDG-PET) is mostly used and studied in oncologic cases, however it is actually a procedure which shows the glucose metabolism. During hypoxi that arises due to testicular torsion, intracellular glucose uptake rises by the stimulation of anaerobic glycolysis. Objectives To evaluate the efficacy of antioxidants, in cellular level post ischemia reperfusion (I/R) injury of the testis and to validate these effects with 18F-fluorodeoxyglucose Positron Emission Tomography. Material and Methods Fiftysix adult male rats were randomly divided into 7 groups. Group 1: Sham;

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Group 2: I/R only group; Group 3: Ischemia was induced and vitamin E (100 mg/kg) was administered intraperitoneally (IP) 30 minutes before reperfusion; Group 4: Vitamin E was given IP without I/R; Group 5: Ischemia was induced and CoQ10 (10 mg/body weight) was administered IP 30 minutes before reperfusion; Group 6: CoQ10 was administered IP without I/R; Group 7: Ischemia was induced and CoQ10 + vitamin E was administered IP 30 minutes before reperfusion. After detorsion, FDG was applied to all groups according to the animals weight and FDG-PET was performed, 1 hour after. In pursuit of imaging, orchiectomy was performed for histopathological and biochemical evaluations. Results A significant effect of Group on catalase (CAT), standart uptake value (SUV max.) and seminiferous tubule diameters (STD) ($p<0.005$) was observed. According to this combining I/R with vitamin E increased, SUV max. significantly higher than all other groups, additionally CAT was significantly higher than Group 4-5-6. Histopathological outcomes revealed that "sham" had significantly larger STD than Group 2-3-4. Also, "I/R" only group had significantly smaller STD than Group 6 and 7. Conclusions In contrast to vitamin E, coenzyme Q10 provided remarkable regression of oxidative stress induced enzymes and revealed consistent effects on histopathological outcomes, which were validated with FDG-PET imaging.

Keywords: Ischemia Reperfusion, Testis, Fdg Pet, Coenzyme Q10, Vitamin E

SS

Hedefe Yönelik Kanser Tedavisi

Arş.Gör.Dr. Ayhan Vurmaz

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğr. Üyesi Erhan Bozkurt
Uzm. Dr. Kenan Yiğit

ÖZ: Kanser, bir organizmadaki hücrelerin kontrolsüz bir şekilde bölünmesi, çoğalması ve birikmesidir. Tek bir organı etkileyebildiği gibi uzaktaki organlara da yayılarak etkisini gösterebilir. Geçtiğimiz yarım yüzyıl boyunca, cerrahi olmayan kanser tedavisine iki ana geleneksel terapi türü hakim olmuştur: kemoterapi ve radyasyon tedavisi. Hedefe yönelik kanser tedavileri, kanserin büyümesinde, ilerlemesinde ve yayılmasında rol oynayan belirli moleküllere müdahale ederek kanserin büyümesini ve yayılmasını engelleyen ilaçlar veya diğer maddelerdir. Hedefe yönelik tedaviler, kanserle ilişkili spesifik moleküler hedeflere etki eder. Etki mekanizmalarına göre hedefli tedavi molekülleri arasında monoklonal antikorlar, tirozin kinaz inhibitörleri. En sık karşılaşılan kanser bireyselleştirilmiş tedavi örnekleri olarak meme kanseri, akciğer kanseri, malign melanom, gastrointestinal sistem kanserleri, renal hücreli karsinom ve göz kanserleri sayılabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Hedef Doku

Targeted Cancer Treatment

Abstract: Cancer is an uncontrolled division, proliferation and accumulation of cells in an organism. It can affect a single organ or spread to distant organs. Over the past half century, two main types of conventional therapy have been dominated to non-surgical cancer therapy: chemotherapy and radiation therapy. Target cancer therapies are drugs or other substances that inhibit the growth and spread of cancer by interfering with certain molecules involved in the growth, progression and spread of cancer. Targeted therapies affect the specific molecular targets associated with cancer. Targeted treatment molecules according to their mechanism of action include monoclonal antibodies, tyrosine kinase inhibitors. The most common cancer individualized treatment examples can be counted as of breast cancer, lung cancer, malign melanom, gastrointestinal system cancers, renal cell carcinoma and eye cancers.

Keywords: Cancer, Target Tissue

SS

Hemşirelerin Ağrı Yönetiminde Bilgileri ve İlaç Dışı Yöntem Kullanımı

Hümeyra Geçici Yüksel

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Doç.Dr. Şenay Çetinkaya

ÖZ: Araştırma, hemşirelerin ağrı yönetiminde bilgileri ve ilaç dışı yöntem kullanımını incelemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı. Araştırma, Eylül ile Ekim 2018 tarihlerinde, Mersin ili Mersin Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi'nde Dahili-Cerrahi servis ve Yoğun Bakımlarında çalışan 169 hemşire ile yüz yüze görüşülerek yapıldı. Verilerin toplanmasında, kişisel bilgi formu, Hemşirelerin Ağrı ile İlgili Bilgi ve Davranış ölçeği ve İlaç Dışı Yöntemler Formu kullanıldı. Veriler, SPSS (IBM SPSS Statistics 24) adlı paket program kullanılarak değerlendirildi. Verilerin değerlendirilmesinde, "Mann-Whitney U" test (Z-tablo değeri), "Kruskal-Wallis H" test (χ^2 -tablo değeri) yöntemleri kullanıldı. Araştırmaya katılan hemşirelerin, 15(%8.9)'inin lise mezunu, 144(%85.2)' ünün lisans mezunu, 10(%5.9)'unun yüksek lisans mezunu olduğu belirlendi. Hemşirelerin 117(%69.2)'sinin kadın olduğu, yaş ortalaması "29.72±5.54" ve 96(%56.8)'sının 30 yaş altı olduğu görüldü. Ağrı yönetiminde 88(%52.1)'inin farmakolojik ve non-farmakolojik yöntemleri kullandıkları tespit edildi. Hemşirelerin ağrı bilgileri, tutum anketinden, lise mezunlarının 5.46±1.88 ve lisans mezunu hemşirelerin 5.99±2.41 aldıkları puan ortalamaları birbirine yakın sonuçlar olduğu saptandı. Hemşirelerin ağrı ile ilgili bilgi puanları ve eğitim düzeyi, çalışılan klinik, çalışma süreleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı ($p>0.05$). Sonuç olarak, hemşirelerin ağrı tanınması ve ağrının non-farmakolojik yönetimleri bilme ve uygulama konusunda yeterli düzeyde bilgiye sahip olmadıkları saptandı.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Ağrı, Bilgi, Tutum, İlaç Dışı Yöntemler

The Knowledge of Nurses in Pain Management and Use of Non-Drug Methods

Abstract: The study was carried out as a descriptive study in order to examine the nurses' pain management and the use of non-drug methods. The research was conducted by face-to-face interviews with 169 nurses working in the Internal-Surgical and Intensive Care Unit of Mersin University Health Research and Application Center in September and October 2018. The personal information form, the Knowledge and Behavioral Scale of Nurses Pain and Non-Drug Methods Form were used to collect the data. Data were evaluated using SPSS (IBM SPSS Statistics 24). Nurses participating in the study, 15(8.9%) of high school graduates, 144(85.2%) of the bachelor's degree, 10(5.9%)' was determined to be a graduate. Of the nurses, 117(69.2%) were female, and the mean age was 29.72±5.54 and 96(56.8%) were under 30 years of age. In pain management 88(52.1%) were found to use pharmacological and non-pharmacological methods. The pain information of the nurses, attitude survey, high school graduates 5.46±1.88 and 5.99±2.41 points of the graduate nurses were found to be close to the average of the average score. There was no statistically significant difference between the knowledge scores and

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

education level of the nurses about the pain and the duration of the study ($p>0.05$). As a result, it was determined that nurses did not have sufficient knowledge about pain diagnosis and knowledge of non-pharmacological management of pain.

Keywords: Attitude, Knowledge, Nursing, Non-Drug Methods, Pain.

SS

Hipogonadizm Tanısı Alan Çocuk ve Adolesanların Klinik Özellikleri

Dr. Özlem Kara

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Amaç: Bu çalışmada; geniş bir etiyolojik dağılımı olan hipogonadizmin çocuklarda nasıl bir klinik ile karşımıza çıktığını ve çoğunlukla hangi nedene bağlı olduğunu saptamak amaçlanmıştır. Yöntem: Çocuk endokrin kliniğinde Ocak 2015-Mayıs 2019 tarihleri arasında hipogonadizm tanısı alan, tanı anında bilgilerine ulaşılabilen hastaların demografik özellikleri, fizik muayenesi, geliş şikayeti, başvuru laboratuvar bulguları [FSH/LH/E2/TT, LHRH testi, Kromozom analizi, ACTH, Kortizol, Prolaktin, TSH/sT4, AST/ALT, BUN/Kreatinin, Kan şekeri), radyolojik veriler (sol el bilek grafisi)] dosya kayıtlarından geriye dönük olarak değerlendirildi. Bulgular: Çalışmaya 44 hasta (27 kız, 17 erkek) alındı. Ortalama tanı yaşı 14.9 ± 4.1 yıl (0.5-17.7 yıl) idi. Hastaların %64'ü prepubertaldi. En sık karşılaşılan semptomlar boy kısalığı, amenore ve gecikmiş puberte idi. Her iki cinsiyette en sık yakınma boy kısalığı idi. Hastaların %55'si hipogonadotropik, %45'i hipergonadotropik hipogonadizmdi. En sık nedenler arasında Turner sendromu (n= 15), idyopatik hipogonadotropik hipogonadizm (n=12) ve hipopituitarizm (n=9) vardı. Hipogonadizmin en sık nedeni kızlarda Turner sendromu iken erkeklerde hipopituitarizmdi. Sonuç: Çalışmada her cinsiyette en sık yakınma boy kısalığı idi. Boy kısalığı yakınması ile gelen hastalarda hipogonadizmin değerlendirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Adolesan, Boy Kısalığı, Çocuk, Hipogonadizm

Clinical Features of Children and Adolescents With Hypogonadism

Abstract: Aim: The aim of this study is to determine the clinical presentation of hypogonadism with a wide etiologic distribution in children and to what cause it is mostly related. Method: Demographic data, physical examination, complaints, laboratory data (FSH/LH/E2/TT, LHRH test, chromosome analysis, ACTH, cortisol, prolactin, TSH/sT4, AST/ALT, BUN/creatinin, blood sugar), radiological data of the patients who were diagnosed with hypogonadism in the pediatric endocrine clinic between January 2015 and May 2019 were evaluated retrospectively from file records. Findings: The study included 44 patients (27 female, 17 male). The mean age at diagnosis was 14.9 ± 4.1 years (0.5-17.7 years). 64% of the patients were prepubertal. The most common symptoms were short stature, amenorrhea and delayed puberty and sweating. The most common complaint in both sexes was short stature. 55% of the patients were hypogonadotropic and 45% were hypergonadotropic hypogonadism. The most common causes were Turner syndrome (n = 15), idiopathic hypogonadotropic hypogonadism (n = 12) and hypopituitarism (n = 9). The most common cause of hypogonadism was Turner syndrome in girls and hypopituitarism in boys. Results: In the study, the most common complaint in both sexes was short stature. Evaluation of hypogonadism in patients presenting with short stature is important.

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Keywords: Adolescent, Child, Hypogonadism, Short Stature

SS

İki Dünya Savaşı Arasında İstanbul Alman Hastahanesi

Dr. Ömer Faruk Demirel

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Türk-Alman ilişkilerinde yoğunluk açısından ekonomik, askeri ve eğitim ilişkileri yoğunluk açısından önde olsalar da ilişkilere yaptığı tesir açısından sağlık en önde gelir. Alman sağlık adamları gerek Birinci Dünya Savaşı esnasında gerekse 1933 ten sonra çok etkili olmuşlardır. 1933 yılında Almanya'yı terke zorlanan Yahudi bilim adamlarının bir kısmı İstanbul Üniversitesi Tıp fakültesinde bir kısmı da bir takım bilim adamı da Hıfzıssıhha, Nümune Hastahanesi gibi kurumlarda görev almışlardır. Özellikle bu bilim adamları Türk-Alman dostluğu konusunda çok etkili olmuşlardır. Bilim adamların yanında 1846 dan beri ayakta olan İstanbul'daki Alman Hastahanesi Türk-Alman ilişkileri açısından önemli bir kurumdur. Mondros mütarekesinin ilgili maddesi gereğince Almanlar Türkiye'yi terkedince hastahaneye İngilizler el koymuştur. Amerikalılar bu hastahaneyi 1925-28 yılları arasında idare ettikten sonra Almanlar tekrar ele alıp, protestan kilisesinin himayesinde idare etmişlerdir. ...

Anahtar Kelimeler: Almanya - Alman Hastanesi - Yahudi - İstanbul Üniversitesi- Birinci Dünya Savaşı

SS

İntraoperatif Konsültasyon: Endometrium Lezyonları

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğretim Üyesi Yasemen Adalı

ÖZ: Endometrial neoplaziler kadın hastalarda en sık görülen jinekolojik maligniteler arasında yer almaktadır. Endometrial lezyonlar için görüntüleme yöntemleri tanısal açıdan yararlı olmakla birlikte kesin tanı histopatolojik inceleme ile verilmektedir. Endometrial örneklemenin yeterli olmadığı durumlarda ve/ veya operasyon gidişatının belirlenmesi için sıklıkla intraoperatif konsültasyon (İK) ya da klinik rutin kullanımdaki ismi ile frozen inceleme işlemine başvurulmaktadır. İntraoperatif konsültasyon endometrial neoplazi veya neoplazi kuşkulu durumlarda sıklıkla kullanılmaktadır. Klinisyen preoperatif görüntüleme veya histopatolojik olarak neoplazi tanısı ya da kuşkusu ile patoloji laboratuvarından İK talep ettiğinde gönderilen materyal genellikle histerektomi olmaktadır. Bu yazıda İK için gönderilen materyallerin makroskopik olarak değerlendirilmesi, mikroskopik yaklaşım ve İK işleminin tanısal ve tedavi yönlendirme açısından değeri incelenmektedir.

Anahtar Kelimeler: İntraoperatif Konsültasyon, Frozen İnceleme, Endometrium

Intraoperative Consultation: Endometrial Lesions

Abstract: Endometrial neoplasms are among the most common gynecological malignancies in female patients. Although imaging methods for endometrial lesions are useful for diagnosis, definitive diagnosis is made by histopathological examination. In cases where endometrial sampling is not sufficient and / or in order to determine the course of the operation, intraoperative consultation (IC) or commonly used name in routine frozen examination is often used. Intraoperative consultation is frequently used in neoplastic lesions or suspected cases of endometrial neoplasia. When the clinician requests IC from the pathology laboratory with preoperative imaging and/or histopathological diagnosis or suspicion of neoplasia, the material is usually hysterectomy. In this article, macroscopic evaluation of the materials sent for IC, microscopic approach and the value of IC procedure in terms of diagnostic and therapeutic guidance are evaluated.

Keywords: Intraoperative Consultation, Frozen Examination, Endometrium

SS

Kadın Sağlığı Açısından Genital Benlik İmajın Önemi

Araştırmacı Zahide Cansu Karadeniz

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Doç.Dr. Hatice Balcı Yangın

ÖZ: Genital benlik imajı kavramı genital kimliği ortaya koyan Waltner (1986) tarafından tanımlanmıştır. Genital benlik imajı soyut ve bireye özgü bir kavramdır. Genital benlik imajı kadının hem dış görünüşü hem de cinsel fonksiyonları üzerinde büyük önem taşımaktadır. Genital benlik imajı, genital benlik algı ve genitallerden algılanan fiziksel refahın psikolojik ve davranışsal yönlerinin bir bileşenidir. Son yıllarda, yapılan çalışmalar kadınların genital benlik algısı ile cinsel refahın bağlantılı olduğunu göstermektedir. Ayrıca olumsuz genital benlik algısı yaşayan kadınların jinekolojik muayeneden kaçındıkları belirlenmiştir. Jinekolojik muayeneden kaçınmanın yanı sıra, düşük genital benlik algısına sahip kadınların endikasyonsuz genital kozmetik cerrahi deneyimlemesine neden olmaktadır. Aynı zamanda kadınların genital benlik imajı, cinsel işlevsellik düzeyini etkilemesinin yanı sıra genital muayene davranışları dahil olmak üzere diğer davranışların belirleyicisi olarak kabul edilmektedir. Kadınların cinsel organlarına karşı tutum ve davranışları jinekolojik muayene olma olasılıklarını da etkilemektedir. Araştırmalar göstermiş ki, kadınların cinsel organlarının bir sağlık profesyoneli tarafından görünmesinden duydukları endişeler yüzünden düzenli jinekolojik muayenelere katılamamakta veya geciktirebilmektedir. Dolayısı ile jinekolojik muayene davranışlarını etkileyen genital benlik imajı özellikle serviks kanserinin tanınması açısından da önemli bir faktördür. Kadınların genital benlik imajına yönelik olumsuz algıları sebebiyle genital plastik/kozmetik cerrahi operasyon geçirme, vulva ve vajinalarının görünümünü ve fonksiyonlarını değiştirme isteklerinin artmakta olduğu saptanmıştır. Bu doğrultuda cerrahi operasyon sonrası kadın sağlığın arttırmak amacıyla bütüncül bakımına ihtiyaç duyulmaktadır. Sağlık profesyonellerinin bu konu ile ilgili farkındalıklarını arttırmak amacıyla bu derleme teorik bir çerçeve sunmaktadır. Bu çalışma Akdeniz Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Projeleri Koordinasyon Birimi tarafından TYL-2018-3304 proje numarası ile desteklenmektedir

Anahtar Kelimeler: Genital Benlik İmajı, Kadın Sağlığı, Sağlık Profesyonelleri

The Importance of Genital Self Image in Terms of Women Health

Abstract: The concept of the genital self image was defined by Waltner (1986), who revealed genital identity. Genital self imagine is an abstract and personal concept. Genital self-image is of great importance on both the external appearance and sexual functions of women. Genital self image is a component of the psychological and behavioral aspects of physical welfare perceived from genital self perception and genitals. In recent years, studies have shown that women's genital self-perception is linked to sexual welfare .AdditionallyIt was also determined that women who had negative genital self-perception avoided gynecological examination. Besides to avoiding gynecologic examination, it causes

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

women with low genital self-perception to experience genital cosmetic surgery without indication. It is also considered as a determinant of other behaviors, including sexual genital self image, sexual functioning level, as well as other genital processing behaviors. The attitudes and behaviors of women against genitals also affect the possibility of having a gynecological examination. Research has shown that women are unable to attend or delay regular gynecological examinations due to concerns about the appearance of their sexual organs by a health professional. Therefore, genital self image, which affects gynecological examination behaviors, is an important factor especially in the diagnosis of cervical cancer. It was assessed that women's desire to undergo genital plastic / cosmetic surgery and to change the appearance and function of their vulva and vagina was increasing due to their negative perceptions of genital self image. In this direction, holistic care is needed to increase female health after surgical operation. This review provides a theoretical framework in order to raise awareness of health professionals on this issue.

Keywords: Genital Self Image, Health Professionals, Women Health,

SS

Kan Basıncı Ölçümü Eğitiminde Simülator Kullanımının Hemşirelik Öğrencilerinin Psikomotor Becerileri Üzerine Etkisi

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Dilek Yılmaz
Dr. Hava Gökdere Çınar

ÖZ: Amaç: Bu çalışmanın amacı, hemşirelik birinci sınıf öğrencilerinin hemşireliğin temel fonksiyonlarından olan kan basıncı ölçme temel becerisini öğrenme sırasında geri bildirimli uyarı niteliğe sahip simülasyon kullanımının öğrencilerin psikomotor becerileri üzerine etkisini incelemektir. Method: Bu araştırma, 2018-2019 eğitim-öğretim döneminde bir üniversitenin Hemşirelik bölümü birinci sınıfına kayıtlı olan 54 öğrenci ile yürütülmüştür. Araştırma kapsamına alınan öğrenciler başarı durumlarına göre randomize edilerek deney (geri bildirimli simülasyon grubuna dahil olan- 27 öğrenci) ve kontrol (geri bildirimli simülasyon grubuna dahil olmayan- 27 öğrenci) gruplarına atanmıştır. Deney ve kontrol grubundaki tüm öğrencilere “Oskültasyon Yöntemiyle Brakiyal Arterden Arteriyel Kan Basıncı Ölçme” becerisi üzerine teorik bilgi sınıf ortamında anlatılarak bu uygulamaların işlem basamakları demonstrasyon tekniği ile gösterilmiştir. Sonrasında bu uygulamalar deney grubunda yer alan öğrencilere geri bildirimli simülasyon üzerinde gösterilerek, öğrencilerin kan basıncı ölçme işlem basamaklarını eğitimci gözetiminde gerçekleştirmeleri sağlanmıştır. Kontrol grubundaki öğrencilere ise kan basıncı ölçme uygulaması eğitimci tarafından öğrenci grubundaki rastgele bir kişi üzerinde gösterilmiş ve öğrencilerden aynı uygulamaları eğitimci gözetiminde (çift taraflı steteskop kullanılarak) yapmaları sağlanmıştır. Bu uygulamalar bittikten sonra deney ve kontrol grubundaki tüm öğrencilerin 15 gün sonrasında mesleki beceri laboratuvarına gelmeleri istenerek bağımsız bir araştırmacının gözetiminde daha önce yaptıkları becerileri yapmaları istenmiştir. Deney ve kontrol grubunda yer alan öğrencilerin değerlendirmeleri daha önce uzman görüşüne sunulmuş hazırlanan rehberler kapsamında yapılmıştır. Bulgular: Deney grubunda yer alan öğrencilerin kan basıncı ölçme becerisi toplam puan ortalaması 38.26 ± 3.68 iken, kontrol grubundaki öğrencilerin ise 37.57 ± 4.38 olarak bulunmuştur. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda grupların kan basıncı ölçme becerisi toplam puan ortalamaları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p= 0.679$). Sonuç: Yapılan bu araştırma sonucunda; hemşirelik birinci sınıf öğrencilerinin kan basıncı ölçme becerileri üzerinde geri bildirimli simülasyon kullanımının etkisi olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Kan basıncı ölçme temel beceri öğretiminde standardize/simüle hastaların kullanımının etkili olacağı düşüncesine varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Simülatör, Kan Basıncı Ölçümü, Hemşirelik Eğitimi, Hemşirelik Öğrencisi, Psikomotor Beceri

**The Effect of Simulator Use in Blood Pressure Measurement Training On
Nursing Students' Psychomotor Skills**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Abstract: Aim: The aim of this study was to investigate the effect on the psychomotor skills of first-year nursing students of the use of feedback capable simulation in the teaching of blood pressure measurement, which is a basic skill and function of nurses. Method: This study was conducted in the academic year 2018-2019 with 54 students registered in the first year of study at a university Nursing Department. The students included in the research were randomly placed in an experimental group (27 students with feedback equipped simulation) and a control group (27 students without feedback equipped simulation). Theoretical information on the skill of arterial blood pressure measurement from the brachial artery by the auscultation method was given in the classroom to all students in both groups by a specialist teacher, and the steps in carrying out this procedure were demonstrated. Later, these procedures were shown to the students of the experimental group on the feedback equipped simulation, and the students carried out the steps of measuring blood pressure under the observation of the teacher. The control group students were shown the blood pressure measurement procedure on a random person, and then they carried out the same procedure under the observation of the teacher using a two-way stethoscope. Fifteen days later, all students from both groups were asked to come to the professional skills laboratory and to perform the same procedures as they had done before, under the observation of an independent researcher. Evaluation of the students in the two groups was conducted using guides prepared previously according to the views of an expert. For the evaluation of the research data, descriptive statistics and the Mann Whitney U test were used in the Statistical Package for Social Science (SPSS) 20.0 package program. Findings: It was found that the total mean score for blood pressure measurement skills of students in the experimental group was 38.26 ± 3.68 , and that of students in the control group was 37.57 ± 4.38 . No statistically significant difference was found between these two scores as a result of the statistical analysis ($p = 0.679$). Conclusion: It was concluded in this study in contrast to the literature that the use of feedback equipped simulation had no effect on the blood pressure measurement skills of first year nursing students, and that in teaching the basic skill of measuring blood pressure, the use of standardized or simulated patients is effective.

Keywords: Simulator, Blood Pressure Measurement, Nursing Training, Nursing Student, Psychomotor Skill.

SS

Kanser Hastalarında Periferik Nöropatik Ağrıya Yaşam Kalitesi ve Hemşirelik Girişimleri

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Doç.Dr. Ayfer Bayındır Çevik

ÖZ: Periferik nöropati kanser tedavisinin en sık görülen komplikasyonlarından biridir. Nöropati sinir sistemindeki patolojik değişiklik veya fonksiyonel bozukluk anlamına gelir. Kemoterapiye bağlı periferik nöropatinin doğal seyri, tekrarlayan kemoterapi kürleri ile giderek kötüleşmektedir. Kanser hastalarında sıklıkla hastaların %11.8-80'inde görülür. Kemoterapiye bağlı gelişen nöropatide periferik sinirlerde meydana gelen yapısal değişiklikler, iyon kanallarındaki değişimler, sinir hücreleri etrafında oluşan enflamasyon ve ilaç taşıyıcı proteinlerin rol oynadığı bilinmektedir. Buna ilaveten kemoterapide kullanılan ilaca, dozuna, uygulama süresi ve yoluna bağlıdır. Kemoterapi kaynaklı nöropatilerde diyabet ve diğer nöropatilerde kullanılan tedavi yöntemleri kullanılmakla birlikte kanıtlanmış bir tedavi türü bulunmamaktadır. Sıklıkla periferik ekstremitelerde parestezi ve disestezi, ataksi, uyuşma, karıncalanma, yanma, dokunma hissinde azalma, derin tendon refleksinde azalma, denge kaybı, kas güçsüzlüğü ve ağrı olabilir. Ağrının sıklıkla gece ortaya çıktığı, hastalarda yaşam kalitesini düşürücü uykusuzluk, yorgunluk ve depresyona neden olduğu bilinmektedir. Bunun yanı sıra hastaların araba kullanma, yazı yazma, yemek yeme, çalışma ve kıyafetlerini değiştirmede, eşyalarını kaldırmada ve tutmada zorluk yaşadıkları saptanmıştır. Nöropati erken saptanması önlenmesi ve tedavisi için kesin bir tedavi yöntemi henüz bulunamamıştır. Bu nedenle tedavi etmek yerine önlemek daha önemlidir. Ağrı yönetimi bireysel farklılıklar göz önünde bulundurularak farmakolojik olmayan yöntemler de kullanılabilir. Bu yöntemler sıklıkla hastaların yaşam kalitesini artırmaya yönelik semptomatik tedavinin yanısıra akupunktur, egzersizler ve elektrik ile uyarılma gibi uygulamalardır. Sonuç olarak kanser hastalarında kemoterapi başlaması ile birlikte gerekli önlemlerin alınması, semptomların erken dönemde değerlendirilmesi, ağrıyı değerlendirmede geçerli ölçeklerin kullanılması, hasta ve aile eğitiminin yapılması, ağrının hastanın günlük yaşam aktiviteleri ve yaşam kalitesi üzerindeki etkisinin belirlenmesi, analjeziklerin yatmadan önce verilmesi, depresyon ve uyku kalitesinin değerlendirilmesi önemlidir. Bu veriler ışığında hemşirelerin nöropati konusunda bilgi sahibi olması ve önleyici girişimler konusunda eğitim vermesi hasta-ların yaşam kalitelerinde iyileşme sağlanması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Kanser, Nöropati, Nöropatik Ağrı, Yaşam Kalitesi, Hemşirelik

Life Quality and Nursing Interventions in Peripheral Neuropathic Pain in Cancer Patients

Abstract: connotes a pathological change or a functional disorder in the nervous system. The natural course of peripheric neuropathy caused by chemotherapy

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

gradually worsens with repetitive courses of chemotherapy. It is frequently encountered in 11.8-80% of cancer patients. It is known that structural changes in peripheric nerves, changes in ion channels, inflammation around nerve cells and drug delivery proteins play a role in neuropathy caused by chemotherapy. In addition to this, it depends on the medicine used in chemotherapy, as well as its dosage, duration, and way of application. Neuropathies caused by chemotherapy are cured with treatment methods used in diabetes and other neuropathies; however, there is no treatment type approved yet. There might frequently be paresthesia and dysesthesia in peripheric extremities, ataxia, numbness, tingling, burn, decrease in sense of touch, decrease in deep tendon reflex, loss of balance, muscle weakness and pain. It is known that pain is frequently experienced at night and causes sleeplessness, fatigue, and depression, which reduce life quality in patients. Additionally, it has been determined that patients have difficulty in driving, writing, eating, working, changing their clothes, lifting and holding their stuff. There is no definitive therapy method for early diagnosis, prevention, and treatment of neuropathy yet. Thus, it is more important to prevent than to cure it. In pain management, non-pharmacological methods can also be used on the basis of individual differences. These methods are applications such as symptomatic treatment, acupuncture, exercises and electric stimulation, which usually aim to increase the life quality of patients. As a consequence, it is important to take necessary precautions, evaluate symptoms in the early period, use valid scales in evaluating pain, train patients and their families, determine the effect of pain on daily life activities and life quality of patients, administer analgesics before bedtime and evaluate depression and sleep quality from the beginning of chemotherapy in cancer patients. In light of these data, it is important for nurses to have information about neuropathy and train preventive interventions in order to improve the life quality of patients.

Keywords: Cancer Patients, Neuropathy, Neuropathic Pain, Quality of Life, Nursing

SS

Karbonmonoksitin Terapötik Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Yasemin Tekşen

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğretim Üyesi Fikriye Yasemin Özatik

ÖZ: Ekzojen karbonmonoksit (CO) oldukça toksik bir gaz olup hemoglobine yüksek afinite ile bağlanır ve dokulara oksijen taşınmasını azaltır. Ancak, CO dokularda çeşitli fizyolojik durumlarda indüklenen hem-oksijenaz tarafından endojen olarak sentezlenir. Gaz yapılı bir mediyatör olan CO'in önemli fizyolojik ve farmakolojik etkileri vardır. CO'in çeşitli hastalıklarda terapötik etkinlik gösterdiğine dair kanıtlar giderek artmaktadır. Kan dolaşımına geçtiğinde CO salıveren moleküller (carbon monoxide releasing molecules, CORM) ile yapılan deneysel çalışmalarda bu moleküllerin antiinflamatuvar, antioksidan, antiapoptotik ve antiproliferatif etkinliği gösterdiği bildirilmiştir. Yine bu moleküllerin çeşitli deney hayvanı modellerinde (renal iskemi/reperfüzyon hasarı, hemorajik şok, travmatik beyin hasarı, transplantasyon, sepsis, hipertansiyon ve kardiyovasküler hastalıklar gibi) hücre ve doku hasarına karşı protektif etkinlik gösterdiği tespit edilmiştir. Günümüzde farmakokinetik açıdan stabil, terapötik etkinliği yüksek ve yan etkileri az olan CORM'in geliştirilmesine çalışılmaktadır. CO terapötik aralığı dar olan bir molekül olduğu için doz ayarlaması çok dikkatli yapılmalıdır. Bu özelliklere sahip CORM'lerin ilaç olarak geliştirilmesi mümkün görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karbonmonoksit, Karbonmonoksit Salıveren Moleküller, İlaç Geliştirme Antiinflamatuvar, Antioksidan, Antiapoptotik.

Therapeutic Effects of Carbon Monoxide

Abstract: Exogenous carbon monoxide (CO) is a highly toxic gas that binds to hemoglobin with a high affinity and reduces oxygen transport to tissues. However, CO is endogenously synthesized by heme-oxygenase, which is inducible by various circumstances or is constitutively expressed in several organs. CO, a gaseous mediator, has important physiological and pharmacological effects. There is increasing evidence that CO acts as a therapeutic agents in various diseases. In experimental studies, it was reported that carbon monoxide-releasing molecules (CORMs) show antiinflammatory, antioxidant, antiapoptotic, and antiproliferative activity. Again, protective roles of CORMs against cellular and tissue damage in numerous animal models of injury, such as renal ischemia-reperfusion injury, hemorrhagic stroke, traumatic brain injury, transplantation, sepsis, hypertension, and cardiovascular disorders were reported. Nowadays, development of CORMs with high pharmacokinetic stability, therapeutic effects and less side effects are studying. Because CO has a narrow therapeutic range, dose adjustment should be done carefully. CORMs with these properties can be developed as drugs.

Keywords: Carbon Monoxide, Carbon Monoxide-Releasing Molecules, Drug Development, Antiinflammatory, Antioxidant, Antiapoptotic.

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

SS

Kronik Proton Pompası İnhibitörü Kullanımı Tehlikeli Mi'

**Dr. Öğretim Üyesi Fikriye Yasemin Ozatik
Doç.Dr. Orhan Özatik**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Proton pompa inhibitörleri iyi güvenlik aralığına sahip olmaları, peptik ülser ve gastroözofageal reflü gibi hastalıklarda oldukça etkili olmaları sebebi ile son yıllarda en sık kullanılan ilaçlar arasındadır. Ancak sık kullanım ve uzun süre kullanıma bağlı bir takım yan etkilerin olduğu görülmüştür. Bunlardan bazıları oldukça ciddi, hayatı tehdit eden yan etkiler olabilmektedir. Özellikle yoğun bakım servislerinde uzun süre tedavi edilen hastalarda akciğer enfeksiyonları, nefrit, hepatit, osteoporoz gibi yan etkiler görülebilmektedir. Bu derlemenin amacı proton pompası inhibitörlerinin uzun süre kullanımında ortaya çıkabilen ancak etki mekanizmaları henüz kanıtlanmayan yan etkilere kanıta dayalı bir şekilde açıklama getirebilmek ve proton pompası inhibitörlerinin akılcı kullanımı için yapılabilecekleri irdelemektir.

Anahtar Kelimeler: Proton Pompa İnhibitörü, Yan Etki, akılcı İlaç Kullanımı

Is Chronic Proton Pump Inhibitor Use Dangerous'

Abstract: Proton pump inhibitors are among the most commonly used drugs in recent years because they have a good safety range and are highly effective in diseases such as peptic ulcer and gastroesophageal reflux. However, there were some side effects related to frequent use and long-term use. Some of these can be very serious, life-threatening side effects. Side effects such as lung infections, nephritis, hepatitis, osteoporosis may be seen especially in patients who are treated in intensive care unit for a long time. The aim of this review is to provide an evidence-based explanation of side effects that may arise in long-term use of proton pump inhibitors but whose mechanisms of action have not yet been proven and to investigate the rational use of proton pump inhibitors.

Keywords: Proton Pump İnhibitors, Side Effects, Rational Drug Use

SS

Lomber Spinal Cerrahi Uygulanan Hastalarda Preemptif İntravenöz İbuprofen ve Deksketoprofenin Postoperatif Opioid Tüketimine Etkisinin Karşılaştırılması

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Duygu Kara
Dr. Cafer Mutlu Sarıkış

ÖZ: Preemptif analjezide; opioidler, lokal anestezi infiltrasyonu, rejyonel teknikler ve nonsteroid anti inflamatuvar ilaçlar kullanılarak ağrı ile birlikte santral sinir sisteminde oluşan değişikliklerin önlenildiği belirtilmektedir. Bu çalışmada, lomber disk hernisi ameliyatı olacak olgularda, preemptif intravenöz uygulanan ibuprofen ve deksketoprofenin ameliyat sonrası ağrı ve tramadol tüketimine etkilerini ve olası yan etkiler açısından karşılaştırmayı amaçladık. Elektif tek seviye lumbal disk hernisi operasyonu geçirecek ASA I-II, 19-65 yaş arasında toplam 90 hasta alınıp üç gruba ayrıldı. Bütün gruplarda preoperatif 30 dakika önce olmak üzere, Plasebo grubuna (GrupP) 100 cc izotonik, ibuprofen grubuna (Grup I) 800 mg iv ibuprofen 100 cc izotonik içinde, deksketoprofen grubundaki (Grup D) hastalara 50 mg iv deksketoprofen 100 cc izotonik içinde verildi. Rutin olarak anestezi uygulanan hastalara postoperatif analjezi için tüm hastalara 0,6 mg/kg iv tramadol yapıldı. Ayrıca tramadollü hasta kontrollü analjezi (PCA) cihazı rutin şekilde ayarlandı. Ameliyat sonunda derlenme odasına alınan hastaların VAS değerleri kaydedildi. Postoperatif dönemde 0., 30. dk, 1., 6., 12. ve 24. saatlerde VAS skorları kaydedildi. Plasebo grubunda 0.dakika VAS>4 hasta oranı İbuprofen, Deksketoprofen grubundan anlamlı ($p<0.05$) olarak daha yüksekti. Plasebo, İbuprofen, Deksketoprofen grubunda 30.dakika, 1.saat, 6.saat, 12.saat, 24.saat VAS skoru>4 olan hasta oranı anlamlı ($p> 0.05$) farklılık göstermemiştir. İbuprofen grubunda 0-6 h, 0-12 h, 0-24 h PCA tüketimi plasebo ve deksketoprofen grubundan anlamlı ($p < 0.05$) olarak daha düşüktü. Deksketoprofen grubunda 0-6 h, 0-12 h, 0-24 h PCA tüketimi plasebo grubundan anlamlı ($p < 0.05$) olarak daha düşüktü. İbuprofen grubunda 12. ve 24. saat toplam PCA tüketimi plasebo ve deksketoprofen grubundan anlamlı ($p<0.05$) olarak daha düşüktü. Deksketoprofen grubunda 12. ve 24. saat toplam PCA tüketimi plasebo grubundan anlamlı ($p < 0.05$) olarak daha düşüktü. Lomber disk cerrahisi yapılan olgularda preemptif uygulanan tek doz ibuprofenin özellikle deksketopropene göre ameliyat sonrası daha iyi analjezi sağladığı ve toplam PCA tüketimini azalttığı tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Lomber Spinal Cerrahi, Preemptif Analjezi, İbuprofen, Deksketoprofen

A Comparison of the Effects On Postoperative Opioid Consumption of Pre-Emptive Intravenous Ibuprofen and Dexketoprofen in Patients Undergoing Lumbar Spinal Surgery

Abstract: In pre-emptive analgesia, pain and changes in the central nervous system can be prevented using opioids, local anesthetic infiltration, regional techniques, and nonsteroidal anti-inflammatory drugs. We compared pre-emptive intravenous ibuprofen and dexketoprofen in terms of effects on tramadol consumption, and

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

probable side-effects, in lumbar disk hernia surgery patients. Ninety ASA I-II patients aged 19-65 scheduled for elective single level lumbar disk hernia surgery were divided into three groups. Thirty minutes preoperatively, the placebo group (Group P) received 100 cc isotonic solution, the ibuprofen (Group I) 800 mg iv ibuprofen in 100 cc isotonic solution, and the dexketoprofen group (Group D) 50 mg iv dexketoprofen in 100 cc isotonic solution. A patient-controlled analgesia (PCA) device containing tramadol was adjusted to routine settings. Patients were taken to the recovery room postoperatively. VAS values were recorded at 0 and 30 min, and 1, 6, 12, and 24 h. The number of patients in Group P with VAS>4 was significantly higher than in groups I and D ($p<0.05$). No significant difference in patients with VAS>4 was observed among the groups at 30 min or 1, 6, 12, or 24 h ($p> 0.05$). PCA consumption in Group I at 0-6 h, 0-12 h, and 0-24 h was significantly lower than in groups P and D ($p <0.05$). PCA consumption in Group D at 0-6 h, 0-12 h, and 0-24 h PCA was significantly lower than in group P ($p <0.05$). Total PCA consumption in Group I at 12 and 24 h was significantly lower than in groups P and D ($p<0.05$). Total PCA consumption at 12 and 24 h in Group D was significantly lower than in Group P ($p <0.05$). Pre-emptive low-dose ibuprofen provided better postoperative analgesia than dexketoprofen, and reduced total PCA consumption, in lumbar spinal surgery.

Keywords: Lumbar Spinal Surgery, Preemptive Analgesia, İbuprofen, Dexketoprofen

SS

Madde Bağımlılığı Tanısı Almış Bireylerin Bazı Sosyodemografik Özellikleri İle Madde Kullanım Özellikleri Arasındaki İlişki*

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

İlayda Tektaş Soy
Dr. Öğretim Üyesi Semra Kocataş

ÖZ: Çalışma; madde bağımlılığı tanısı almış bireylerin bazı sosyodemografik özellikleri ile madde kullanım özellikleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini Erenköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi AMATEM (Alkol ve Madde Bağımlıları Tedavi ve Araştırma Merkezi) servisinde 10 Temmuz-10 Ekim 2018 tarihleri arasında yatarak tedavi gören 207 hasta oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında Tanıtıcı Bilgi Formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 25.00 istatistiksel paket programında frekans, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma değerleri alınarak ve ki kare testi kullanılarak analiz edilmiştir. Çalışmaya katılanların %83.1’i erkek, %35.7’si 26-35 yaş aralığında, %71.5’i bekar, %40.3’ü ortaokul mezunu olup %60.9’u herhangi bir işte çalışmamaktadır. Katılımcıların tamamının sigara içtiği, %72.9’unun alkol, %55.6’sının eroin kullandığı, %66.7’sinin madde kullanmaya başlama nedeninin yaşanılan çevre olduğu, %56.5’inin madde kullanım sebebiyle daha önce işini bıraktığı, %62.8’inin madde bağımlılığı için daha önce tedavi gördüğü, %84.5’inin madde kullandığı için dışlandığını düşündüğü saptanmıştır. Ailesinde daha fazla alkol/ madde kullanan kişi olan katılımcıların eğitim düzeyi ilköğretim ve altı, 36-45 yaş arasında, evli, ekonomik düzeyi orta ve geniş aile tipine sahip oldukları; daha önce bağımlılık tedavisi gören katılımcıların ise daha çok erkek, 26-35 yaş arasında olan, bekar, ekonomik düzeyi orta ve geniş aile tipine sahip oldukları belirlenmiştir ($p<0.05$). Eğitim düzeyi ortaokul ve altı, ekonomik düzeyi düşük ve orta olan katılımcıların madde kullanımı nedeniyle dışlanma durumlarının; 18-35 yaş arasında, bekar, eğitim düzeyi ortaokul ve altı, ekonomik düzeyi düşük ve orta olan ve parçalanmış aile tipine sahip katılımcıların madde kullanımı nedeniyle işten ayrılma durumlarının daha fazla olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Sağlık çalışanları tarafından, madde kullanımı açısından riskli olan bireylerin hangi sosyodemografik özelliklere sahip olduğunun bilinmesi, madde kullanımını önlemede önemlidir. *Bu çalışma, “Madde Bağımlılığı Tanısı Almış Bireylerde Benlik Saygısı ve Sosyal Dışlanma Algıları Arasındaki İlişki” başlıklı Yüksek Lisans Tezinin ön bulgularından üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Madde Bağımlılığı, Sosyodemografik Özellikler, Madde Kullanım Özellikleri.

Relationship Between Some Sociodemographic Properties and Substance Use Properties *

Abstract: Work; The aim of this study was to determine the relationship between some sociodemographic characteristics and substance use characteristics of individuals with substance addiction. The sample of the study consisted of 207 inpatients treated between 10 July-10 October 2018 in the Erenköy Psychiatric and Neurological Diseases Hospital AMATEM (Alcohol and Substance Abuse

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Treatment and Research Center) service. Introductory Information Form was used to collect the data. The data were analyzed by taking frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation values and using chi-square test in SPSS 25.00 statistical package program. 83.1% of the participants were male, 35.7% were in the 26-35 age range, 71.5% were single, 40.3% were secondary school graduates and 60.9% were not employed in any job. All of the participants smoked, 72.9% used alcohol, 55.6% used heroin, 66.7% were caused by the environment, 56.5% had quit their job because of substance use, 62.8% had been It was found that 84.5% thought that they were excluded because of substance abuse. The participants who had more alcohol / substance use in their family were married between the ages of 36-45, with primary education and under age, married and had middle and extended family type. It was determined that the participants who were previously treated for addiction were mostly male, aged between 26-35 years, single, had moderate and large family type ($p < 0.05$). The level of exclusion of the participants with lower education and lower secondary education and lower and middle economic level due to substance use ($p < 0.05$). It is important for health professionals to know which sociodemographic characteristics of individuals at risk for substance use are important in preventing substance use. * This study was produced from the preliminary findings of the Master Thesis titled İlişki The Relationship Between Self-Esteem and Social Exclusion Perceptions in Individuals with Substance Addiction Diagnosis ”.

Keywords: Key Words: Nursing, Substance Abuse, Sociodemographic Characteristics, Substance Use Characteristics.

SS

Melatonin: Hepatotoksisiteye Karşı Çok Yönlü Koruyucu

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğretim Üyesi Özlem Öztopuz
Dr. Öğretim Üyesi Özlem Coşkun

ÖZ: Karaciğer, insan vücudunun, besin saklama ve metabolik fonksiyonların yanı sıra, moleküllerin sentezi ve toksik kimyasalların elemine edilmesi, sindirim ve boşaltım fonksiyonları da dahil olmak üzere birçok temel ve önemli rolden sorumlu olan hayati bir organdır. Günümüzde kimyasal kirleticiler, ilaçlar ve alkol gibi çeşitli faktörler karaciğer toksisitesine neden olmaktadır. Karaciğer toksisitesi oksidatif stres ile ilişkilidir. Toksikite geliştiğinde karaciğerde süperoksit, hidrojen peroksit, hidroksil radikali ve nitrik oksit üretimi ve lipit peroksidasyonu artmakta, antioksidan enzimler zarar görmekte, enerji metabolizması inhibisyonu, DNA yapısında ve membran fonksiyonunda değişiklikler olduğu saptanmıştır. Şimdiye kadar yapılan tüm çalışmalara rağmen, toksisite için tedavi seçenekleri ya da koruyucu önlemler çok sınırlıdır. Bu nedenle, bu patolojiler için etkili tedaviler bulmak acildir. Melatonin uyku, üreme, sirkadiyen ritim ve immunité gibi birçok biyolojik işlevin düzenlenmesinde rol oynayan bir hormon olup yalnızca pineal bezden değil aynı zamanda retina, lens, beyin, timus, solunum yolu epiteli, kemik iliği, bağırsak, over, testis, plasenta, lenfositler ve ciltte üretildiği bilinmektedir. Bağırsaktan üretilen melatoninin, pineal bez tarafından üretilenlerden iki kat daha fazla olduğu belirlenmiş olup antioksidan, anjiogenik ve antihipertansif etkileri ile son yıllarda dikkati çeken bir hormondur. Dokularda lipit peroksidasyon sonucu oluşan oksidatif hasarı önlediği bildirilmiştir. Melatonin karaciğer hasarını ve hastalıklarını önlemek ve tedavi etmek için kullanılabilir. Burada, melatoninin, çeşitli faktörlerin neden olduğu karaciğer hasarına olan iyileştirici etkisi, karaciğer yağlanması, hepatit, karaciğer fibrozu, karaciğer sirozu gibi karaciğer hastalıkları ve antioksidan, anti-enflamasyon gibi etki mekanizmalarına odaklanan hepatokarsinomayı, antikanser, pro-apoptosis açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Melatonin, Hepatotoksisite, Karaciğer Hasarı

Melatonin, a Miscellaneous Protector Against Hepatotoxicity

Abstract: The liver is a vital organ responsible for many basic and important roles in the human body, including nutrient storage and metabolic functions, as well as the synthesis of molecules and the elimination of toxic chemicals, digestive and excretory functions. Nowadays chemical pollutants, various factors, such as drugs and alcohol causes liver toxicity. Liver toxicity is associated with oxidative stress. When toxicity develops, superoxide, hydrogen peroxide, hydroxyl radical and nitric oxide production and lipid peroxidation increase in the liver, antioxidant enzymes are damaged, energy metabolism inhibition, changes in DNA structure and membrane function are detected. Despite all the studies so far, treatment options or preventive measures for toxicity are very limited. Therefore, it is urgent to find effective treatments for these pathologies. Melatonin is a hormone that plays a role in the regulation of many biological functions such as sleep, reproduction, circadian

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

rhythm and immunity, not only from the pineal gland, but also from the retina, lens, brain, thymus, respiratory epithelium, bone marrow, intestine, ovary, testis, placenta, lymphocytes. is known to be produced. Melatonin produced from the intestine is determined to be twice as high as that produced by the pineal gland, and is a hormone that has attracted attention in recent years with its antioxidant, angiogenic and antihypertensive effects. It has been reported to prevent oxidative damage caused by lipid peroxidation in tissues. Melatonin can be used to prevent liver damage and diseases. Herein, the healing effect of melatonin on liver damage caused by various factors, liver fattening, liver diseases such as hepatitis, liver fibrosis, liver cirrhosis, and hepatocarcinoma focusing on mechanisms of action such as antioxidant, anti-inflammation, anticancer, pro-apoptosis are described.

Keywords: Melatonin, hepatotoxicity, Liver Injuries;

SS

Mikroorganizma Kültür Koleksiyonlarında Doğrulama ve Muhafaza

Dr. Öğretim Üyesi Mustafa Sencer Karagül

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Mikroorganizma kültür koleksiyonları, çok farklı uygulamalar için mikrobiyal genetik kaynakların muhafazasını ve sürdürülebilir olarak istifade edilmesini sağlayan biyolojik kaynak merkezleridir. Birincil amaçları, biyoteknoloji, eğitim, araştırma ve diğer süreçler için ihtiyaç duyulan saf kültür ve genetik materyalleri sağlarken, organizma stoklarını da saklı tutmaktır. Bu nedenle biyolojik çeşitliliğin muhafazasında kritik bir rol üstlenirler. Türkiye’de hedef mikroorganizma grubuna göre farklı mikroorganizma kültür koleksiyonları bulunmaktadır. Kültür koleksiyonlarının, biyoteknoloji temelli endüstriye, eğitime ve araştırma projelerine olan destekleri kayda değer seviyededir. Lakin söz konusu olumlu katkılarından bağımsız olarak aslında bir ülkenin genetik mirasının korunması ve devamı için emanet edildiği müstesna merkezlerdir. Bu bakış açısıyla, ulusal düzeyde geniş kapsamlı ve zengin bir mikroorganizma çeşitliliğine sahip bir kültür koleksiyonunun kurulması adına çalıştay ve grup toplantıları düzenlenmiştir. Söz konusu gelişmeler neticesinde bu çalışmanın amacı, kültür koleksiyonlarının kurulmasında temel prensipleri arasında yer alan doğrulama ve muhafaza basamaklarını değerlendirmek, ulusal veya kurumsal seviyede koleksiyon kurulumuna katkı sunacak araştırmacılara rehber olabilecek süreç çıktılarını sunmaktır.

Anahtar Kelimeler: Biyoçeşitlilik, Biyoteknoloji, Genetik Kaynak, Kültür Koleksiyonu, Muhafaza.

Authentication and Preservation of Culture Collections of Microorganism

Abstract: Culture collections of Microorganism are biological resource centers which enable the protection and maintaining of microbial genetic resources for different practices. Their primary objective is to provide the cultures and genetic materials needed for biotechnology, education, research and other processes and to keep the organism stocks. For this reason, they have a very significant role for the protection of biological diversity. There are different culture collections of microorganism for target microorganism groups. Culture collections support biotechnology-based industry, education and research projects. However, they are unique centers which host the genetic heritage of a country irrespective of their other positive contributions. In this respect, workshops and group meetings have been held to be able to found a culture collection including a rich and nationally wide-ranging microorganism diversity. In the light of all these efforts, the aim of this study is to evaluate authentication and preservation, which are among the major principles of the foundation of culture collections and to present the process outputs to the researchers who might contribute to the foundation of collections both in the institutional and national level.

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Keywords: Biodiversity, Biotechnology, Culture Collection, Genetic Resource, Preservation

SS

Nadir Bir Olgu: Staphylococcus Hominis Enfektif Endokarditi.

Dr. Esra Erturk Tekin

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Giriş: Normal deri florasının bir parçası olan ve nispeten invazif olmayan / düşük virülanslı organizmalar olan birkaç koagülaz negatif Staphylococci (KoNS) türü vardır. KoNS, protez cihazları bulunan hastalarda önemli patojenlerdir ve protez kapak endokarditiyle ilişkili en yaygın patojendir. KoNS ile doğal kapak enfektif endokarditi (DKEE) nadirdir. Olgu sunumu: Staphylococcus Hominis'in (SHo) neden olduğu DKEE'li 55 yaşında bir erkek hastayı sunduk. Hastanın geçmişinde DKEE'ye yol açabilecek alkol bağımlılığı hikayesi vardı. Daha sonra hastaya kardiyopulmoner bypas ile kapak replasmanı yaptık. Tartışma: SHo nedeniyle oluşmuş, bildirilen iki aortik DKEE vakası olmuştur. Bildiğimiz kadarıyla, literatürde SHo DKEE 'nin üçüncü vakasını sunuyoruz.

Anahtar Kelimeler: Staphylococcus Hominis, Enfektif Endokardit, Kalp Cerrahisi.

A Rare Case: Staphylococcus Hominis Infective Endocarditis

Abstract: Introduction: There are several species of coagulase-negative Staphylococci (CoNS) that are part of the normal skin flora and are relatively noninvasive/low virulence organisms. CoNS are important pathogens in patients with prosthetic devices and are the most common pathogen associated with prosthetic valve endocarditis. CoNS native valve infective endocarditis (NVIE) is rare. Case Presentation: We describe a 55-year-old man with NVIE caused by Staphylococcus Hominis (SHo). Patient's history had alcohol addiction that might have led to NVIE. And then we performed a valve replacement with cardiopulmonary bypass this patient. Discussion: There has been two reported cases of aortic NVIE due to SHo. As far as we know, we report the third case of SHo NVIE in a patient.

Keywords: Staphylococcus Hominis, Infective Endocarditis, Cardiac Surgery.

SS

Obeziteye Bağlı İnflamasyonda Diyetin Etkinliği

**Arş.Gör. Ramazan Mert Atan
Prof.Dr. Uğur Günşen**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Obezite çoklu metabolik ve endokrin yolları etkileyen, adiposit dokunun vücutta aşırı birikmesiyle meydana gelen bir hastalıktır. Obezitede artan bu adiposit doku, inflamasyon ve bağışıklığında dahil olduğu vücuttaki fizyolojik ve patolojik olayların düzenlenmesinde rol oynamaktadır. Adipoz dokunun artmasıyla bu dokuda sentezlenen TNF- α ve IL-6 gibi inflamatuvar sitokinlerin seviyeleri de artmaktadır. Bu sitokinler, karaciğerde CRP üretimini uyararak sistemik inflamasyonun oluşmasına neden olmaktadır. CRP, inflamasyon belirteçleri arasında altın standart olarak kabul edilmektedir. Obezite, doğrudan inflamasyon artışına neden olmakla birlikte hem Diyabetes Mellitus hem de kardiyovasküler hastalıkların oluşmasına zemin hazırlayarak dolaylı olarak da sistemik inflamasyonu tetiklemektedir. Obeziteye bağlı inflamasyonun engellenmesinde veya ortadan kaldırılmasında ise diyet içeriği ve beslenme alışkanlıkları önemli bir yere sahiptir. Özellikle doymuş yağ içeriğince zengin ve yüksek glisemik indeks içeren karbonhidratlara sahip Batı tipi beslenme şekilleri, inflamasyonu arttırıcı yönde etki etmektedir. Obeziteye bağlı inflamasyonun azaltılmasında ise Akdeniz tipi beslenme gibi bazı diyetler ön plana çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Obezite, İnflamasyon, Diyet, Beslenme.

The Efficiency of Diet in Obesity-Related Inflammation

Abstract: Obesity is a disease caused by excessive accumulation of adipocyte tissue in the body, affecting multiple metabolic and endocrine pathways. This increased adipocyte tissue in obesity plays a role in the regulation of physiological and pathological events in the body, including inflammation and immunity. As adipose tissue increases, levels of inflammatory cytokines, such as TNF- α and IL-6, are also increased. These cytokines induce systemic inflammation by stimulating CRP production in the liver. CRP is accepted as the gold standard among the markers of inflammation. As well as obesity causes an increase in direct inflammation, it cause both Diabetes Mellitus and cardiovascular diseases and indirectly also triggers systemic inflammation. Dietary contents and dietary habits play an important role in the prevention or elimination of obesity-related inflammation. Western diet, especially rich in saturated fat and high glycemic index of carbohydrates, has an effect on increasing inflammation. In the reduction of obesity-related inflammation, some diets such as Mediterranean diet come into prominence.

Keywords: Obesity, Inflammation, Diet, Nutrition.

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

SS

Odontojenik Keratokist: Vaka Serisi

Dr. Volkan Çağrı Dağışan

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğretim Üyesi Fatih Cabbar

ÖZ: Odontojenik keratokist iyi huylu, lokal olarak agresif gelişimsel çene kistlerindedir. İnfiltratif büyüme potansiyeli nedeniyle yüksek rekürens oranına sahiptir. En sık posterior mandibula bölgesinde rastlanılmakla birlikte çenelerin her bölgesinde tutulum göstermektedir. Çene kistlerinin yaklaşık %19'unu oluşturmakta olup, en çok 2. ve 3.dekatta görülür. Dünya Sağlık Örgütü'nün baş ve boyun patolojisi sınıflamasında 2005 ile 2017 yılları arasında kist sınıflamasından tümör sınıflamasına neoplastik özellikleri nedeniyle alınmış olup, 2017 yılı itibariyle neoplastik üreme hipotezini destekleyen kanıtlar yeterli olmadığından dolayı tekrar kist olarak sınıflandırılmaya başlanmıştır. Yeniden sınıflandırılmasına rağmen, birçok patolojist hala tümör olarak sınıflamaktadır. Tedavisinde kanıta dayalı etkili bir tedavi protokolü bulunmamakla birlikte, uniloküler/multiloküler oluşu ile boyutu tedavinin konservatif oluşunu etkilemektedir. Bu sunumun amacı mandibulada lokalize histopatolojik olarak odontojenik keratokist tanısı konmuş vakaların tedavi süreci, radyolojik takipleri ve prognozunu değerlendirmektir.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik Keratokist, Keratokistik Odontojenik Tümör

SS

Oklüzal Dikey Boyut Kaybının Değerlendirilmesi ve Rehabilitasyonları

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Doç.Dr. Emre Mumcu
Arş.Gör. Sadeq Mohammed Taqi Fadhl

ÖZ: Amaç: Diş aşınmasının etiyolojisini ve Oklüzal Dikey Boyut(ODB) ile ilişkisini, Oklüzal Dikey Boyut'nun çeşitli değerlendirme yöntemlerini, Oklüzal Dikey Boyut rehabilitasyonunda kullanılan tekniklerin değerlendirilmesidir. Gereç ve Yöntem: Aşınmış dişlerin tedavisinde protez seçenekleri sınırlıysa da, fonksiyonel ve estetik bir restorasyon sağlamak hastanın yaşam kalitesini iyileştirmek adına önemlidir. Patolojik aşınmalar; eksojen veya endojen kaynaklı olabilir. Aşınmaların bir diğer nedeni de, kaybedilen posterior dişlerin eksikliğidir. Bu aşınmalar sonucunda ODB'ta kayıplar meydana gelir. ODB'daki kayıplarla birlikte bireylerde parafonksiyonel alışkanlıklar, yanlış çiğneme, brüksizm ve fonksiyonel problemler meydana gelebilmektedir. Fiziksel faktörlere bağlı ODB kayıplarında bu kayıp dişlerin erüpsiyonu ve alveol kemik büyümesiyle kompanse edilebilir. Şiddetli aşınmalarda; periodontoloji, endodonti ve protetik diş tedavisini kapsayan multidisipliner bir tedaviye ihtiyaç vardır. ODB kaybını anlayabilmek ve rehabilitasyonunda protetik bir tedaviye ihtiyaç olduğunu belirlemek için bazı protetik analizler kullanılabilir. Bunlardan bazıları; ODB tespit yöntemleri, oklüzal düzlemin kontrolü, istirahat dikey boyutun kontrolü, hastanın doğal dişlerinin gülme hattına göre pozisyonunun değerlendirilmesi, dişsiz alanların ve mevcut dişlerin ark içerisindeki konumlarının kontrolünü içermektedir. Diş aşınmalarına bağlı ODB kayıpları fizyolojik hâle getirecek şekilde rehabilite edilmelidir. ODB'nin rehabilite edilmesindeki en etkili tedavi yöntemleri kuron boylarının periodontal olarak uzatılması, ortodontik diş hareketleri ve sabit veya hareketli protezle protetik rehabilitasyon şeklinde olabilir. Tartışma: Diş aşınmasının tedavisi genellikle ileri bir aşamada ve teşhisini zorlaştıran ve multidisipliner bir tedavi yaklaşımı gerektiren çoklu altta yatan faktörlerle birlikte sunulmalıdır. Yapılan çalışmalarda az miktardaki ODB kayıplarının hastalar tarafından tolere edilebildiğini göstermektedir. Bu nedenle oklüzal aşınma her zaman restorasyonu söz konusu değildir. Aşırı oklüzal aşınmalarda ODB'de değişimlere, TME ve çiğneme kaslarında patolojilere neden olabilmektedir. İleri derecedeki ODB kayıplarının rehabilitasyonunda öncelikle geçici hareketli ve/veya sabit oklüzal apareyler ile hastanın yeni ODB'ta uyumu sağlandıktan sonra daimi restorasyona geçilmesi önerilmektedir. Sonuç: ODB kaybı belirlenen vakalarda dikey boyutun rehabilite edilerek normal ODB'da fonksiyon kazandırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Diş Aşınması, Dikey Boyut, Protetik Tedavi, Atrizyon, Abrazyon

SS

Oral Kontraseptif Kullanan Kardiyovasküler Sistem Hastalarında Eğitimin Etkisi

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğretim Üyesi Hülya Erbaba
Öğr.Gör. Meryem Yıldız Ayvaz

ÖZ: Oral kontraseptifler (OK) içerdiği östrojen ve progestajen içerikleri nedeni ile venöz tromboembolizm, miyokard infarktüsü ve inme gibi durumların gelişmesinde önemli bir role sahiptir. OK kullanan kadınların konu ile ilgili bilgi ve beceri düzeyleri demografik özelliklerine göre farklılık göstermektedir. Oral kontraseptif kullanan kardiyovasküler hastalık teşhisi almış kadınların OK'larla ilişkili kan basıncı, lipit ve karbonhidrat metabolizması, pıhtılaşma, kardiyak fonksiyon bozuklukları ile ilgili olarak bilgilendirilmesi hayati önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, kardiyovasküler hastalık tanısı konan 19-45 yaş arası kadınlarda OK kullanımına yönelik olarak verilen eğitimlerin etkisini belirlemektir. Çalışma güncel literatürün incelenmesi sonucu oluşturulmuştur. Hem Kardiyovasküler Hastalığı olan hem de oral kontraseptif kullanan kadınların, OK ilişkili riskli durumları öğrenmeleri, toplum sağlığı açısından önemlidir. Bu nedenle hemşirelerin bu kadınlara konu ile ilgili eğitimler düzenleyerek rehberlik etmelerinin koruyucu sağlık hizmetleri açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Oral Kontraseptif, Kardiyovasküler Hastalık, Eğitim, Hemşirelik

The Effect of Education in Cardiovascular System Patients Using Oral Contraceptive

Abstract: Due to its estrogen and progestagen contents Oral contraceptives (OC) have an important role in the development of conditions such as venous thromboembolism, myocardial infarction and stroke. Knowledge and skill levels of women using OC vary according to demographic characteristics. It is vital that women with cardiovascular disease using oral contraceptives be informed about blood pressure, lipid and carbohydrate metabolism, clotting and cardiac dysfunction associated with OCs. The aim of this study was to determine the effect of trainings on the use of OC in women aged 19-45 years who were diagnosed with cardiovascular disease. The study was formed as a result of the review of the current literature. It is important for women who use OC with cardiovascular disease to learn about the risks associated with OC. Women with both Cardiovascular Disease and oral contraceptives should learn the risk associated with OC, is important for public health. For this reason, it is thought that it is important for nurses to provide guidance to these women by organizing trainings on the subject in terms of preventive health services.

Keywords: Oral Contraceptive, Cardiovascular Disease, Training, Nursing

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

SS

Oroantral Fistüllerin Bukkal Yağ Dokusuyla Cerrahi Tedavisi

Dr. Öğretim Üyesi Çağrı Burdurlu

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Oroantral açıklık maksiller sinüs ve oral kavite arasında meydana gelen patolojik bir yol olarak tanımlanmaktadır. Bu nadir görülen komplikasyon sıklıkla kökleri maksiller sinüsle yakın komşulukta olan posterior maksiller dişlerin çekimi sonrasında ortaya çıkmaktadır. Tuber fraktürü, travma, implantın maksiller sinüse kaçması, enfeksiyon, kist veya tümör eksizyonu oroantral açıklığa neden olan diğer faktörler arasındadır. Enfeksiyonun olmadığı ortamda spontan pıhtılaşmayı takiben epitelize olmayan çapı 2 mm'den küçük defektler tedavi gerektirmeden iyileşebilmektedirler. Tedavi edilmeyen daha büyük çaptaki defektler maksiller sinüzite dönüşebilmektedirler. Oroantral açıklıkların kapatılması için defektin çapı ve lokalizasyonuna göre farklı tedavi yöntemleri sunulmuştur. Bukkal flepler, palatinal rotasyonel flepler, saplı bukkal yağ dokusu flepleri, trombosit zengin fibrin veya kemik greft uygulamaları en sık kullanılan yöntemlerdendir. Bu sunumun amacı oroantral fistülerin saplı bukkal yağ dokusu flepleri, otojen kemik greftleri ve farklı flep teknikleriyle tedavilerinin incelenmesidir.

Anahtar Kelimeler: Oroantral Fistül, Sinüzit, Bukkal Yağ Dokusu

Surgical Treatment of Oroantral Fistulas With Buccal Fat Pad

Abstract: Oroantral communication is described as a pathological connection between the oral cavity and the maxillary sinus. This rare complication frequently arises after extraction of posterior maxillary teeth due to the close anatomical relationship with maxillary sinus. Other causes of communication include tuberosity fracture, trauma, implant displacement into the maxillary sinus, infection, cyst or tumor excision. The defects which are smaller than 2 mm without epithelization can heal spontaneously following the blood clot formation in the absence of infection. Untreated larger defects can lead to maxillary sinusitis. Various surgical techniques have been suggested for closure of oroantral communication considering the size and the location of the defect. Buccal flaps, rotational palatal flaps, pedicled buccal fat pads, platelet rich fibrine or bone grafts are most commonly used techniques in the treatment of these defects. The aim of this presentation was to evaluate the treatment of oroantral fistulas with pedicled buccal fat pad, autologous bone graft or different flap techniques.

Keywords: Oroantral Fistula, Sinusitis, Buccal Fat Pad

SS

Palmitat ile Yağlanma Oluşturulan İnsan Kaynaklı Hepatoma Hücrelerinde Rosmarinik Asidin Paraoksonaz-1 ve Paraoksonaz-3 Protein Ekspresyonlarına Etkisi

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Esra Yakşı
Dr. Öğretim Üyesi Eray Özgün

ÖZ: Non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı günümüzde sıklığı gittikçe artmakta olan önemli sağlık sorunlarından biridir. Non-alkolik yağlı karaciğer hastalığında en sık görülen ölüm nedeni karaciğer hastalıklarından çok kardiyovasküler hastalıklara bağlı olarak ortaya çıkmaktadır. Paraoksonaz-1 ve paraoksonaz-3 esas olarak karaciğerden sentezlenen antioksidan ve anti-aterojenik enzimlerdir. Rosmarinik asit bitkisel kaynaklı bir polifenoldür. Bu çalışmanın amacı, palmitat ile non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı modeli oluşturulan insan kaynaklı hepatoma hücrelerinde rosmarinik asidin, hücre canlılığına, yağlanmaya, paraoksonaz-1 ve paraoksonaz-3 protein ekspresyonlarına etkisini araştırmaktır. Deneysel yağlanma modeli oluşturmak için; HepG2 hücreleri 1 mM palmitat ile 24 saat inkübe edildi. Tedavi olarak palmitat ile aynı anda hücre kültürü medyumuna HepG2 hücrelerine toksik olmayan rosmarinik asit konsantrasyonları eklendi. Hücre canlılığı 3-(4,5-Dimetil-2-tiazolil)-2,5-difenil-2H-tetrazolium bromür testi ile değerlendirildi. Yağlanmanın değerlendirilmesi için hücre içi trigliserit düzeyleri ölçüldü ve hücreler Oil-Red O ile boyandı. Paraoksonaz-1 ve paraoksonaz-3 protein düzeyleri western blot yöntemiyle ölçüldü. 1 mM palmitat hücre canlılığında anlamlı bir azalmaya ve trigliserit düzeylerinde anlamlı bir artışa yol açtı ancak paraoksonaz-1 ve paraoksonaz-3 protein düzeylerini anlamlı olarak değiştirmedi. Palmitat ile oluşturulan deneysel non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı modelinde rosmarinik asit 50 µM, 100 µM ve 200 µM konsantrasyonlarda, hücre canlılığını anlamlı olarak arttırdı ve trigliserit düzeylerini anlamlı olarak azalttı. Oil-Red O ile boyanan hücrelerin mikroskopik incelenmelerinde hücrelerin trigliserit düzeylerindeki değişimleri ile benzer bulgular görüldü. Palmitat ile oluşturulan non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı modelinde hücre canlılığını en fazla arttırması ve yağlanmayı en fazla azaltması nedeniyle seçilen 100 µM ve 200 µM rosmarinik asit hem palmitat uygulanmayan hem de palmitat uygulanan hücrelerde paraoksonaz-1 ve paraoksonaz-3 protein düzeylerini anlamlı olarak değiştirmedi. Sonuç olarak çalışmamız, rosmarinik asidin palmitat ile non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı modeli oluşturulan insan kaynaklı hepatoma hücrelerinde, hücre canlılığını arttırdığını, yağlanmayı azalttığını, ancak paraoksonaz-1 ve paraoksonaz-3 protein ekspresyonlarını değiştirmediğini gösterdi. Bilgi: Bu çalışma Trakya Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri tarafından desteklenmiştir (TÜBAP 2017/134).

Anahtar Kelimeler: Non-Alkolik Yağlı Karaciğer Hastalığı, Rosmarinik Asit, Palmitat, Paraoksanaz-1, Paraoksonaz-3.

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

SS

Palmitat ile Yağlanma Oluşturulan İnsan Kaynaklı Hepatoma Hücrelerinde Vanilik Asidin Oksidatif Strese ve Hsp70 Protein Düzeylerine Etkisi

**Regaip Ekiciler
Dr. Öğretim Üyesi Gülben Sayılan Özgün**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Bu çalışmanın amacı palmitat ile non-alkolik yağlı karaciğer modeli oluşturulan HepG2 hücrelerinde vanilik asidin hücre canlılığına, yağlanmaya, oksidatif strese ve ısı şok proteinleri 70 düzeylerine etkisini araştırmaktır. Non-alkolik yağlı karaciğer modeli oluşturmak için HepG2 hücreleri 1 mM palmitat ile 24 saat inkübe edildi. Hücre canlılığı 3-(4,5-Dimetil-2-tiazolil)-2,5-difenil-2H-tetrazolium bromür testi ile ölçüldü. Yağlanma, ticari kitler kullanılarak trigliserid ölçümüyle ve aynı zamanda oil red O boyama ile mikroskopik olarak da gösterildi. İleri oksidasyon protein ürünleri düzeyleri Witko-Sarsat ve ark.'nın metoduna göre, katalaz aktivitesi Aebi ve ark.'nın metoduna göre spektrofotometrik olarak ölçüldü. Isı şok proteinleri 70 düzeyleri western blot yöntemi ile ölçüldü. 20, 100, 200, 500 ve 1000 µM vanilik asit konsantrasyonlarının non-alkolik yağlı karaciğer modelinde etkisi araştırıldı. Kontrol grubu ile karşılaştırıldığında, 1 mM palmitat hücre canlılığını ve katalaz aktivitesini anlamlı olarak azalttı ve trigliserit, ileri oksidasyon protein ürünleri ve ısı şok proteinleri 70 düzeylerini anlamlı olarak arttırdı. 1 mM palmitat uygulanan hücreler ile karşılaştırıldığında 1 mM palmitat ile birlikte uygulanan 500 µM vanilik asit; hücre canlılığını ve katalaz aktivitesini anlamlı olarak arttırırken trigliserit, ileri oksidasyon protein ürünleri ve ısı şok proteinleri 70 düzeylerini anlamlı olarak azalttı. 1 mM palmitat uygulan hücreler ile karşılaştırıldığında 1 mM palmitat ile birlikte uygulanan 200 µM vanilik asit ısı şok proteinleri 70 düzeylerini anlamlı olarak azalttı. Sonuç olarak çalışmamız; palmitat ile non-alkolik yağlı karaciğer modeli oluşturulan HepG2 hücrelerinde vanilik asidin, özellikle 500 µM konsantrasyonda, hücre canlılığını arttırdığını ve yağlanmayı, oksidatif stresi ve ısı şok proteinleri 70 düzeylerini ise azalttığını gösterdi. Not: Bu çalışma Trakya Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri tarafından desteklenmiştir (TÜBAP-2018/267) .

Anahtar Kelimeler: Vanilik Asit, Non-Alkolin Yağlı Karaciğer Hastalığı, Isı Şok Proteinleri 70, İleri Oksidasyon Protein Ürünleri, Katalaz

SS

Pankreas Kanserinin Beslenme ile İlişkisi

**Maşallah Ermaya
Prof.Dr. Halit Demir**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Pankreas kanseri, gastrointestinal kanser ile ilişkili ölümlerin en yaygın nedenidir. Amerika Birleşik Devletleri'nde (ABD) kanser nedenli ölümlerin en sık dördüncü nedenidir. Aynı şekilde, 5 yıllık sağ kalım oranı ileri evre hastalıkta hastanın geç prezentasyonu nedeniyle %5'den azdır, bu yüzden de terapötik girişimi zordur. Potansiyel küratif tedavi için tek metot cerrahi rezeksiyondur, ancak bu hastaların sadece %10-20'sine uygulanabilir. Pankreatikoduodenektomi (Whipple prosedürü) uygulanan hastalardaki 5 yıllık sağ kalım iyileşmiş ve %20'ye yaklaşmıştır. Erken safhadaki pankreas kanserinin tespiti, pankreas kanserine bağlı ölüm oranının azaltılmasına anlamlı katkıda bulunma fırsatları sağlayabilir. Pankreas kanserinin riskleri ve nedenleri; 10 pankreas kanseri vakasının 8'den daha fazlasının (%80) tanısı 60 yaş ve üstü kişilerde konulmuştur. 40 yaş altındaki bireylerde pek yaygın değildir. Hastalığa yakalanma riskinin arttırabilecek bazı faktörler vardır. 1/3 pankreas kanseri vakasının neredeyse (%30) sigara içmek ile ilişkilidir. Diyabet öyküsü, pankreasın uzun süreli iltihaplanması (kronik pankreatit), kalıtsal pankreatit, mide ülserleri ya da belirli tip kanserleri taşıyan bireyler varsa pankreas kanseri riski artar. İşlenmiş etlerin tüketilmesi pankreas kanseri riskini arttırabilir. Yapılan çalışmalara da, beslenme programında yüksek oranda yağ ya da şeker olmasının pankreas kanseri riskini etkileyip etkilemediği konusunda tartışmalı çalışmalar mevcuttur. Obezite, pankreas kanseri riskini taşımaktadır. Bu çalışmada pankreas kanserinin beslenme ile ilişkisi açıklandı. Sonuç olarak, pankreas kanserinin etiopatogenezinde beslenme önemli rol oynayabilir.

Anahtar Kelimeler: Pankreas Kanseri, Beslenme, Diyet

SS

Pankreas Kanselerinde Prolidaz, Adenozin Deaminaz, Glutatyon S-Transferaz ve Glutatyon Redüktaz Enzimlerin Ortalama Değerleri İncelenmesi

**Maşallah Ermaya
Prof.Dr. Halit Demir**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Öğr.Gör. Canan Demir
Dr. Hüseyin Kanmaz

ÖZ: Pankreas kanseri, gastrointestinal kanser ile ilişkili ölümlerin en yaygın sebebidir. Bu çalışmada, pankreas kanseri olan hastaların serumlarından, pankreas kanserlerinde prolidaz, adenozin deaminaz, glutatyon s-transferaz ve glutatyon redüktaz enzimlerin ortalama değerini araştırmayı amaçlandı. Pankreas kanserlerinde prolidaz, adenozin deaminaz, glutatyon s-transferaz ve glutatyon redüktaz enzimlerin ortalama değerleri incelenmesi çalışmada; yaşları 44-75 arasında değişen toplamda 20 kanser hastası ile 20 sağlıklı kontrol bireylerden oluşturulmuştur. Prolidaz, adenozin deaminaz, glutatyon s-transferaz ve glutatyon redüktaz enzim aktiviteyi spektrofotometrik yöntem ile tayin edildi. Pankreas kanseri teşhisi konulmuş hastalardan alınan kan örneklerinden söz konusu bu dört enzimlerin ortalama değerleri ölçüldü. Üzerinde durulan özellikler için tanımlayıcı istatistikler; ortalama, standart sapma olarak ifade edilmiştir. İkili grup karşılaştırmalarında normal dağılım koşulu sağlanan durumlarda T-Test, normal dağılım koşulu sağlanmayan durumlarda Mann Whitney U test istatistiği kullanıldı. Hesaplamalarda istatistik anlamlılık düzeyi %5 olarak alınmış ve hesaplamalar için SPSS istatistik paket programı kullanılmıştır. Hastalarda yapılan tedaviyi, klinik takipleri değerlendirip pankreas kanseri olan hastaları ile ilgili genel görüş bildirildi. Yapılan bu çalışmada, pankreas kanseri hasta ve kontrol grupları prolidaz, adenozin deaminaz, glutatyon s-transferaz ve glutatyon redüktaz için ortalamaları arasındaki fark istatistik olarak önemli bulunmuştur ($p<0.05$). Pankreas kanserli hasta gruplarındaki prolidaz ve adenozin deaminaz enzim aktiviteyi yükselirken ($p<0.05$), glutatyon s-transferaz ve glutatyon redüktaz aktiviteyi ise azalmıştır ($p<0.05$). Bu çalışmada, pankreas kanserlerinde prolidaz, adenozin deaminaz, glutatyon s-transferaz ve glutatyon redüktaz enzimlerin ortalama değerleri araştırıldı. Sonuç olarak, pankreas kanserinin etiopatogenezinde prolidaz, adenozin deaminaz, glutatyon s-transferaz ve glutatyon redüktaz enzimler önemli rol oynayabilir.

Anahtar Kelimeler: Pankreas Kanseri, Prolidaz, Glutatyon Redüktaz

SS

Parmak Amputasyonlarının Ameliyat Öncesi Müdahalesi ve Nakli İle İlgili Deneyimlerimiz

Dr. Murat İğde

ÖZ: Konu:Amputasyon herhangi bir vücut uzvunun kopmasına verilen adıdır. En sık rastlanan amputasyon tipi parmak amputasyonudur. Parmak Amputasyonu

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

mikrocerrahi ile replantasyon gerektiren yaygın üst ekstremite travmasıdır. Bu gruptaki hastaların operasyon başarısı çok sayıda faktöre bağlıdır. Bu faktörler içerisinde ilk müdahale ve nakilde süreyi kısaltmak; sağlık personelinin ameliyat başarısını arttırmasına katkı sağlayabilecek önemli etkenlerdir. Bu çalışmanın amacı: Ankara Numune Eğitim ve Araştırma hastanesine 2013-2018 yılları arasında başvuran parmak amputasyonu hastalarının değerlendirilerek; ameliyat öncesi süreçte ameliyat başarısını arttırabilecek müdahalelerin belirlenmesidir. Gereç ve Yöntem: Toplam 612 hastanın retrospektif değerlendirilmesi yapılmıştır. Hastaya ilk müdahale, hasta ve amputatın nakli, ameliyat öncesi hazırlıklar değerlendirilmiştir. Sonuç: Parmak replantasyonun başarısı ameliyat öncesi koşulların iyileştirilmesiyle önemli ölçüde arttırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Amputasyon, Parmak Amputasyonu, Replantasyon Başarısı, Amputat Nakli

SS

Pnömonokokkal Polisakkarid Aşının Koah'lı Hastalarda Atak ve Hayat Kalitesi Üzerindeki Etkisi

Dr. Dilber Durmaz
Prof.Dr. Esra Uzaslan
Prof.Dr. Ercüment Ege

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Giriş: KOAH akut alevlenmesi, pulmoner fonksiyonlarda hızlı düşüşe ve sağlıkla ilişkili yaşam kalitesinde bozulmaya neden olarak hastalığın progresyonunda rol oynayabilir. Pnömonok aşısının KOAH hastalarındaki etkilerini değerlendirmek için 24 ay süren, randomize, prospektif, tek kör bir çalışma yürüttük. Metodlar: PV grubu, 23 valanlı pnömokok aşısı ile aşılanmış 116 KOAH hastasından; placebo grubu da placebo ile aşılanmış 28 KOAH hastasından oluşmakta idi. Tüm hastalar Temmuz 2006 ile Ekim 2008 arasında takip edildi; üçüncü ayda, birinci ve ikinci yılda değerlendirme yapıldı. Primer sonuçlar akut KOAH alevlenmesi, hospitalizasyon, antibiyotik kürü ve acil servis başvurusu idi. Yaşam kalitesi skorları, spirometrik değerler ve mortalite oranları da değerlendirildi. Bulgular: PV grubu ve placebo grubunda yaş (65.3±9.3, 64.9±8.8 sırasıyla), cinsiyet (108E,8K; 26E,2K sırasıyla), GOLD evre dağılımı açısından anlamlı farklılık saptanmadı. Tüm popülasyon grubunda; KOAH akut alevlenme ve antibiyotik kürü sayısı birinci ve ikinci yılın sonunda; acil servis başvuru sayısı üçüncü ayın, birinci ve ikinci yılın sonunda PV grubunda placebo grubuna göre daha düşüktü ($p<0.05$). Altmışbeş yaş üstü popülasyonda bu bulgulara ek olarak ikinci yılın sonunda hastaneye yatış sayısı PV grubunda placebo grubunda göre daha düşüktü ($p<0.05$). FEV1<0%40 ve 65 yaş altı olan popülasyonda ise KOAH alevlenme, antibiyotik kürü, acil servise başvuru ve hastaneye yatış sayıları açısından iki grup arasında anlamlı farklılık yoktu. İlk SGRQ skoru ile karşılaştırıldığında üçüncü ayın, birinci ve ikinci yılın SGRQ skorundaki artış PV grubunda anlamlı idi ($p<0.05$). Sonuç: Pnömonok aşısı KOAH'lı hastalarda, akut alevlenme, antibiyotik kürü ve acil servis başvuru sayısını azaltabilir, ek olarak 65 yaş üstü KOAH hastalarında hastaneye yatış sayısını azaltabilir. Bunların sonucunda da pnömokok aşısı KOAH'lı hastalarda sağlıkla ilişkili yaşam kalitesini arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Koah, Koah Alevlenme, Pnömonok Aşısı

Impact of Pneumococcal Polysaccharide Vaccine On Exacerbation and Quality of Life in Copd Patients

Abstract: Introduction: Exacerbations of COPD cause rapid decline in pulmonary functions and lead to deterioration of quality of life that might play role in the progression of disease. We conducted a 24 months prospective, single-blind trial to evaluate the effect of pneumococcal vaccination in COPD patients. Subjects and Method: Pneumococcal vaccinated group (PV group) consisted of 116 COPD patients vaccinated with 23-valent polysaccharide pneumococcal vaccine (PPV) whereas placebo group consisted of 28 COPD patients vaccinated with placebo. All patients were followed up between July 2006 and October 2008; assessed at third month, first and second year. Primary outcomes were number of exacerbation, hospitalization, antibiotic course and emergency department visit (EDV). Quality

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

of life scores, spirometric values and mortality rates were also assessed. Results: There wasn't any difference in terms of age (65.3 ± 9.3 , 64.9 ± 8.8 respectively), sex (108M,8F; 26M,2F respectively) and GOLD stage distribution between PV and placebo group ($p<0.05$). Number of exacerbations, antibiotic courses at the end of first and second year; EDV's at the end of third month, first and second year was lower in PV group compared placebo group in all patients ($p<0.05$). Additionally number of hospitalisations in PV group was lower compared to placebo group at the end of second year in the patient aged ≥ 65 ($p<0.05$). There wasn't any difference between two groups in terms of exacerbation, hospitalization, antibiotic course and EDV in the patients aged <65 and $FEV_1<40\%$. St George's Respiratory Questionnaire (SGRQ) scores of PV group at the end of third month, first and second year compared to initial SGRQ score improved ($p<0.05$). Conclusion: PPV can reduce the number of exacerbations, antibiotic courses and EDV's in COPD patients; additionally it can reduce number of hospitalizations in patients with COPD aged ≥ 65 . As a result of these finding, it improves health-related quality of life in COPD patients.

Keywords: Copd, Copd Exacerbation, Pneumococcal Vaccine

SS

Preemptif Gabapentin Kullanımının Laparoskopik Kolesistektomi Sonrası Postoperatif Analjezik Kullanımına Etkisi

**Dr. Abdullah Ömer Atsal
Dr. Ömer Faruk Boran**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Günümüzde ağrı yalnızca hastanın hekime başvurmasını sağlayan bir uyarı değil, başlı başına bir hastalık olarak karşımıza çıkmaktadır. Ağrı konusunun tıpta belli bir disiplin ile değerlendirilmesiyle hem ağrı mekanizması hem de tedavisiyle ilgili yeni ve büyük olanaklar sağlanmıştır. Modern cerrahi teknikleri ve gelişmiş anestezi yöntemlerine rağmen, cerrahi girişim sonrası optimal hasta bakımı için postoperatif ağrının giderilmesi esastır. Postoperatif dönemde gelişen ağrının şiddeti, cerrahi travmanın büyüklüğüne, anestezik yaklaşıma, hastanın fizyolojik, psikolojik, emosyonel ve sosyokültürel yapılarının rol aldığı faktörlere bağlı olarak değişmektedir. Cerrahi travma ve strese fizyolojik yanıtta pulmoner, kardiyovasküler, gastrointestinal, metabolik ve nöroendokrin istenmeyen değişiklikler olmaktadır. Bu nedenle cerrahiden sonra oluşan ağrının tedavisinde ana hedefler; hastalarda oluşabilecek rahatsızlığı ortadan kaldırmak ya da azaltmak, iyileşme sürecini kolaylaştırmak, tedaviye bağlı olarak ortaya çıkabilecek yan etkilerden sakınmak ile tedavinin yararlanım etkinliğini içermektedir. Abdominal cerrahi girişimler içerisinde geniş yer tutan kolesistektomi operasyonları, günümüzde açık ve laparoskopik olmak üzere iki şekilde yapılmaktadır. Laparoskopik girişimlerde cerrahi travmanın yanı sıra intraperitoneal olarak verilen karbondioksitin lokal irritasyonu ve intraabdominal basınç artışı postoperatif dönemde ağrı oluşumunu etkilemektedir. Son yıllarda yaygınlaşan laparoskopik girişimler klasik cerrahiye göre belirgin üstünlükler taşımaktadır. Laparoskopik cerrahinin en yaygın uygulandığı girişim ise laparoskopik kolesistektomidir. Bu çalışmada, laparoskopik kolesistektomilerde preoperatif peroral gabapentin verilen ve verilmeyen hastalarda postop intravenöz parasetamol kullanarak oluşturulan analjezik etkinin kalitesinin belirlenmesi hedeflendi.

Anahtar Kelimeler: Preemptif, gabapentin

SS

Psikiyatri Hemşireliğinde Yaşam Kalitesi: Sistemik Derleme

Dr. Öğretim Üyesi Ceyda Başoğul

ÖZ: Sağlık profesyonelleri için yaşam kalitesi, iş yaşamının hem olumlu hem de

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

olumsuz yönlerini içerir. Olumlu yönü şefkat doyumu iken, olumsuz yönü tükenmişlik ve ikincil travma stresi kavramlarının birleşmesiyle oluşan şefkat yorgunluğu olarak karşımıza çıkar. Yaşam kalitesi düzeyi kaliteli ve güvenli bakımı etkiler. Bu sistematik derleme, psikiyatri birimlerinde çalışan hemşirelerinin yaşam kalitesini inceleyen araştırmaları değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Literatür taraması, “psikiyatri hemşiresi(psychiatric nurse)”, "ruh sağlığı hemşiresi(mental health nurse)", “yaşam kalitesi(quality of life)", “şefkat doyumu(compassion satisfaction)”, tükenmişlik (burnout)” ve “şefkat yorgunluğu(compassion fatigue)” anahtar kelimeleri ile çeşitli kombinasyonlar yapılarak Pubmed, Google Scholar, Science Direct, Medline, Cochrane, Web of Science, Wiley, Ebsco Host, Ulakbim, Türk Medline veri tabanlarında, 15-30 Nisan 2019 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Dâhil etme/dışlama ölçütleri doğrultusunda yapılan elemeler sonunda araştırma kapsamına yedi çalışma alınmıştır. İncelenen çalışmalarda psikiyatri birimlerinde çalışan hemşirelerin tükenmişlik, ikincil travma stresi ve şefkat doyumu düzeyleri değişiklik (düşük, orta, yüksek) göstermektedir. Ancak yaşam kalitesinin düşük olmasının işyeri şiddetinden daha çok iş stresiyle ilişkili olduğu ayrıca ikincil travmatik stres ile tükenmişlik arasında pozitif, ikincil travmatik stres ile şefkat doyumu arasında negatif yönlü bir ilişki olduğu saptanmıştır. Psikiyatri birimlerinde çalışan hemşirelerin yaşam kalitesini ve etkileyen faktörleri inceleyen çalışmaların yanında yaşam kalitesini yükseltmek için girişimsel çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yaşam Kalitesi, Psikiyatri, Ruh Sağlığı, Hemşire.

Quality of Life in Psychiatric Nursing: Systematic Review

Abstract: For health professionals, quality of life includes both positive and negative aspects of work life. While the positive aspect is the satisfaction of compassion, the negative aspect is fatigue of compassion which is formed by the combination of burnout and secondary trauma stress. Quality of life affects quality and safe care. This systematic review was conducted to evaluate the researches investigating the quality of life of nurses working in psychiatric units. The literature review was conducted between 15-30 April 2019 in Pubmed, Google Scholar, Science Direct, Medline, Cochrane, Web of Science, Wiley, Ebsco Host, Ulakbim, Türk Medline databases by using various combinations of keywords with “psikiyatri hemşiresi (psychiatric nurse)”, "ruh sağlığı hemşiresi (mental health nurse)", “yaşam kalitesi (quality of life)", “şefkat doyumu (compassion satisfaction)”, tükenmişlik (burnout)” ve “şefkat yorgunluğu (compassion fatigue)”. Eliminations were made according to inclusion/exclusion criteria and 7 studies were included in the research. In the studies examined, the burnout, secondary trauma stress and compassion satisfaction levels of nurses working in psychiatric units show a change (low, medium, high). However, lower quality of life was associated with job stress rather than workplace violence, and there was a positive

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

correlation between secondary traumatic stress and burnout, and a negative correlation between secondary traumatic stress and compassion satisfaction. In addition to the studies examining the quality of life of the nurses working in psychiatry units and the factors affecting them, interventional studies are needed to improve the quality of life.

Keywords: Quality of Life, Psychiatry, Mental Health, Nurse.

SS

Psikofizyolojik İnsomnia ve Prediyabet İlişkisi

Dr. Öğretim Üyesi Murat Kayabekir

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Giriş ve Amaç: Uyku süresinin kısılmasının azalmış glukoz tolerans testine yol açtığı sınırlı sayıda çalışmada gösterilmiştir. Bu çalışma kronik insomnia prediabet ilişkisini ortaya koymayı amaçlamaktadır. Gereç Yöntem: 136 hasta, 50 kontrol [E/K, 84/102; Yaş ortalaması (\pm SD), $37,7 \pm 14,2$ yıl] çalışmaya dahil edilmiştir. Psikofizyolojik insomnia; kronik insomniakların büyük bir kısmını oluşturur; dahil edilen hastalar tanı kriterlerini karşılamaktadır. Açlık plazma glukozu (APG): 100-125 mg/dl, HbA1C: %5.7-6.4 değerleri arasında olanlar prediabet tanısı almıştır. Gruplar arası yaş, cinsiyet, VKİ (Vücut Kitle İndeksi), APG, HbA1C arasındaki ilişki karşılaştırılmıştır. Bulgular: Gruplar arasında; cinsiyet ve yaş değerleri yönünden istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı ($p>0,05$), kontrol grubunun VKİ değerlerinin daha yüksek olduğu; insomniakların APG ve HbA1C değerlerinin daha yüksek olduğu bulunmuştur ($p<0,05$). İnsomniakların %28,7' si, kontrol grubunun %14' ünün APG' u 100mg/dl' nin üzerinde idi ($p=0,032$). İnsomniakların %44,1' i, kontrol grubunun %20' sinin HbA1C' si %5.7-6.4 arasında idi ($p=0,005$). Sonuçlar: İnsomniakların prediabet olma oranı anlamlı düzeyde yüksekti. Toplumda çok sık karşılaşılan psikofizyolojik insomnia ve diyabet öncüsü olan prediyabet ilişkisinin varlığı bu çalışma ile ortaya konmuştur. İnsomnia tedavi edilebilirse prediyabet riskide ortadan kaldırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Uyku, Glukoz Homeostazisi, İnsomnia, Prediabet

Relationship Between Psychophysiological Insomnia and Prediabet

Abstract: Background and Aim: It has been shown in a limited number of studies that shortened sleep time leads to decreased glucose tolerance test. This study aims to reveal the relationship between chronic insomnia and prediabetes. Materials and Methods: 136 patients, 50 controls [M/F, 84/102; Mean age (\pm SD), 37.7 ± 14.2 years] were included in the study. Psychophysiological insomnia; constitutes the majority of chronic insomniacs in which the included patients meet the diagnostic criteria. Fasting plasma glucose (FPG): 100-125 mg/dl, HbA1C values between 5.7-6.4% were diagnosed as prediabetes. The relationship between age, sex, BMI (Body Mass Index), FPG, HbA1C was compared between the groups. Findings: Among the groups; there was no statistically significant difference in terms of gender and age ($p> 0.05$), and BMI values of the control group were higher; FPG and HbA1C values of insomniacs were found to be higher ($p <0.05$). 28.7% of the insomniacs and 14% of the control group had an FPG above 100mg / dl ($p = 0.032$). The 44.1% of the insomniacs and 20% of the control group for the HbA1C were between 5.7-6.4% ($p = 0.005$). Results: The rate of insomniacs being prediabetes was significantly higher. If insomnia can be treated, the risk of prediabetes can also be eliminated.

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Keywords: Sleep, Glucose Homeostasis, İnsomnia, Prediabetes

SS

Reg3 γ Overekspresyonunun Mürin Deneysel Otoimmün Ensefalit (Eae) Modeline Etkileri

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Eken

ÖZ: Amaç: Reg3 γ bir antimikrobiyal peptid olup bağırsak ve deride yaşayan mikrobiyal komünitenin kontrol altında tutulmasında işlev görmektedir. Bugüne

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

değın Reg3 γ peptidinin multiple skleroz hastalığının fare modelinde etkileri incelenmemiştir. Bu çalışmada hidrodinamik gen transferi ile gerçekleştirilen Reg3g overekspresyonu yaptığımız C57BL/6 farelerde deneysel otoimmün ensefalit (EAE) modelinin gelişimi ve overekspresyonun hastalığa etkileri incelenmiştir. Gereç ve Yöntem: Reg3 γ veya kontrol plasmidi ile hidrodinamik gen over ekspresyonu yapılan C57BL/6 farelerde MOG35-55 immünizasyonu ile deneysel otoimmün ensefalit (EAE) modeli geliştirilmiş, hastalık patogenezi; EAE skorlaması, spinal kord Luxol Fast boyaması, ve merkezi sinir sistemine infiltre olan hücrelerin miktarı ve ürettikleri sitokinlerin intraselüler sitokin boyama ile ölçülmesi gerçekleştirilerek değerlendirilmiştir ve overekspresyonun hastalığa etkileri incelenmiştir. Bulgular: Reg3g over ekspresyonu yapılan farelerde kontrol grubuna göre daha şiddetli EAE gelişmiş, sinir sistemine infiltre olan T hücre sayısı ve ürettikleri IL-17, IFN- γ sitokinleri miktarları artmıştır. Reg3g içeren supernatanlar lenfosit kültürlerine konulduğunda Foxp3+ Treg hücrelerinin azaldığı görülmüştür. Sonuç: Bu sonuçlar Reg3 γ antimikrobiyal peptidinin farede oluşturulan multiple skleroz modelinde Treg hücrelerini azaltarak patogeneze katkıda bulunabileceğini ve Reg3g nötralizasyonu çalışmalarının EAE modelinde değerlendirilmesinin önemini altını çizmektedir.

Anahtar Kelimeler: Reg3 γ , Eae, Hidrodinamik Gen Ekspresyonu

SS

Sağ Aksilla Lokalizasyonunda Apokrin Karsinom Tanılı Bir Olgunun Tanı, Tedavi ve Takip Süreci

Dr. Baki Tarakçı
Dr Ioannis Papisotiriou

ÖZ: Sağ Aksillada Kitle Nedeniyle Geel Cerrahi Kliniğine Başvuran bir hastada

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

yapılan eksizyonel biopsi neticesinde apokrin karsinom tanısı gelmiş olup sonrasında aksiller lenf nodu diseksyonu yapılmıştır. Sadece kitle kayıtlı materyalde apokrin karsinom tanısı mevcut olup lenf nodlarında herhangi bir maligniteye rastlanmamıştır. Yapılan PET CT Bilateral mamografi ve Meme USG incelemelerinde herhangi bir odak saptanmamış olup hasta izole sağ aksilla lokalizasyonlu pür Apokrin karsinom olarak kabul edildi. Apokrin karsinom apokrin ter bezleri yönünde diferansiyasyon gösteren nadir görülen malign bir tümördür. Görülme sıklığı % 0.3 - 0.4 olarak görülen nadir bir tümördür. Tedavisi cerrahi eksizyon takiben radyoterapi olup kemoterapi ile ilgili bir standart yoktur

Anahtar Kelimeler: Apokrin Karsinom - Sağ Aksiller

SS

Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde Öğrenim Gören Öğrencilerin Manevi Destek Algısını Etkileyen Etmenlerin Belirlenmesi

**Dr. Öğretim Üyesi Burcu Arkan
Fatma Kaplan**

ÖZ: Manevi yönden sağlıklı kişide değerler, amaçlar, inançlar ve ilişkiler arasında

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

çok önemli bir denge vardır. Bu araştırma Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrencilerin Manevi Destek Algısını Etkileyen Etmenlerin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı türde yapılmıştır. Hemşirelik bölümünde okuyan 453 öğrenciyle gerçekleştirilmiştir. Veriler ,sosyo-demografik bilgi formu ve Manevi Destek Algısı Tespit Ölçeği (MDA) beşli Likert tipi derecelendirme ölçeği ile toplanmış; Araştırmada elde edilen veriler, SPSS for Pages 22.0 programı kullanılarak saptanmıştır. İki bağımsız grubun karşılaştırılmasında Mann-Whitney U Testi, ikiden fazla bağımsız grupların karşılaştırılmasında Kruskal Wallis testi kullanılmıştır. Katılımcıların Manevi Destek Algı düzeyinin sınıf, bölümü isteyerek seçme, şuan nerede kaldıkları, gelir durumu, şuan bir işte çalışma durumu, en uzun yaşadıkları yer, baba eğitim durumu, anne eğitim durumu, anne/baba çalışma durumu ve manevi destek algısı ile ilgili bilgi eğitim alma durumu değişkenine göre değişmediğini görülmektedir ($p < 0,05$) Katılımcıların manevi destek algı puan ortalaması $51,3598 \pm 8,95544$ olarak ve yüksek düzeyde olduğu bulunmuştur. Bu araştırmadan çıkan sonuca göre, hemşirelerin hastalarına bütüncül hemşirelik bakımı çerçevesinde empatik yaklaşım sergiledikleri ya da sahip oldukları kültürel özellikler ile dini değerlerden de etkilenecek bakım verici rollerini gerçekleştirdikleri söylenebilir. Sonuç olarak hemşirelik öğrencilerinin Manevi Destek Algısı toplam puan ortalaması düzeyinin yüksek ($51,3598 \pm 8,95544$) olduğu tespit edilmiştir. Ulaştığımız bu sonuç bize hemşirelik öğrencilerinin belirli oranda olumlu maneviyat ve manevi bakım algısına sahip olduklarını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, maneviyat, holistik Bakım, manevi Destek.

SS

Semptomatik Trigeminal Nevraljide 3d Cıss Sekansı İle Mrg Bulguları

Dr. Öğretim Üyesi Ferhat Cüce

ÖZ: Giriş: Trigeminal Nevralji (TN) ; trigeminal sinirin dallarının dermatomlarına uyan bölgede ani elektrik çarpması tarzında ağrılardır. Nedeni tespit edilenler semptomatik ,yapılan tetkiklere rağmen nedeni bulunamayanlar idiopatik olarak

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

kabul edilirler. Amacımız, TN etyolojisine yönelik yapılan spesifik manyetik rezonans görüntüleme (MRG) yöntemleri ile trigeminal sinirin komşu yapılar özellikle vasküler yapılar ile anatomik ilişkisini göstererek, görüntülemelerden elde edilen anatomik varyasyonlardan hangilerinin nevralfiform ağrı ile ilişkili olduğunu saptamaktır. Materyal ve Metod Klinik TN tanısı almış, 18 yaşından büyük, ve etyolojik nedene yönelik kontrastlı beyin MRG -3D CISS (three-dimensional constructive interference in steady-state) yapılan 12 hasta kabul edildi. Beyin MRG' de trigeminal sinirin beyin omirilik sıvısı içerisindeki kısmının çevre anatomik yapılar ile olan ilişkisi değerlendirildi. Trigeminal sinir ile vasküler veya herhangi bir lezyonla arasında temas saptanan hastalar semptomatik TN olarak kabul edildi. Tartışma TN ağrılarının daha sık sağ tarafta olduğu bazı hastalarda sinir basısı iki taraflı olmasına rağmen tek taraflı ağrı görülebilmekteydi. Semptomatik vasküler bası genellikle trigeminal sinirin proksimalinde, ağrılı olmayan tarafta ise vasküler bası trigeminal sinirin distalindeydi.

Anahtar Kelimeler: Trigeminal Nevralji, Manyetik Rezonans Görüntüleme, Cıss

Mri Findings With 3d Cıss Sequence in Symptomatic Trigeminal Neuralgia

Abstract: Login: Trigeminal Neuralgia (TN); the pain in the form of sudden electric shock in the area that matches the dermatomes of the branches of the trigeminal nerve. Those whose causes are identified are symptomatic and those whose causes cannot be found despite the tests are considered idiopathic. The aim of this study is to determine the anatomic relationship between the trigeminal nerve and adjacent structures, especially vascular structures, by using magnetic resonance imaging (MRI) methods for the etiology of TN. Material and Method Twelve patients over the age of 18 with clinical diagnosis of TN and underwent contrast-enhanced brain MRI-3D CISS (etiology) were accepted. In brain MRI, the relation of the trigeminal nerve in the cerebrospinal fluid with the surrounding anatomical structures was evaluated. Patients with contact with the trigeminal nerve and vascular or any lesion were considered symptomatic TN. Discussion Unilateral pain was seen in some patients with TN pain on the right side, although nerve compression was bilateral. The symptomatic vascular compression was usually proximal to the trigeminal nerve and the distal side of the trigeminal nerve on the non-painful side.

Keywords: Trigeminal Neuralgia, Magnetic Resonance İmaging, Cıss

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

SS

Transtibial Amputasyonlu Protez Kullanan Hastalarda Yürüme ve Dengenin Değerlendirilmesi

Dr. Öğretim Üyesi Abdulkadir Aydın

ÖZ: Amaç: Transtibial amputasyon (TTA) vasküler ve vasküler olmayan nedenlere bağlı olarak gelişen diz altı amputasyonlardır. Tüm amputasyonların %65'ini oluşturur. Çalışmamızdaki amaç TTA geçiren hastalarda yürüme ve dengeyi değerlendirerek düşme risklerini araştırmaktır Materyal Metod; Çalışmaya yaş

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ortalamaları 51.5 ± 7.4 olan 37 hasta (20 erkek, 17 kadın) dahil edildi. Hastaların demografik verileri, amputasyon süreleri ve protez kullanımı ile ilişkili klinik verileri kaydedildi. Dengeyi cinsiyet, protez kullanım süresi, amputasyon tarafı ve amputasyon nedeni değişkenleri kullanılarak Tinetti yürüme ve denge skalası ile değerlendirildi. Amputelerin düşme riski araştırıldı. Bulgular TTA'lu hastaların Tinetti yürüme, denge ve total olarak değerlendirildiğinde skorların anlamlı olduğu gözlemlendi ($p < 0.05$). Sonuç olarak TTA'lu hastalarda yürüme ve dengede bozulmalar olmaktadır hasta düşme bile düşme korkusu günlük yaşam aktivitelerini bozmaktadır. Hastaya verilecek protez eğitimi ile düşme riskinin önüne geçileceği görüşünderiz.

Anahtar Kelimeler: Diz Altı Amputasyon, Protez, Denge, Düşme

Assessment of Gait and Balance in Transtibial Amputated Prosthesis Patients

Abstract: Aim; Transtibial amputations (TTA) are below-knee amputations due to vascular and non-vascular causes. 65% of all amputations. The aim of our study was to investigate the risk of falls in patients with TTA by assessing gait and balance. Material Method; Thirty-seven patients (20 males, 17 females) with a mean age of 51.5 ± 7.4 years were included in the study. Demographic data, amputation times and clinical data related to prosthesis use were recorded. The balance was assessed by Tinetti walking and balance scale using variables such as gender, duration of prosthesis use, amputation side and cause of amputation. The fall risk of amputees was investigated. Results The scores of TTA patients were found to be significant when Tinetti was evaluated as walking, balance and total ($p < 0.05$). As a result, walking and balance deterioration occurs in patients with TTA, even if the patient does not fall, fear of falling disrupts daily living activities. We believe that the risk of falling will be prevented by prosthesis training given to the patient.

Keywords: Below-Knee Amputation, Prosthesis, Balance, Fall

SS

Türk Populasyonuna Ait Atlas ve Axis Morfometrisinin Değerlendirilmesi

Prof.Dr. Ahmet Hilmi Yücel

Dr. Sema Polat

Arş.Gör.Dr. Ayşe Gül Uygur

ÖZ: Amaç: Atlas ve Axis'in anatomik yapısı ve morfometrik ölçümlerini belirlemek amacı ile yapıldı. Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada cinsiyeti belli

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

olmayan yetişkin Türk popülasyonuna ait 24 adet Atlas ve 22 adet Axis'e ait antropometrik ölçümler yapıldı. Verilerin analizi için SPSS 21.00 paket programı kullanıldı. Ölçümlere ait minimum, maximum, ortalama ve standard sapma değerleri elde edildi. Sağ ve sol taraf ölçümlerinde anlamlı farklılık olup olmadığını göstermek için Paired Samples T Testi kullanıldı. Bulgular: Atlas maksimum anteroposterior genişliği $42,80 \pm 4,03$ mm; atlas maksimum transvers genişliği $68,71 \pm 11,03$ mm; massa lateralis arası mesafe $23,97 \pm 4,58$ mm; tuberculum anterior genişliği $6,07 \pm 2,70$ mm; tuberculum posterior genişliği $4,78 \pm 1,50$ mm; fovea articularis superior anteroposterior genişlik (sağ; $19,51 \pm 3,46$ mm, sol; $19,11 \pm 3,30$ mm); fovea articularis transvers genişlik (sağ; $9,57 \pm 3,32$ mm, sol; $8,48 \pm 2,89$ mm); facies articularis inferior anteroposterior genişlik (sağ; $16,24 \pm 2,30$ mm, sol; $15,14 \pm 2,39$ mm); facies articularis inferior transvers genişlik (sağ; $12,23 \pm 2,33$ mm, sol; $12,91 \pm 2,36$ mm); foramen transversarium anteroposterior genişlik (sağ; $7,34 \pm 1,51$ mm, sol; $6,94 \pm 1,16$ mm); foramen transversarium transvers genişlik (sağ; $6,12 \pm 1,68$ mm, sol; $5,65 \pm 1,04$ mm); foramen vertebrae anteroposterior genişlik $29,34 \pm 3,43$ mm; foramen vertebrae transvers genişlik $26,16 \pm 2,24$ mm; fovea dentis anteroposterior genişlik $7,98 \pm 2,03$ mm; fovea dentis transvers genişlik $8,94 \pm 3,04$ mm; dens axis maksimum anteroposterior genişlik $8,78 \pm 1,09$ mm; dens axis maksimum transvers genişlik $8,78 \pm 1,31$ mm; dens axis uzunluğu $14,07 \pm 1,80$ mm; dens axis facies articularis anterior superior inferior genişlik $9,25 \pm 2,07$ mm; dens axis facies articularis anterior transvers genişlik $7,10 \pm 1,88$ mm; axis maksimum superior inferior uzunluk $34,08 \pm 4,43$ mm; axis maksimum anteroposterior genişlik $44,54 \pm 4,31$ mm; axis maksimum transvers genişlik $48,94 \pm 4,54$ mm; axis foramen vertebrae anteroposterior genişlik $20,71 \pm 3,68$ mm; axis foramen vertebrae transvers genişlik $23,29 \pm 2,34$ mm; foramen transversarium anteroposterior genişlik (sağ; $5,78 \pm 1,44$ mm, sol; $5,78 \pm 1,22$ mm); foramen transversarium transvers genişlik (sağ; $5,40 \pm 1,05$ mm, sol; $6,54 \pm 1,37$ mm); facies articularis superior anteroposterior genişlik (sağ; $14,50 \pm 2,00$ mm, sol; $14,65 \pm 1,88$ mm); facies articularis superior transvers genişlik (sağ; $14,36 \pm 2,07$ mm, sol; $14,34 \pm 1,88$ mm), facies articularis inferior anteroposterior genişlik (sağ; $8,82 \pm 2,34$ mm, sol; $9,01 \pm 2,73$ mm); facies articularis inferior transvers genişlik (sağ; $9,67 \pm 2,18$ mm, sol; $9,27 \pm 1,77$ mm) olarak ölçüldü. Ayrıca, Atlas facies articularis inferior anteroposterior genişlik ve axis foramen transversarium transvers genişlik ölçümlerinde sağ ve sol tarafta anlamlı farklılık bulundu ($p < 0,05$). Sonuç: Atlas ve axis'in anatomik yapısı ve morfometrik ölçümleri özellikle spinal cerrahide ve çeşitli cerrahi tekniklerde klinik açıdan önemlilik gösterirken, ölçümler de görülen farklılıklara ırk ve coğrafik koşulların etkili olduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Atlas, Axis, Atipik Servikal Vertebrae, Morfometri

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

SS

**Türkiye'nin Kuzeydoğusunda Yaşayan Diyabetlilerde Görülen Kronik Hastalık ve
Diyabet Komplikasyonları Hastane Prevalansı**

Doç.Dr. Ayfer Bayındır Çevik

ÖZ: Amaç: Bu çalışmanın amacı Türkiye'nin Kuzeydoğusunda yaşayan diyabetlilerde görülen kronik hastalık ve diyabet komplikasyonlarının hastane

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

prevalansını ortaya koymaktır. Metod: Bu çalışma tanımlayıcı olarak planlandı. Araştırma verileri Mart-Haziran 2016 tarihleri arasında, Rize Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Diyabet Polikliniği'ne başvuran hastalardan toplandı. Çalışmaya 122 diyabetli dahil edildi. Çalışmada araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulan anket kullanıldı. İstatiksel yöntem olarak yüzdeler, sıklık, ortalama, standart sapma kullanıldı. Bulgular: Çalışma grubunun %62'si kadın, %82'si evli ve %90.9'u ise tip 2 diyabetlidir. Diyabetlilerin %16.5'i aktif sigara içicisi, %9.9'u ise alkol kullanıcısıdır. Yaş ortalaması 57.28±13.99'dur. Açlık kan şekeri ortalaması 160.66±64.178, HbA1c ortalaması ise 8.017±1.67 olarak belirlendi. Diyabetlilerde en sık hipertansiyon (%60.3) görülmekte olup, en sık görülen diyabet komplikasyonu ise nöropatidir (%40.5). Sonuç ve Öneriler: Diyabetlilerde kronik hastalık ve gelişen diyabet komplikasyonları hastane prevalansının belirlenmesi uygun eylem planlarının belirlenmesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Diyabet, Kronik Hastalık, Diyabet Komplikasyonu, Hastane Prevalansı

The Hospital Prevalence of Chronic Diseases and Diabetes Complications Encountered in Diabetic Patients Living in the Northeast of Turkey

Abstract: Purpose: The study aims to reveal the hospital prevalence of chronic diseases and diabetes complications encountered in diabetic patients living in the Northeast of Turkey. Method: The study was planned as a descriptive study. Study data were collected from the patients who had applied to the Diabetes Polyclinic in Rize Training and Research Hospital between March-June 2016. A total of 122 diabetic patients were included in the study. A questionnaire which was developed by the researchers in line with the literature was used in the study. Percentage distributions, frequency, mean and standard deviation were used as statistical methods. Findings: 62% of the study group were women, 82% were married and 90.9% had type 2 diabetes. 16.5% of the diabetic patients were active smokers and 9.9% were alcohol users. Their age average was found to be 57.28±13.99 years. It was determined that average preprandial blood glucose was 160.66±64.178 and average HbA1c was 8.017±1.67. It was found that diabetic patients often suffered from hypertension (60.3%) and the most frequent diabetes complication was neuropathy (40.5%). Conclusion and Suggestions: It is important to determine the hospital prevalence of chronic diseases and developing diabetes complications encountered in diabetic patients in order to establish appropriate action plans.

Keywords: Diabetes, Chronic Disease, Diabetes Complication, Hospital Prevalence

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

SS

Work Health and Safety Principles for Health Workers

Dr. Hava Gökdere Çınar
Dr. Dilek Yılmaz

ÖZ: Work health and safety means ensuring the right to a healthy life of workers in

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

a workplace, and providing the necessary environment and taking the necessary measures for protection from physical and mental harm. Particularly in the health sector, even though the provision of safe, good quality and efficient health services is related to suitable working conditions, the health and safety of health workers is a topic which has long been neglected. The application of worker safety in the health sector is evaluated in the context of the control and prevention of infections, laboratory safety, radiation safety, a safety reporting system, training of workers in patient and worker safety, and the foundation of patient and worker safety committees. However, it is a more inclusive topic which must be taken seriously both by health professionals and by management. In conclusion, in order for health workers to be able to carry out their professions in safety, measures must be taken against risks, action plans must be implemented, training must be given in work health and safety, the participation of managers and health workers must be secured in worker safety, a worker safety culture must be created, and nationwide arrangements must be made to determine the framework of national law and procedures, to include both the public and the private health sectors.

Anahtar Kelimeler: Health Workers, Work Health, Safety Principles, Risk, Health Sector.

Work Health and Safety Principles for Health Workers

Abstract: Work health and safety means ensuring the right to a healthy life of workers in a workplace, and providing the necessary environment and taking the necessary measures for protection from physical and mental harm. Particularly in the health sector, even though the provision of safe, good quality and efficient health services is related to suitable working conditions, the health and safety of health workers is a topic which has long been neglected. The application of worker safety in the health sector is evaluated in the context of the control and prevention of infections, laboratory safety, radiation safety, a safety reporting system, training of workers in patient and worker safety, and the foundation of patient and worker safety committees. However, it is a more inclusive topic which must be taken seriously both by health professionals and by management. In conclusion, in order for health workers to be able to carry out their professions in safety, measures must be taken against risks, action plans must be implemented, training must be given in work health and safety, the participation of managers and health workers must be secured in worker safety, a worker safety culture must be created, and nationwide arrangements must be made to determine the framework of national law and procedures, to include both the public and the private health sectors.

Keywords: Health Workers, Work Health, Safety Principles, Risk, Health Sector.

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

SS

Yaşlı İstismar ve İhmali

**Dr. Öğretim Üyesi Didem Ayhan
Dr. Öğretim Üyesi Hilal Seki Öz**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Dünyanın yaşlı nüfusu oranı 2016 Dünya Bankası verilerine göre %8,5 olmakla birlikte 2050 itibariyle bu yaşlı nüfus oranının %19'lara ulaşması beklenmektedir. Ülkemizde ise Türkiye İstatistik Kurumunun verilerine göre yaşlı nüfus oranı 2018 yılında %8,7'dir. 2060 yılında bu oranın %22,6'ya yükselmesi tahmin edilmektedir. Yaşlı nüfusun artması ile kronik hastalıklar, yeti yitimleri, yoksulluk, yalnızlık hissi gibi bireyin başkasına fiziksel, ekonomik ve duygusal olarak bağımlılığını arttıran durumlar da artmaktadır. Bu durum yaşlı bireylerin bakımının üstlenilmesini ve sürdürülmesini zorlaştırmakta ve istismar ve ihmali neden olabilmektedir. Yaşlı istismarı, fiziksel, ruhsal ve/veya sosyal olarak iyilik halini bozan her türlü kötü muameleyi kapsamaktadır. Uluslararası Yaşlı İstismarının Önlenmesi Kuruluşu ve Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) Toronto Deklarasyonu'nda yaşlı istismarı "Güven beklentisi olan herhangi bir ilişkide yaşlıya zarar veren veya strese sokan tek ya da tekrarlayan uygunsuz davranışlarda bulunmasıdır" şeklinde tanımlanmaktadır. Yaşlı ihmali ise gereken ilgiyi göstermeme, ihtiyaçlarını karşılamama olarak tanımlanabilir. Küresel bir sorun olan ve yaşlı nüfusunun giderek artmasıyla daha da önemli bir sorun haline gelen yaşlı istismarı ve ihmali, doğrudan fiziksel şiddet ile ruhsal yönden bireyi zedelemek arasındaki geniş bir açığı kapsamaktadır. Yaşlı istismar ve ihmali bireyin kronik ve sakatlık durumunu kötüleştirebilmekte ve kişiyi daha bağımlı, savunmasız hale getirebilmektedir. Bu yüzden yaşlı istismar ve ihmali önleme, ortaya çıktıktan sonra mağdurların saptanması, devlet tarafından korunma ve bakım gereksinimlerinin karşılanması oldukça önemlidir. Öncelikle yaşlı istismarı ve ihmalinin belirtilerini ve risk gruplarını bilmek gereklidir. Toplumun bu konuyla ilgili bilgilendirilmesi, farkındalığın artırılması, bağımlı yaşlı olan ailelere sosyal destek sağlanması, yaşlı bireylerin haklarının korunmasına ilişkin gerekli yasal düzenlenmelerin yapılması ve bildirilen yaşlı istismar ve ihmali olgularına devletin sahip çıkması konu ile mücadeleyi kolaylaştıracaktır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, Yaşlı İstismarı, Yaşlı İmali

Elderly Abuse and Neglect

Abstract: The according to World Bank data, the world's elderly population proportion is 8.5% in 2016 and By 2050, this proportion of elderly population is expected to reach 19%. In our country the proportion of the elderly population is 8.7%, according to data from the Turkey Statistical Institute in 2018. It is estimated that this proportion will increase to 22.6% in 2060. With the increase of the elderly population, conditions such as chronic diseases, disability, poverty and feeling of loneliness increase the dependence of the individual physically, economically and emotionally. This situation makes it difficult to undertake the care and maintenance of the elderly and can lead to abuse and neglect. Elderly abuse includes all kinds of maltreatments that disrupt physical, mental and / or social well-being. International

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Elderly Prevention of Abuse Organization and the World Health Organization (WHO) elder abuse at the Toronto Declaration "Confidence forecast, which is made in a single or repeated inappropriate behavior that puts harm or stress to the elderly in any relationship," as described. The neglect of the elderly can be defined as not showing the necessary attention, not giving help to meet the needs or not meeting the needs. Elder abuse and neglect, which is a global problem and has become an important problem with the increasing number of elderly population, covers the wide angle between direct physical violence and mentally damaging the individual. Abuse and neglect of the elderly can worsen the individual's chronic and disability status and make the person more dependent and vulnerable. Therefore, it is very important to prevent the abuse and neglect of the elderly, to identify the victims after they occur, to meet the protection and care needs of the state. First of all, it is necessary to know the signs and risk groups of elderly abuse and neglect. Informing the society about this issue, raising awareness, providing social support to families with dependent elderly people, making necessary legal arrangements for the protection of the rights of elderly individuals, and protecting the reported cases of abuse and neglect by the state will facilitate the struggle against the issue.

Keywords: Elderly, Elderly Abuse, Elderly Neglect,

SS

Yenidoğan Hemşirelerin Enteral Beslenme Konusundaki Bilgi ve Deneyimlerinin İncelenmesi

**Doç.Dr. Şenay Çetinkaya
Uzman N. Ecem Oksal Güneş**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Enteral beslenme; oral, orogastrik (og) / nazogastrik (ng) prob ve transplorik prob bulunan hastalara besin verilmesidir. Bu yöntemler yenidoğanın gestasyon yaşı, klinik durumu ve oral beslenme yeteneğine göre seçilir. Bu araştırma, enteral beslenen hastalar için yenidoğan hemşirelerin bilgi, deneyim, kayıtlarını inceleyen nitel ve gözleme dayalı bir araştırmadır. Araştırma bir üniversite hastanesinin Yenidoğan Yoğun Bakım Kliniğinde çalışan yirmi iki hemşire (%73.3) ile yürütüldü. Veriler literatüre dayanarak geliştirilen “Gözlem ve Görüşme Formu” ile toplanmıştır. Üç gün boyunca hemşireler gözlenmiş ve hemşirelerle görüşme yapılmıştır. Tüm gözlemlerde hemşirelerin; besleme setini günlük olarak değiştirdikleri, düzenli olarak besleme tüpünün yerini ve rezidü miktarını kontrol ettikleri ve besleme tüpünden ilaç verdiği tespit edildi. Bununla birlikte, gözlemlerin %22.7'sinin, besleme tüpünü hemşireler tarafından güvenli bir şekilde sabitlenmediği, %27.2'sinin, kalan hacmi ölçülen enjektöre günlük tarihi yazmadığı ve %31.8'inin enjektörü yıkamadığı belirlendi. Gözlemlerin %13.6'sının yerleştirilen besleme tüpünün tarihini, beslenme seti ayar tarihinin %27.3'ünü, besleme tüpünün uzunluğunun %68.2'sini ve tümünde besleme tüpünün sayısının yazmadığı belirlenmiştir. Bütün hemşirelerin besin miktarını, rezidü miktarını ve içeriğini kaydettiği görülmüştür. Hemşirelerle yapılan görüşmeler sonunda, hemşirelerin %9' u enteral beslenme sırasında karşılaştıkları komplikasyonları belirlediklerini ifade etti. Görüşme sırasında tüm hemşirelerin enteral beslenme konusunda eğitildiklerini, probun beslenmeden önce yerinde olup olmadığını kontrol ettiklerini, rezidü kontrol yaptığını, işlemden önce ellerini yıkadıklarını, yiyecek enjektörünü bir yere sabitlediklerini ve negatif basınçla akmasına izin verdiklerini söylediler. Kliniklerde, hemşireler için enteral beslenme bakımı için bir rehber oluşturulması önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Enteral Beslenme, Yenidoğan, Hemşirelik

The Examination of the Knowledge and Experiences of Newborn Nurses About Enteral Nutrition

Abstract: Enteral nutrition; giving nutritions to the patients with oral, orogastric (og) / nasogastric (ng) probe and transploric probe. These methods are selected according to the gestational age, clinical status and oral feeding ability of the newborn. It is a qualitative research to examine the information, experience and records of newborn nurses for enteral fed patients. Twenty two nurses (73.3 %) were performed in Neonatal Intensive Care Clinics of a university hospital. The data were collected by “Observation and Interview Form” developed based on the literature. The nurses were observed for three days and interviews were made with the appointment of nurses. In all observations, nurses; It was determined that they changed the feeding set on a daily basis, they regularly checked the place of the feeding tube and the residual amount, and gave medication from the feeding tube.

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

However, it was stated that 22.7 % of the observations, didn't securely fix the feeding tube by nurses, 27.2 % did not write a daily date on the injector with residual volume measured, and % 31.8 did not wash the injector. It was determined that 13.6 % of the observations didn't write the date of inserted feeding tube, 27.3 % of the nutritional set change date, 68.2 % of the feeding tube outside the length of the feeding tube and the feeding tube number in all of them. It was observed that all the nurses recorded the amount of feed, residual amount and content. At the end of the interviews with nurses, 9 % of the nurses stated that they had aspiration among the complications they encountered during enteral feeding. During the interview, they stated that all of the nurses were educated about enteral nutrition, had control of whether the probe was in place before feeding, did residual control, washed their hands before the procedure, fixed the food injector to a place and allowed to flow spontaneously with negative pressure. In the clinics, it has been suggested to create a guide for enteral nutrition care for nurses.

Keywords: Enteral Feeding, Newborn, Nursing.

SS

Yenidoğan Servisinde Yatan Hastalarda Doğumsal Kalp Hastalıklarının Görülme Sıklığı

Uzman Eren Çağan

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Prof.Dr. Tamer Baysal

ÖZ: Amaç: Doğumsal kalp hastalıkları (DKH) en önemli doğumsal yapısal anomalilerden biridir. Gelişmiş ülkelerde hastalık sıklığı ve risk faktörleri hakkında oldukça fazla sayıda veri varken, ülkemizde bu hastalıklar açısından yeterli veri bulunmamaktadır. DKH doğumdan kısa süre sonra semptomatik hale gelebildiği gibi yıllarca asemptomatik olarak kalabilmektedir. Bu çalışmada amaç ünitemizde DKH sıklığını tespit etmek, hastanede başvuru nedenleri ve çocuk kardiyoloji konsültasyon sebeplerini incelemektir. Gereç ve Yöntem: Son bir yıl içinde herhangi bir nedenle yenidoğan yoğun bakım ünitesine (YYBÜ) yatırılan ve çocuk kardiyoloji değerlendirilmesi yapılan tüm hastalar çalışmaya dâhil edildi. Hastaların tanıları, demografik verileri, fizik muayene bulguları ve ekokardiyografik bulguları kayıt edildi. Bulgular ortalama \pm standart sapma ve % değerleri ile verildi. Gruplar student-T testi, ortalamalar ki-kare testi ile karşılaştırıldı. İstatiksel anlamlılık için $p < 0.05$ kabul edildi. Bulgular: YYBÜ yatan 724 hastanın kayıtları geriye dönük olarak incelendi. Toplam 232 (%32) bebek ekokardiyografi ile değerlendirildi. Bu bebeklerin 101'i prematüre (34.4 ± 2.58 hafta), 131'i matür (38.7 ± 0.78 hafta) ve yaş ortalaması 9.91 ± 9.04 gün, 113'ü erkek, 119'u kızdı. Ortalama doğum ağırlığı 2962 ± 281 gramdı (min: 670 gr, max; 6300 gr.). Yüz dokuz hastada (%46.9) ekokardiyografik olarak patoloji tespit edildi. On sekiz hastada (%16.5) siyanotik doğumsal kalp hastalığı (SDKH), 91 hastada (%83.5) asiyanotik doğumsal kalp hastalığı (ASDKH) tespit edildi. Ünitemizde genel olarak DKH sıklığı %15 (109/724), SDKH görülme sıklığı %2.4, ASDKH görülme sıklığı %12.5 olarak bulundu. Atriyal septal defekt ve/veya ventriküler septal defekt (%53.2) en sık ASDKH iken BAT (%4.5) en sık SHK idi. Cinsiyetler arasında DKH açısından istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktu ($p=0.20$). DKH hastalığı konan hastaların %49'u kardiyovasküler sistem dışı nedenler ile hastaneye yatırılmıştı. Siyanoz ve/veya üfürüm (%69.8) en sık konsültasyon sebebiydi. Sonuç: Semptom olup olmamasına bakılmaksızın tüm yenidoğanlar olası kardiyak patolojiler açısından dikkatle değerlendirilmelidirler.

Anahtar Kelimeler: Doğumsal Kalp Hastalığı, Yenidoğan Yoğun Bakım

SS

Yenidoğanda İşitme Kaybı ve Biyonik Kulak

Dr. Mümtaz Taner Torun

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Sağlıklı yenidoğanlarda görülen konjenital işitme kaybı oranı %0.1-0.6 arasındadır. İşitme kayıplarının erken tanı ve tedavisi, bireyin eğitim, öğretiminde, sosyal hayatında ve en önemlisi dil gelişiminde kritik öneme sahiptir. Bebeklerin konuşma ve dil gelişimi, yaşamın ilk yıllarında özellikle ilk aylarda oldukça hızlı gelişir. İşitme kayıplarının erken tanınması için tüm dünyada yenidoğan işitme tarama programları kullanılmaktadır. Bebek işitme ortak komitesi (Joint Committee of Infant Hearing-JCIH) tüm yenidoğanların 1 ay içinde işitme tarama programına katılmasını, taramadan geçemeyenlerin 3 ay içinde işitsel ve medikal değerlendirmelerinin yapılmasını ve 6 ay içinde kalıcı işitme kaybı tedavisinin planlanmasını önermektedir. Bu amaçlarla bebeğin doğumundan sonra uygulanan yenidoğan işitme taraması sıklıkla otoakustik emisyon (OAE) ve/veya beyin sapı uyarılmış refleksi (auditory brainstem response-ABR) ile yapılmaktadır. OAE ucuz, kolay uygulanabilir ve her yerde kolaylıkla ulaşılabilir olduğundan son derece pratiktir, bunun yanında tarama ABR de kısa sürede uygulanabilmesi açısından pratikte kolaylıkla kullanılmaktadır. Toplum arasında biyonik kulak olarak bilinen koklear implant, işitme cihazlarından fayda görmeyen ileri ve çok ileri derecede işitme kaybı olan hastalara yardımcı olmak için tasarlanmış elektronik bir işitme cihazıdır. Bu cihaz ses enerjisini elektik sinyallerine dönüştürerek kokleadaki spiral ganglion hücrelerini direk olarak uyarmayı amaçlar (8). Cihazın bir bölümü cerrahi yöntem ile kulak içine yerleştirilir ve dış taraftaki aparat ile sistem tamamlanır. Yenidoğan dönemindeki erken uygulamalar ve iyi bir rehabilitasyon sürecinin ardından çok ileri seviyede işitme kaybı olan bireylerin konuşma, dil gelişimi ve topluma adaptasyonu normal bireyler ile benzerlik göstermektedir. Bu makalede yenidoğan işitme kayıplarına dikkat çekip tedavi seçeneklerinden olan biyonik kulak operasyonlarının literatür eşliğinde gözden geçirilmesi amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: İşitme Kaybı, Biyonik Kulak, Yenidoğan İşitme Taraması

SS

Yetişkinlerde Kişiler Arası Duyarlılığın Sosyodemografik ve Klinik Özellikler İle İlişkisi

Arş.Gör.Dr. Yunus Tan

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Prof.Dr. Erkan Melih Şahin

ÖZ: AMAÇ: Kişiler arası duyarlılık, kişilerarası ilişkilerde başkalarını doğru olarak algılayabilme ve uygun davranışlar sergileyebilme olarak tanımlanmaktadır. Kişiler arası duyarlılığı yüksek bireyler insanlarla iletişim kurarken belirgin bir rahatsızlık hissederler, eleştirilme riskini azaltmak için yanlış davranışlarda bulunmamaya özen gösterirler. Bireyleri kişiler arası ilişkilerde duyarlı hale getiren çeşitli bedensel, ruhsal ve sosyal faktörler mevcuttur. Çalışmamızda bu duyarlılığı etkileyen sosyodemografik ve klinik özellikler incelenmektedir. GEREÇ-YÖNTEM: Kesitsel, tanımlayıcı desende yürütülen çalışmaya Şubat 2018-Kasım 2018 tarihleri arasında ÇOMÜ Hastanesi Aile Hekimliği Polikliniği'ne başvuran 18-65 yaş arası 414 katılımcı dahil edildi. Katılımcılara yüz yüze görüşme metoduyla sosyodemografik veri formu ve SCL90-R Psikolojik Belirti Tarama Testi uygulandı. BULGULAR: Katılımcıların 256'sı (%61,8) kadın, 158'i (%38,2) erkek, yaş ortalaması 33,7±13,6, %47,3'ü fakülte ve üzeri eğitim seviyesinde idi. SCL90-R tarama testinin kişiler arası duyarlılık alt ölçeğinin ortalama puanı 1,0±0,7 idi. Eğitim durumunun azalması, kişide psikiyatrik hastalık varlığı, sağlık problemleri konusunda kendisine yardımcı olabilecek birinin olmaması, tek başına yaşamak, aile ve eşi ile ilişkilerin kötü olması kişiler arası duyarlılık semptomlarını arttırıyordu. SONUÇ: Eğitim durumunun artması bireyi daha öz güvenli kılar ve kişiler arası ilişkilerinde duyarlılığı azaltır. Kişiler arası duyarlılığı yüksek bireylerde ruhsal hastalık olma olasılığı yüksektir. Kişiler arası duyarlılığın artması sosyal izolasyona ve kişinin yakın çevresi ile ilişkilerinde sorunlar yaşamasına neden olur.

Anahtar Kelimeler: Kişiler Arası Duyarlılık, Klinik Özellikler, Sosyodemografik Özellikler

The Relationship Between Sociodemographic and Clinical Characteristics of Interpersonal Sensitivity in Adults

Abstract: OBJECTIVE: Interpersonal sensitivity is defined as being able to perceive others correctly and exhibit appropriate behaviors in interpersonal relationships. Individuals with high interpersonal sensitivity experience significant discomfort when communicating with people, taking care not to engage in misconduct to reduce the risk of criticism. There are various physical, psychological and social factors that make individuals sensitive in interpersonal relationships. In this study, sociodemographic and clinical characteristics affecting this sensitivity are examined. METHODS: Our study had a cross-sectional and descriptive design and was conducted with 414 participants aged between 18-65 years who applied to our polyclinic between February 1st, 2018 and November 1st, 2018. The participants were applied the sociodemographic data form and the SCL90-R Symptom Checklist test. RESULTS: 256 (61.8%) of the participants

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

were female and 158 (38.2%) were male; mean age was 33.7 ± 13.6 , and 47.3% had education levels of university and above. Mean score of the Interpersonal sensitivity subscale of SCL90-R was $1,0\pm 0,7$. Decrease in educational status, presence of psychiatric illness, lack of help for health problems, living alone, poor relations with family and spouse increased interpersonal sensitivity symptoms. CONCLUSION: Increased educational status makes the individual more confident and reduces sensitivity in interpersonal relationships. Individuals with high interpersonal sensitivity are more likely to have mental illness. Increased interpersonal sensitivity leads to social isolation and problems in relationships with the person's immediate environment.

Keywords: Interpersonal Sensitivity, Clinical Characteristics, Sociodemographic Characteristics

SS

Yüksek Süt Verimli İneklerde Geçiş Dönemi Beslenme Hastalıklarının Önemi

Dr. Öğretim Üyesi Hasan Atalay

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Yüksek süt verimli ineklerin geçiş döneminde görülen beslenme hastalıklarının önlenmesinde, teşhis ve tedavide kullanılan biyokimyasal parametreler ile kuru madde ve besin madde ihtiyacının belirlenmesi son derece önemlidir. Geçiş döneminde en dikkat çekici taraf artan besin madde ihtiyacını, kuru madde tüketiminin karşılayamaması sonucu negatif enerji tablosunun ortaya çıkmasıdır. Geçiş dönemi olarak bilinen doğumdan önceki 3 hafta ile doğumdan sonraki 3 haftayı içine alan laktasyon dönemi yüksek verimli süt sığırları için çok önemlidir. Bu dönemde hormonal ve metabolik değişiklikler meydana gelmektedir. Laktasyon başlangıcındaki süt verimi ile doğru orantılı bir şekilde artan enerji ihtiyacı, yetersiz kuru madde tüketimi ile karşılanamaz, fakat vücut yağlarının mobilize olması ile kapatılmaktadır. Yüksek süt verimli hayvanlarda görülen abomasum deplasmanı, hipokalsemi, ketozis, karaciğer yağlanması, mastitis, metritis, retensiyon sekondaryum, asidozis, laminitis gibi beslenme hastalıkları birbirleriyle ilişkili olup, bunlardan birinin ortaya çıkması diğerlerinde ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Yüksek verimli süt ineklerinde geçiş döneminde yapılan yanlış bakım ve besleme sonucunda ortaya çıkan beslenme hastalıkları şunlardır: Yetersiz selüloz ve yetersiz kuru madde (karbonhidrat, protein, yağ, vitamin ve mineraller) alımında ortaya çıkan negatif enerji dengesine bağlı enerji metabolizma hastalıkları, mineral metabolizma hastalıkları ve immün sistem hastalıklarıdır. Yüksek süt verimli ineklerde bu beslenme hastalıklarından birinin ortaya çıkması diğerinin oluşmasını tetikleyerek birbiriyle ilişkili hastalıklar meydana gelmesine sebep olmaktadır. Hipokalsemi ve ketosizli ineklerde abomasum deplasmanı görülme insidansı yüksektir.

Anahtar Kelimeler: Süt Sığırlarının Geçiş Dönemi, Beslenme Hastalıkları, Toplam Karma (Karışım) Rasyon (Tmr)

Transitional Nutritional Diseases High Producing Dairy Cows Are Imported

Abstract: The determination of dry matter and nutrient requirements by the biochemical parameters used in the diagnosis, treatment and prevention of nutritional diseases in the transition period of high-milk cows is extremely important. The most striking aspect of the transition period is the emergence of a negative energy balance due to the insufficient dry matter consumption to fulfill nutritive requirement. The lactation period, which is known as the transition period, 3 weeks before and after birth, is very important for high producing dairy cattle. In this period, nutritional, hormonal and metabolic changes occur. The increased energy demand with the increased milk yield at the beginning of lactation cannot be met by insufficient consumption of dry matter. However, it is compensated by the mobilization of adipose tissues. Nutritional diseases such as acidosis, abomasum displacement, hypocalcemia, ketosis, liver degeneration, mastitis, metritis, placental retention, which are seen in high-yielding dairy cattle, are closely related

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

to one another and the emergence of one might be the reason of the emergence of others. Nutritional diseases that occur as a result of inadequate care and malnutrition during the transitional period in high yielding dairy cattle are mineral metabolism diseases, immune system diseases, and energy metabolism diseases resulting from inadequate cellulose and insufficient dry matter (carbohydrate, protein, fat, vitamins and minerals). The emergence of one of these nutritional diseases in high milk-yielding cattle triggers the formation of others, leading to diseases associated with one another. The incidence of abomasum displacement is high in cattle with hypocalcemia and ketosis.

Keywords: The Transition Period of Dairy Cattle, Nutritional Diseases, Total Mixed Ration (Tmr)

SS

**Zingeron Kullanılarak Metotreksatın Neden Olduğu Testis Hasarı Önlenebilir mi:
Histopatolojik ve İmmunohistokimyasal Bir İnceleme**

Dr. Öğretim Üyesi Ahmet Uyar

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Konu/Amaç: Bu çalışmada, kanser tedavisinde kemoterapöti amacıyla kullanılan Metotreksat'ın (MTX) ratların testislerinde meydana getirdiği yan etkilerine karşı Zingeron'un koruyucu etkinliği histopatolojik ve immunohistokimyasal yöntemlerle araştırıldı. Yöntem: Bu amaçla 28 adet Wistar Albino rat; Kontrol grubu, Metotreksat grubu (MTX), Metotreksat + Zingerone grubu (MTX+ZGR), Zingerone grubu (ZGR) olmak üzere 4 gruba ayrıldı. MTX uygulanan gruplarda 5. günde 20mg/kg dozda i.p. tek doz uygulandı. Zingeron uygulanan gruplarda 20 gün boyunca günde bir defa ve 1 ml serum fizyolojik içerisinde olmak üzere 50 mg/kg dozda oral olarak Zingerone uygulaması yapıldı. Deneme süresi sonunda ratların nekropsileri yapılarak testis doku örnekleri alındı. Bulgular: Histopatolojik incelemelerde MTX grubunda testislerin seminifer tübüllerinde, germ hücrelerinde ve intertisyumdaki hücrelerde hasara yol açarak spermatogenezi olumsuz etkilediği, ancak MTX+ZGR grubunda ise bu hasarların Zingeron uygulanmasıyla büyük ölçüde azaldığı gözlemlendi. İmmunohistokimyasal incelemelerde MTX uygulamasıyla artan Kaspaz-3 ve azalan Bcl-2 immunreaktiviteleri MTX+ZGR grubunda Kaspaz-3 immunreaktivitesinde azalmaya, Bcl-2 immunreaktivitesinde ise artmaya neden olduğu tespit edildi. Sonuç: MTX toksikasyonuna karşı Zingeronun koruyucu etkinliğinin araştırıldığı bu çalışmada; histopatolojik ve immunohistokimyasal bulgular doğrultusunda testis dokusunda meydana gelen hasarın büyük ölçüde önleildiği belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Metotreksat, Zingeron, Rat, Testis

Can It Be Prevented Testicular Damage Caused by Methotrexate by Using Zingerone: An Investigation On Histopathological and Immunohistochemical

Abstract: Objective/Purpose: The ameliorative effect of Zingerone (ZGR) was investigated using histopathological and immunohistochemical methods in testicles tissues of rats exposed to Methotrexate (MTX). Material and Methods: A total of 28 rats were divided randomly into 4 groups: Control, MTX- treated, MTX+ZGR treated and ZGR treated. MTX and MTX+ZGR group rats were received 20 mg/kg one dose of MTX (i.p.) in fifth days. MTX+ZGR group rats were given 50 mg/kg ZGR by oral route during the 20 days. At the end of trial the samples of testicles tissue were taken for histopathological and immunohistochemical investigations after the necropsy. Results: Histopathological findings showed that testicles protection by ZGR were almost normal histology in MTX +ZGR treated group as compared to the degenerative changes in tubuli, germ cells and interstitial cells in the MTX-treated rats. Immunohistochemical investigations demonstrated that MTX administration is associated with increased the immunoreactivity of Caspase-3, and decreased the immunoreactivity of Bcl-2. However; Zingerone administration decreased the immunoreactivity of Caspase-3, increased the immunoreactivity of

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Bcl-2. Conclusion: It was concluded that Zingerone has a protective effect in testisles of rats affected by MTX.

Keywords: Methotrexate, Zingerone, Rat, Testicles

PS

Bir Kedide Geniş Maddi Kayıplı Enfekte Yaranın Bal İle Sağaltımı

**Arş.Gör.Dr. Şule Melek
Dr. Öğretim Üyesi Sami Ünsaldı**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Prof.Dr. Enis Karabulut

ÖZ: Bu olgu sunumunda; Bingöl Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi Kliniğine getirilen 4 aylık erkek kedide, sağ articulatio cubitiden başlayan, radius- ulna boyunca devam eden ve articulatio carpi de biten geniş maddi kayıplı enfekte yaranın Bingöl balı ile sağaltımı yapılarak elde edilen sonuçların bildirim amaçlanmıştır. Genel anesteziye alınan kedinin; geniş maddi kayıplı enfekte yarasının etrafındaki kıllar tıraş edilerek dezenfeksiyonu yapıldı. Bölgedeki nekroze alanlar temizlendi. Steril hidrofil gazlı bez üzerine bal ince bir tabaka halinde sürülerek maddi kayıplı enfekte yara üzerine pansuman şeklinde uygulandı. Her iki günde bir ballı pansuman değiştirildi. Bu süre içerisinde kediye herhangi bir topikal ya da sistemik antibiyotik uygulanmadı. Ballı pansuman uygulamaları sırasında yangı ve enfeksiyonun gün geçtikçe azaldığı, pansumanın uzaklaştırılması esnasında yeni dokuların oluştuğu ve taşkın granülasyon oluşmadan yaranın kapandığı tespit edildi. Balın sahip olduğu antibakteriyel, antiinflamatuvar ve antioksidan özellikleri sayesinde geniş maddi kayıplı enfekte yaranın bir ay içerisinde tamamen iyileştiği görüldü. Sonuç olarak; balın antibakteriyel özelliği sayesinde antibiyotiklere dirençli patojen bakterin neden olduğu enfeksiyonlarda ve organik hayvancılıkta yara sağaltımında güvenle kullanılabileceği kanısına varıldı.

Anahtar Kelimeler: Bal, Yara, Pansuman, Enfeksiyon, Sağaltım

The Use of Honey in Infected Wound Treatment in a Cat

Abstract: In this study; It was aimed to report the results of the treatment of large infected wound (starting from right articulatio cubitis, continuing along radius-ulna and ending in articulatio carpi) with bingöl honey in a 4 month old male cat brought to Bingöl University Veterinary Faculty Surgery Clinic. Disinfection was performed by shaving the hairs around the infected wound of the cat under general anesthesia. The necrosis areas in the area were cleared. Honey was applied to the sterile hydrophilic gauze as a thin layer and applied as a dressing on the infected wound. Honey dressing was changed every two days. No topical or systemic antibiotics were administered to the cat during this period. During honey dressing applications, it was determined that inflammation and infection decreased day by day, new tissues formed during removal of dressing and the wound closed. no granulation tissue occurred. Due to the antibacterial, anti-inflammatory and antioxidant properties of honey, the infected wound was completely healed within a month. As a result; Due to the antibacterial properties of honey, it can be safely used in infections caused by antibiotic resistant pathogenic bacteria and wound treatment in organic livestock production.

Keywords: Honey, Wound, Dressing, Infection, Treatment

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

PS

Bir Sultan Papağanında (Nymphicus Hollandicus) Ventral Karın Fıtığının Sağaltımı

Arş.Gör.Dr. Şule Melek

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Öğretim Üyesi Sami Ünsaldı
Prof.Dr. Enis Karabulut

ÖZ: Bu vakada Bingöl Üniversitesi Veteriner Fakültesi Cerrahi kliniğine getirilen 1 yaşlı dişi Sultan papağanındaki ventral karın fitiğinin sağaltımı ve elde edilen sonuçların paylaşımı amaçlanmıştır. Anamnezde 6 ay önce karın bölgesinde fındık büyüklüğünde bir kitlenin ortaya çıktığı öğrenildi. Palpasyon ile muayene yönteminde, reponibilite ve kompresibilite tespit edilerek hernia abdominalisten şüphelenildi. Sultan papağanı 35 mg/kg dozunda Ketamine-HCL (Ketasol %10, Richter Pharma AG, Avusturya) intramusküler (İM) olarak uygulanarak genel anesteziye alındı. Papağanın abdomen bölgesindeki tüyler uzaklaştırılarak rutin asepsi antisepsi işlemleri uygulandı. Operatif müdahale esnasında bağırsakların fitikleştiği ve mezenteriyumun karın duvarına yapışmış olduğu görüldü. Fıtık deliği tespit edildi. Fıtıklaşan bağırsaklar ve yapışan mezenteriyum küt şekilde ayrılarak fıtık deliğinden abdomen içerisine reddi gerçekleştirildi. Devamında abdomen rutin dikiş materyali ve teknikleriyle kapatılarak operasyon tamamlandı. Postoperatif dönemde 10 mg/kg oral yolla Enrofloksasin (Baytril %10 oral çözelti, Bayer, Almanya) 3 gün boyunca verildi. Postoperatif olarak nüks ve enfeksiyon gözlenmedi. Olgunun iyileştiği saptandı.

Anahtar Kelimeler: Sultan Papağanı, Fıtık, Karın, Sağaltım.

Treatment of Ventral Abdominal Hernia in a Cockatiel (Nymphicus Hollandicus)

Abstract: In this case, It was aimed to sharing the results obtained and treatment of ventral abdominal hernia in 1 year old female cockatiel brought to Bingöl University Veterinary Faculty Surgical Clinic. In anamnesis; It was learned that a mass about the size of a hazelnut appeared in the abdominal region 6 months ago. In palpation examination, reponibility and compressibility were detected and was suspected of hernia abdominalis. Ketamine-HCL (Ketasol 10%, Richter Pharma AG, Austria) was administered intramuscularly (IM) at a dose of 35 mg / kg for general anesthesia of cockatiel. Routine asepsis antisepsis procedures were performed after removing the feather in the abdomen of the parrot. During operative intervention;It was observed that the intestines herniated and the mesenterium adhered to the abdominal wall. Hernia hole detected. The herniated intestines and the adherent mesenterium were bluntly separated and rejected from the hernia hole into the abdomen. The abdomen was closed with routine suture material and techniques and the operation was completed. In the postoperative period, 10 mg / kg orally Enrofloxacin (Baytril 10% oral solution, Bayer, Germany) was given for 3 days. No recurrence or infection was observed postoperatively. The patient recovered.

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Keywords: Cockatiel, Hernia, Abdomen, Treatment

PS

Immobilization of Hemoglobin Using Alginate Beads

Prof.Dr. Nefise Özlen Şahin
Araştırmacı Ezel Yılmaz

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Hemoglobin (Hb) is a globular protein with a molecular weight of 68,000 Da and pI at 6.8–7.0. Hb consists of four polypeptide chains with one heme group and is in charge of transportation of oxygen in red blood cells to the tissues. Also, Hb has oxidant activities to catalyze the oxidation reactions of several molecules such as aniline, lipids, styrene, o-cresol and o-phenylenediamine. Recently, immobilization of Hb gained interest. This protein molecule can be immobilized on nanometer-sized gold particles, various polymers, magnetic nanoparticles, silica and chitosan surfaces to study electron transfer or peroxidase activity. It was reported that nano-sized particles has a potential to adsorb or/and bind proteins and enzymes without loss of their biological activity. Therefore in this study, immobilization of HB was carried out using a natural polymer (sodium alginate) and barium chloride. Hb encapsulated alginate beads were prepared by ionic gelation method. After preformulation studies including FTIR, XRD, DSC and SEM analysis, the influence of some formulation factors on the surface morphology and the immobilization efficiency were evaluated. Mean diameter of Hb immobilized beads were 276.43 ± 2.1 nm. XRD revealed amorphous structure of the beads. Preformulation studies were helpful for excipient-drug compatibility and purity determination of raw materials. No significant effect of speed rate of the homogenizator on particle diameter of the beads was observed. At pH 1.2, Hb release was low. In intestinal fluid, a burst effect was experienced within the first hour. Then, its release was prolonged over 6 hours. Average immobilization efficiency was determined as $63,7 \pm 1.82$ %. SEM results indicated spherical shape of beads. In conclusion, barium chloride–alginate beads can be used for immobilization of Hemoglobin.

Anahtar Kelimeler: Hemoglobin, Protein Immobilization, Beads

Immobilization of Hemoglobin Using Alginate Beads

Abstract: Hemoglobin (Hb) is a globular protein with a molecular weight of 68,000 Da and pI at 6.8–7.0. Hb consists of four polypeptide chains with one heme group and is in charge of transportation of oxygen in red blood cells to the tissues. Also, Hb has oxidant activities to catalyze the oxidation reactions of several molecules such as aniline, lipids, styrene, o-cresol and o-phenylenediamine. Recently, immobilization of Hb gained interest. This protein molecule can be immobilized on nanometer-sized gold particles, various polymers, magnetic nanoparticles, silica and chitosan surfaces to study electron transfer or peroxidase activity. It was reported that nano-sized particles has a potential to adsorb or/and bind proteins and enzymes without loss of their biological activity. Therefore in this study, immobilization of HB was carried out using a natural polymer (sodium alginate) and barium chloride. Hb encapsulated alginate beads were prepared by ionic gelation method. After preformulation studies including FTIR, XRD, DSC

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

and SEM analysis, the influence of some formulation factors on the surface morphology and the immobilization efficiency were evaluated. Mean diameter of Hb immobilized beads were 276.43 ± 2.1 nm. XRD revealed amorphous structure of the beads. Preformulation studies were helpful for excipient-drug compatibility and purity determination of raw materials. No significant effect of speed rate of the homogenizator on particle diameter of the beads was observed. At pH 1.2, Hb release was low. In intestinal fluid, a burst effect was experienced within the first hour. Then, its release was prolonged over 6 hours. Average immobilization efficiency was determined as $63,7 \pm 1.82$ %. SEM results indicated spherical shape of beads. In conclusion, barium chloride–alginate beads can be used for immobilization of Hemoglobin.

Keywords: Hemoglobin, Protein Immobilization, Beads

PS

Tıbbi Laboratuvarlarda Kalite Yönetimi

Prof.Dr. Zeliha Günnur Dikmen

Doç.Dr. Oytun Portakal

Prof.Dr. Aslı Pınar

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Tıbbi laboratuvarlarda doğru ve güvenilir test sonucu üreterek hasta sağlığına katkıda bulunmak için kalite yönetimi gereklidir. Tüm laboratuvar hatalarının %45-71'i pre-analitik, %13-23'ü analitik, 15-30'u post-analitik evrede ortaya çıkmaktadır. Laboratuvar kalite yönetim sistemi, laboratuvar işleyişinde yer alan pre-analitik, analitik ve post-analitik evreleri kapsar. Preanalitik evre; test istemi, hastanın hazırlanması ve örnek alımı, numunelerin laboratuvara transportu aşamalarından oluşmaktadır. Hacettepe Üniversitesi Hastaneleri Merkez ve Acil laboratuvarlarında preanalitik evrede uygunsuz örnek alımı, hasta tanımlama hatası, hemoliz, pıhtı vs nedeniyle laboratuvar tarafından red edilen örneklerin oranı %6 civarındadır. En fazla hatalı örneğin gönderildiği bölümler, acil servis ve yoğun bakımlardır. Bu oranın azaltılabilmesi amacıyla düzenli olarak kan alımında görevli personele (hemşire, intern doktor, asistan doktor) ve laboratuvar uzmanları tarafından kan alımı ile ilgili eğitimler verilmektedir. Analitik evre; standardize olan analitik teknikler, bilgi sistemleri, iç ve dış kalite kontrol uygulamaları ile kontrol altında tutulmaktadır, laboratuvar işleyiş sürecinde en az hatanın olduğu evredir. Post-analitik evre, analitik aşamanın tamamlanmasını takiben test sonuçlarının talep eden hekime gönderilmesine kadar geçen süredir. Hacettepe Üniversitesi Hastaneleri Merkez ve Acil laboratuvarlarında post-analitik evrede test raporlama süresi ve panik değer bildirim oranları kalite göstergesi olarak takip edilmektedir. Acil laboratuvarında plazma örneklerinin kullanılmaya başlamasından sonra 1 saat içinde sonuç verebilme oranı %75'den %93'e çıkmıştır. Hayatı tehdit eden test sonuçlarının 30 dakika içinde panik değer olarak klinisyene telefonla bildirilme oranı %94.5'dir. Ayrıca Sağlık Bakanlığı'nın 2018'de başlattığı uygulama ile laboratuvar rapor formatları ülke genelinde standardize edilmiş, referans aralıkları revize edilerek internasyonel birimler kullanılmaya başlanmıştır. Özel testlerin sonuçları tecrübeli uzmanlar tarafından değerlendirilmekte ve açıklayıcı yorumlar eklenmektedir, gerekli durumlarda refleks test istemi yapılmaktadır. Tıbbi laboratuvarlardaki total test sürecinin kalite yönetim sistemi ile takip edilmesi ve yapılan iyileştirilmelerin kayıt altına alınması laboratuvar uzmanlarının kontrolü altında olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Tıbbi Laboratuvarlar, Pre-Analitik Evre, Post-Analitik Evre

PS

Vestibüler Uyarılmış Miyojenik Potansiyellerin Uyarıcı Özellikleri

**Öğr.Gör. Saliha Kurt
Arş.Gör. Zeliha Tuncer**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

ÖZ: Günümüzde klinikte tanı için kullanılan Vestibüler Uyarılmış Miyojenik Potansiyel (VEMP: “Vestibular Evoked Myogenic Potential”) testi, kulağa verilen şiddetli bir işitsel uyarın vasıtasıyla periferik vestibüler uç organların uyarılması ve boyun kaslarında bir elektromiyografik yanıt oluşturulması prensibine dayanan elektrofizyolojik bir testtir. İşitsel uyarın standart protokolde 500 Hz’lik tone-burst özelliğindedir; kulaklık vasıtasıyla deneğe sırasıyla sağ ve sol kulak için uygulanarak kasılı haldeki ipsilateral SCM (Sternokleidomastoid) kasının elektromiyografik aktivitesi kaydedilir. Klinikte sakkülün ve inferior-vestibüler sinirin santral bağlantılarının işlevselliğinin değerlendirilmesi için kullanılır. Öyle ki, işitsel uyarın verildikten yaklaşık 13-23 ms sonra ortaya çıkan VEMP yanıtı, sinyal özellikleri bakımından Ménière ve Benign Paroksizmal Pozisyonel Vertigo (BPPV) gibi vestibüler sistem hastalıklarında farklılıklar göstermektedir. Bu çalışmamızda, herhangi bir otolojik ve odyolojik şikayeti bulunmayan 20-50 yaş aralığında 20 gönüllü bireyden alınan toplam 40 VEMP kaydı, 20 kulağa uyarın sıklığı 250 uyarın ve 20 kulağa uyarın sıklığı 1000 uyarın olarak iki grup oluşturuldu. Genel ortalama olarak ilk pozitif ve negatif tepe değeri latansları (P13 ve N23) her iki grup için sırasıyla P13 değeri 250 için 11.6 ms, 1000 için 17.2 ms ve N23 değeri 250 için 19.2 ms, 1000 için 27.9 ms ve tepeden-tepeye genlikler ise her iki grup için sırasıyla, 250 için 33.1 ve 1000 için 36 uV olarak belirlenmiş, bu parametrelerin hiçbirinde anlamlı düzeyde bir lateralite farkı bulunmamıştır ($p>0.05$). Fakat uyarın sıklığının artırılması oluşan sinyalin anlaşılabilirliğini olumlu yönde değiştirmiş, klinikte avantaj sağlamıştır. VEMP’in biyofiziksel parametrelerinin laboratuvar normallerinin oluşturulması ve uyarın sıklığının elde edilen yanıtlar açısından avantajlarının belirlenmesinin amaçlandığı çalışmamız, farklı hastalık gruplarının tanılandırılmasına yönelik gelecekteki çalışmalarımıza bir temel teşkil etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Vestibüler, Sakkül, Sternokleidomastoid, Vemp, Uyarın

Stimulating Properties of Vestibular Evoked Myogenic Potentials

Abstract: Vestibular Evoked Myogenic Potential (VEMP) Test, is an electrophysiological test depending on stimulating the vestibular end organs by a maximal auditory stimulus presented to one ear to generate and record an electromyographic response at neck muscles and nowadays used in clinics for diagnosis. The auditory stimulus used in standard protocol, a 500 Hz tone-burst, is presented individually to left and right ear via headphones in order to record the resultant electromyographic activity of the already-contracted sternocleidomastoid muscle. VEMP is used in clinical practice for assessing the functionality of central connections from saccule and inferior-vestibular nerve. VEMP response is characteristically observed at around 13-23 ms after auditory stimulus presentation and manifests differences in terms of signal properties in vestibular system

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

abnormalities such as Ménière and Benign Paroxysmal Positional Vertigo (BPPV). In this study, a total of 44 VEMP records from 22 volunteers aged between 20-50 years without any otological and audiological complaints, two stimuli frequency of 22 ears and 250 stimuli frequency of 22 ears were formed into 1000 groups. As a general average, the first positive and negative peak latencies (P13 and N23) for both groups were 11.6 ms for P13 250, 17.2 ms for 1000 and 19.2 ms for 250, 27.9 ms for 1000, and peak-to-peak amplitudes for each group. For both groups, 33.1 for 250 and 36 uV for 1000, respectively, no significant difference in laterality was found in any of these parameters ($p > 0.05$). However, increasing the frequency of stimuli positively changed the intelligibility of the resulting signal and provided clinical advantage. The aim of this study is to establish the laboratory normals of VEMP's biophysical parameters and to determine the advantages of stimulus frequency in terms of the responses obtained, providing a basis for our future studies for the diagnosis of different disease groups.

Keywords: Vestibular, Saccule, Sternocleidomastoid, Vemp, Stimulate

SS

Nursing Empowerment in Iran

Prof.Dr Alireza Nikbakht Nasrabadi

ÖZ: The concept of empowerment is a core concept in nursing and health services.

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Empowered nurses foster better health outcomes for patients. Nurses who perceive themselves to be empowered are more likely to use more effective work practices resulting in positive patient outcomes. Iran, a country of more than 81 million has a national health service which employs near 110,000 nursing personnel who provide nursing care in general and specialty hospitals. In academic settings, there are 102 government and 82 private nursing schools around the country which are training 50000 nursing students in B.S. degree, and 5220 and 560 students in M.S. and Ph.D. degree respectively. Total 1940 teachers have the responsibility of training all nursing students. In Iran health policies in general are made in the Ministry of Health Policy Making Council. As well, the Deputy for Education (via the Nursing Board) and the Deputy of Nursing in the Ministry of Health and Medical Education(MoHME) are responsible for regulating the nursing education and the environment of practice. Non-governmental organizations (NGOs) also, are organizations related to policy making for nursing in Iran. As a result of the deputy of Nursing in ministry of health activates and efforts, all nurses and nursing students in Iran obtain nursing license within the frameworks of the registered nurse (RN) program. In recent years, the presence of Iranian research and education in the international science community has been on a rising trend. In the field of nursing, the number of internationally published articles soared twofold each year. With the increasing number of academic staff and postgraduate students, especially nursing PhD candidates, the amount of nursing articles is expected to surge within the coming years. Nursing associations and organizations are deemed to be effective tools in promoting the profession. Iranian Scientific Association of Nursing, Iranian Scientific Association of Cardiac Nurses, Medical-Surgical Scientific Association, Pediatric Nursing Scientific Association are nursing scientific associations which are working in different specialty nursing. Iran has accredited as an agent for International Classification for Nursing Practice (ICNP) from ICN in the Middle East. Nursing empowerment in Iran is in a good progress. Although, there are some challenges in this area but great efforts have been made to overcome these challenges. Limited human resource, inadequate job growth, nursing staff shortage, job dissatisfaction, and poor social position of nurses are some challenges in nursing professionalism in Iran.

Anahtar Kelimeler: Nursing, Empowerment, Iran

SS

The Effect of Orc1 Deficiency in Meier-Gorlin Syndrome.

Dr. Öğretim Üyesi Meryem Alagoz

ÖZ: Mutations in ORC1, pre-replication complex components, is shown to cause

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Meier-Gorlin Syndrome (MGS) a disorder characterised by microcephaly, short stature and patellar abnormalities. ORC components may also have an impact on the heterochromatin structure. This study showed that ORC1 deficiency results in diminished H3K9me3 suggesting its important role in chromatin compaction. Moreover, chromatin compacting proteins are required a DNA damage response. Here, we confirmed that as a compacting factor ORC1 impacts on the DNA repair capacity directed homologous recombination (HR) during the G2 phase of cell cycle. Our results represent Meier-Gorlin Syndrome (MGS) as a heterochromatin disorder with impaired DNA damage response.

Anahtar Kelimeler: Meier-Gorlin Syndrome, Orc1, Heterochromatin, Dna Damage Response.

The Effect of Orc1 Deficiency in Meier-Gorlin Syndrome.

Abstract: Mutations in ORC1, pre-replication complex components, is shown to cause Meier-Gorlin Syndrome (MGS) a disorder characterised by microcephaly, short stature and patellar abnormalities. ORC components may also have an impact on the heterochromatin structure. This study showed that ORC1 deficiency results in diminished H3K9me3 suggesting its important role in chromatin compaction. Moreover, chromatin compacting proteins are required a DNA damage response. Here, we confirmed that as a compacting factor ORC1 impacts on the DNA repair capacity directed homologous recombination (HR) during the G2 phase of cell cycle. Our results represent Meier-Gorlin Syndrome (MGS) as a heterochromatin disorder with impaired DNA damage response.

Keywords: Meier-Gorlin Syndrome, Orc1, Heterochromatin, Dna Damage Response.

PS

Troponin Yüksekliği Saptanmış Hastaların Ldl, Hdl ve Triglicerid Düzeylerinin Etki Büyüklüğü Değerlendirilmesi

**Prof.Dr. Suphi Vehid
Doç.Dr. Hayriye Vehid**

UTSAK

(11-14 June 2019, Bandırma, Turkey)

Dr. Gökalp Eral
Prof.Dr. Mustafa Ş. Şenocak

ÖZ: MI tanısının konulmasında troponin değerinin 0.014 ng/ml'nin üstünde olması önemli olduğu bilgisi önemlidir. Buna dayanarak, troponin değeri 0.014 ng/dl'nin üstünde ve altında olan olguların LDL, HDL ve trigliserid değerleri arasında fark olup/olmadığının bilinen yöntemler yanı sıra etki büyüklüğünün de gösterilmesinin amaçlandığı bu çalışma planlandı. Materyal-metod: Çalışmada, İstanbul'da yer alan büyük bir akademik hastanenin Acil bölümüne 1 Ocak 2013 – 31 Aralık 2013 döneminde MI şüphesi başvuran hastalara ait veriler değerlendirildi. Bu çalışmada, İ.Ü.Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Etik Komitesi tarafından onaylanmış (Sayı=83045809/604/88286)olan veriler değerlendirildi. Verilerimiz normal dağılıma uygun olmadığından LDL, HDL ve trigiliserid verilerine Box-Cox transformasyonu uygulandı. İki grubun fark/farksızlığını daha açıklayıcı göstermek amacıyla güven aralıkları ve etki büyüklüğü de değerlendirildi. Bulgular: Çalışmada, %47.3 kadın, %52.7 erkek olguya ait veri değerlendirildi. Olguların yaş 62.43 ± 15.24 olarak bulundu. Box-Cox transformasyon uygulanmış verilerin yer aldığı grupların karşılaştırılmasında LDL ve trigiliserid değerleri açısından farklılık gözlenmezken, HDL açısından fark olduğu gözlemlendi. Box-Cox transformasyonu uygulanmış verilerimiz gerçek değerlerine dönüştürülerek yeniden değerlendirildi ve etki büyüklüğü $d= 0.8356$, $g= 0.8331$ olarak bulundu. Sonuç: Sağlık alanında yapılan çalışmalarda yer alan veriler normal dağılıma uygun olmadığında elde edilen değerlendirme sonuçları ile trasforme edilerek yapılan değerlendirme sonuçları arasında istatistiksel anlamlılık açısından bir fark gözlenmemektedir. Ancak, verilerin transformasyon ile normal dağılıma uygun hale getirilmesi başka değerlendirmelere de olanak sağlayacağı için önem taşımaktadır. Özellikle iki bağımsız grubun verilerinin karşılaştırılmasında gözlemlenen farklılığın daha kesin yorumlanmasına olanak sağlayan güven aralığı ve etki büyüklüğünün değerlendirilmesine de olanak sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Troponin, Etki Büyüklüğü, Box-Cox Tranformasyon, Hdl, Ldl, Trigliserid